అక్టోబర్ 2005

Rs. 12 /-

చందమామ

జీ-మేన్
సాహసకృత్యాలను
ఈ సంచికలో చదవండి
G-man

ప్రకృతి వైపరీత్యాలను తట్టుకుని కాలం... పరీక్షకు నిలిచింది మహాబలిపురం.

సముద్రతీర దేవాలయం - మహాబలిపురం, తమిళనాడు, ఇండియా
సమీప విమానాశ్రయం 60 కి.మీ.ల దూరంలో వుంది.

అర్జునుని తపస్సు

పంచపాండవుల రథాలు

తవ్వకాలలో బయటపడినవి
(సునామీ తర్వాత)

కాలం పల్లవుల మహోద్భుతమైన తీరప్రాంత రాజధానీ నగరానికి పయనిస్తుంది. ప్రపంచ ప్రాచీన సంపదగా గుర్తింపబడిన ఈ ప్రదేశంలో శిలల మీద శిల్పాలు మలిచిన మేటి శిల్పుల కళాఖండలను చూడండి. ద్రావిడుల కాలపు శిలా నిర్మాణాల ప్రత్యేకతని అవలోకించండి.

పవిత్రమైన జంట నిర్మాణపు తీర ప్రాంత ఆలయాన్ని సందర్శించండి - ఇటువంటి ఏడింటిలో ఈ నాటికీ నిలిచినది ఇది ఒక్కటే. పంచపాడవుల రథాలు మహా భారత పురాణగాథని మీ ముందు ఆవిష్కరించనీయండి.

కళా, సాంస్కృతిక సంపదలకు చెందిన గత కాలపు వైభవాన్ని సముద్రపు చల్లని గాలులతో గుర్తుకు తెచ్చుకోండి. వీటన్నిటినీ మించి సునామీ వలన బయటపడిన ప్రాచీన నిర్మాణాన్ని తిలకించండి.

DIPR/1326/DIS/2005

experience yourself

తమిళనాడు టూరిజమ్, ఫోన్: +91-44-25383333/4444/9857 ఫ్యాక్స్: +91-44-25361385 (చెన్నై, ఇండియా)
ఇ-మెయిల్: ttdc@vsnl.com www.tamilnadutourism.org ఆన్‌లైన్ బుకింగ్‌కి లాగ్‌ఆన్ చెయ్యండి: www.ttdconline.com

చందమామ సంపుటి: 58 అక్టోబర్ 2005 సంచిక:10

ఈ సంచికలో...

ఈ నెల విశేషాలు

SUBSCRIPTION

For USA and Canada
Single copy $2
Annual subscription $20

Remittances in favour of Chandmama India Ltd.

to

Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED
No. 82, Defence Officers Colony
Ekkatuthangal,
Chennai - 600 097
E-mail :
subscription@chandamama.org

చందా

ఎయిర్ మెయిల్ ద్వారా అన్నిదేశాలకు పన్నెండు సంచికలు రూ : 900

ఇండియాలో బుక్‌పోస్ట్ ద్వారా రూ. 144.00

చందా డబ్బు డిమాండ్ డ్రాఫ్టు ద్వారాగానీ, మనిఆర్డర్ ద్వారాగానీ 'చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్' పేరిట పంపండి.

వ్యవస్థాపకులు
బి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

ప్రజా సంక్షేమం

ఐక్యరాజ్యసమితి అక్టోబర్ 24వ తేదీ తన స్థాపన దినోత్సవం జరుపుకుంటున్నది. ప్రపంచ ప్రజల సంక్షేమం కాంక్షించి, ఐక్యరాజ్యసమితి ఈ నెలలోనే అంతర్జాతీయ వృద్ధుల దినోత్సవం (1వ తేదీ), ప్రపంచ ఆహార దినోత్సవం (16), అంతర్జాతీయ పేదరిక నిర్మూలన దినోత్సవం (17) కూడా జరుపుకుంటున్నది.

మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం (1914-18) ముగిసిన వెంటనే 'లీగ్ ఆఫ్ నేషన్స్' ఏర్పాటయింది. శాంతి మైత్రీ స్థాపనతో పాటు, ప్రపంచ దేశాలను కవ్వించే ప్రాంతీయ ఘర్షణలను, యుద్ధాలను నివారించడానికి సాధ్యమైనన్ని చర్యలు తీసుకోవాలన్న ఉద్దేశంతో 'లీగ్ ఆఫ్ నేషన్స్' ఏర్పాటు చేయబడింది. అయినా మరో రెండు దశాబ్దాలకల్లా రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం ప్రారంభం కావడంతో యుద్ధభూమిలోనూ, వెలుపలా వేలాదిమంది సైనికులూ, అమాయకులైన సామాన్యప్రజలూ ప్రాణాలు కోల్పోయారు; క్షతగాత్రులయ్యారు.

ప్రజలజీవితాలను అతలాకుతలం చేసే యుద్ధాల నీలినీడలు మునుముందు భూమిపై పొడసూపకుండా అరికట్టాలన్న ఉదాత్త ఆశయంతో 'లీగ్ ఆఫ్ నేషన్స్' స్థానంలో ఐక్యరాజ్యసమితి ఆవిర్భవించింది. యుద్ధాలను అరికట్టడంతో పాటు, ప్రపంచ మానవాళికి శాంతియుతమైన భవిష్యత్తుపట్ల విశ్వాసం కలిగించే ప్రయత్నంగానే ఐక్యరాజ్యసమితి ప్రజా సంక్షేమ కార్యకలాపాలపై దృష్టి సారిస్తోంది. ఈ ఆశయ సాధనలో ప్రపంచ ప్రజలందరి బాధ్యత కూడా ఉందన్న సంగతి మరిచిపోకూడదు.

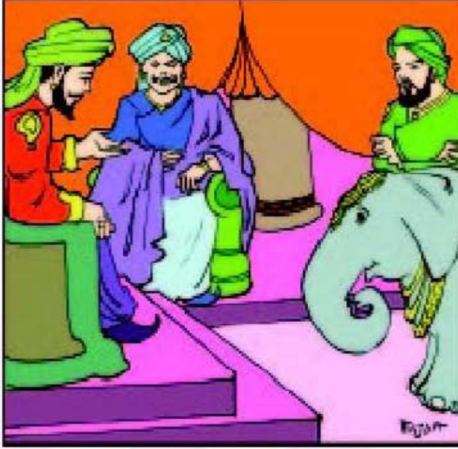
అక్టోబర్ 2న మనం మహాత్మా గాంధీ జయంతి జరుపుకుంటున్నాం. ఈసందర్భంగా ఆ మహనీయుడి మాటలను స్మరించుకుందాం: "అర్ధరాత్రి గాఢాంధకారంలో అరణ్యం మధ్య చిక్కుకున్న మనిషికి తక్షణం కావలసింది వెలుగు. వెలుగు ఉంటే నిర్భయంగా మార్గాన్ని వెతుక్కోగలడు. బాధ్యత అనే ఆ వెలుగును ప్రతి ఒక్కరూ పొందాలి. అప్పుడే పయనించవలసిన మార్గం స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది."

సంపాదకుడు : **విశ్వం**

పాఠకులకు కథల పోటీ (మార్చ్)

ఉత్తమ బహుమతి పొందిన ముగింపు!

దురాశాఫలితం!

తోటలో కాసిన పెద్ద గుమ్మడికాయను కానుకగా ఇచ్చినందుకు చందన్‌సింగ్‌కు రాజు వంద బంగారు నాణాలు బహుమతిగా ఇచ్చాడని తెలియగానే, పొరుగింటి ధనికుడు మోహన్‌సింగ్ ఏనుగును రాజుకు కానుకగా తీసుకువెళ్ళాడు. దానిని చూసి అందరూ ఆశ్చర్యపోయారు. రాజు మంత్రిని, ''నేను ఇతన్ని ఎలా బహూకరించను?'' అని అడిగాడు.

మంత్రి కొంచెంసేపు తీక్షణంగా ఆలోచించి, ''ప్రభూ, తమకు ఏనుగునే బహూకరించ గలిగిన ఇతడు గొప్ప ధనికుడై ఉండాలి. తమరు ఎంత ధనం బహుమతిగా ఇచ్చినా ఇతనికి తృప్తి కలిగే అవకాశం లేదు. తమరిచ్చే బహుమతి విలక్షణంగా ఉండాలి. అందుకని చందన్‌సింగ్ ఇచ్చిన ఏనుగంత గుమ్మడికాయను ఇతనికి బహూకరించడం సముచితంగా ఉంటుందనుకుంటాను,'' అన్నాడు.

తన మనసులోని ఆలోచననే మంత్రి కూడా సలహాగా సూచించడంతో, రాజు సంతోషంతో చందన్‌సింగ్ ఇచ్చిన గుమ్మడికాయను మోహన్‌సింగ్‌కు బహూకరించాడు.

మోహన్‌సింగ్ మరేమీ మాట్లాడలేక ఆశాభంగంతో గుమ్మడి కాయను మోసుకుంటూ ఇంటిదారి పట్టాడు.

వై.వి. ఆర్. శ్రేయ
72-23-4/2, మల్లినానగర్, జవహర్‌లాల్ నెహ్రూ రోడ్
రాజమండ్రి - 533 101, తూ.గో. జిల్లా (ఆం.ప్ర)

కలిసివచ్చిన ఆస్తి

హేలాపిఊలో ధు ర్గవు్మ సింపిన్నురాలు . భర్త పొర్లు నా, ఒక్కగానొక్క కొడు కు రఘు నాధు ణ్ణి అల్లారు వు ధ్దు గా పేంచి పేద్ద చేసీంది.

ధు ర్గవు్మ, రఘు నాధు డికి పేళ్ళి ప్రియ త్నాలు మొదలు పేట్టింది. పి గంధపిఊ నివాసీ నారాయణ కుమార్తె సింధుర చూడగానే రఘు నాధు ణ్ణి ఆకట్టు కుంది. అందం, అణ కువ సీంధు రకు పేట్టని ఆభరణాలు .

ఐతే, నారాయ్ణ ణ పేద్ద ఆస్తీపిర్ధ ధ్రు కాధు . కట్నకాన్ను కలేవీ ఇచ్చుకోలేఢ్రు . దండిగా కట్న కాన్ను కల్లు తీస్ప్పి కురాలేని ఈ సింబంధం, ధు ర్గవు్మకు స్ప్పి తరావ్పూ నచ్చలేధు . కానీ రఘు నాధు ఢ్రు , సీంధు రనే చేస్పి కుంటానని పిట్టుపిట్టాఢ్రు . చిల్లి గవ్వ ఆస్తీ లేని ఈాబద సింబంధం వు నకు వద్దు అనేసీంది, ధు ర్గవు్మ. గారాబంగా పేంచిన తల్లి వూ టజవదాటలేక రఘు నాధు ఢ్రు వక్షనంగా మూడి పొర్లు నా, వు నస్పి లో న్ను ంచి సీంధు రన్ను వూ త్రం తొల గించు కోలేకపోయ్పూ ఢ్రు .

ఈ పిరిస్ధీతిలో నారాయ్ణ ణ బంధు మాణ్యవ హార దక్షుడైన డెబ్బై ఏళ్ళ వృద్ధుడు శ్రీకరుడు, దుర్గమ్మను చూడవచ్చాడు. ఆయన తనెవరై నదీ దుర్గమ్మకు చెప్పి, ''సింధుర తండ్రి నారాయ్ణ ణ నాకు ఆప్తి బంధు మాఅతడికి ఆస్తీ పాస్తు లు లేని కారణంగా, వీ ర్ధ అతడి కుమార్తెను చేసుకోవడానికివెన్ర కాఢ్ర త్రు న్నట్టు తెలిసీంది. వీ కో రొవాస్యం చెబు త్రు న్నాన్ను , వినండి. త్వరలోనే సింధురకు ఆమె అత్తవైపు న్ను ంచి బోలెడంత ఆస్తీ సింప్రాప్తింకాబోత్రు న్నది. సీంధు ర మెడలో మీ అబ్బాయి తాలి కట్టిన వు ర్ధ ´ణం, ఇరవై ల´లకు పైగా ఆస్తీ ఆమెకు ధారాదత్తమువ్రతుంది! ఇంతకు మించి నేనేమీ చెప్పలేను,'' అన్నాడు.

ఇదివింటూనే ధు ర్గవు్మకు ప్రాణం లేచి వచ్చినట్లయ్యింది. సింతానం లేని ధనికు రాలైన సీంధు ర వే నత్త ఎవరో, వివాహమైన మరుక్షణం సింధురకు ఇరవై లక్షల విలువైన ఆస్తి చెందేలా వీలునామా రాసివుంటుందని

కోనే నాగవెంకట ఆంజనేయులు

ఊహించిందామె. దుర్గమ్మ, శ్రీకరుడి ముఖం లోకి పిరీ´గా చూస్తూ, ''అయ్యా, తపు రు పెద్దవారు. అబద్ధం చెప్పరని నమ్ముతున్నాను. కానీ మీరు చెప్పిన విధంగా జరగని పక్షంలో వూ త్రం పిరిస్థిత్రు లు చాలా దార్రు ణంగా పిరిణ వి స్తా్ౖయు. నారాయ్రు ణగారితో వివాహానికి ఏర్పాట్లు చేసుకోమని చెప్పండి,'' అన్నది.

ఆ తర్వాత ఒక పి´ం దినాల్లో సీంధు ర వివాహిం రఘునాధుడితో వైభవంగా జరిగి పో్ౖయు ంది. అతి సావూ న్య కుటు ంబానికి చెందిన సింధురను, సింపిన్నురాల్పైన తన కోడలు గా చేసి కున్న ధు ర్గవు్మ ఉదారతను, నారాయణమైపు బంధువులు పొగడుతూండడం దుర్గమ్మ చెవులబడుతూనేవుంది. ''వీళ్ళెవరికీ అసిలు రోహస్యం తెలియ్రు ధు కదా!'' అని గ్రు ంభనగా నవ్వుకున్నది ధు ర్గవు్మ.

తనకున్నంతలో కూతురికి చీరె, సారె పెట్టి అత్తవారింట కాపురానికి పింపాడ్రు, నారాయణ. త్వరలో కోడలికి కలిసి రాబోయే ఇరవై ల´ల ఆస్తీ కళ్ళవు ంధు కదలాడ్రు తు ండడంతో ధు ర్గవు్మ, నారాయ్రు ణ ఏం పేడ్రు తు న్నదీ పేద్దగా పిట్టించు కోలేదు.

నెల రోజులు ఇట్టే గడిచిపోయాయి. సీంధు రకు వే నత్తవీలు నావూ ద్వారా ఇచ్చి పో్ౖయు న ఆస్తీ ఎంతకూ రాకపోవడంతో ధు ర్గవు్మ, శ్రీకర్రు డి కోసిం పి గంధపిుకి కబు ర్రు చేసింది. ఆయ్రు న వస్తూనే ధు ర్గవు్మ ''నా కొడుకు సింధురమెడలో తాళి కట్టినమరు క్షణం, ఆమె మేనత్త తరపు ఆస్తి వస్తుందని చెప్పావు. దాని వూ టేవి టి?'' అని అడిగింది.

దానికి శ్రీకర్రు డ్రు వు ందహాసిం చేసి, ''అవూ్మ, ధు ర్గవు్మగార్రూ! కోడలవగానే, సీంధు రకు అత్తగారైన నీ ప్ర ంచి ఇరవై ల´లపై చిలు కు ఆస్తీ కలిసొచ్చిందని, నీ వింకా గ్రహించలేదా? ఆమె ఇప్పుడు పేదవాడైన నారాయ్రు ణ కూత్రు ర్రు కాధు; సింపిన్నురాలైన ధు ర్గవు్మ కోడలు!'' అన్నాడ్రు.

ఇది వింటూనే ధ్ర ర్గవు్మ నిర్ఘాంతపో్ౖయు ంది. శ్రీకరుడు చెప్పిందే జరిగిందన్నది, కళ్ళెదుట కనబడ్రు తు న్న నిజం. ఇంధు లో ఎవరినీ తప్పి పిట్టలేం. ల´లు రాకపోతే ఏం? తన కొడ్రు కు కోరిక తీరింది. గ్రు ణవంతు రాలు తనకు కోడలయింది, అని సర్ది చెప్పుకున్న దుర్గమ్మ, శ్రీకరుడి తెలివిని మెచ్చుకున్నది.

చిన్నయ్య మహాయోగం

కేశవమిత గ్రావు ంలో మాడే చిన్నయ్యకు, నా అన్నవాళ్ళు లేర్వ . ఒళ్ళు దాచు కోకుండా పనిచేస్తాడని, అంతా వాణ్ణిమెచ్చుకునేవాళ్ళు. ఒకరోజున ఓ భూస్వామి వాడిపని తీరువె చ్చు కుని, ''పిట్నంలో వూ అల్లు ఢు కావే శానికి, నీలాంటి పనివాడే కావాలి. జీతం ఇక్కడి కంటే ఎక్కువే ఇస్తాడు. వెళ్ళకూడదూ?'' అన్నాఢు .

సిరేనని చిన్నయ్య పిట్నం బయ్య లు దే రాఢు . దారిలో చిన్న అడవి ఁాటవలసీ వచ్చింది. అక్కడ ఒక చెట్టుకింద దిగాలుగా కూర్చున్న య్యు వతీ య్యు వకుల్లు కనిపీం చారు. యువకుడిపేరు మాధవుడు. చెల్లెలు వందనన్న తీస్సి కుని వాఢు పిట్నం బయ్య ల్దే రాఢు . ఇక్కడి దాకా వచ్చేసిరికి వందన అఢు గు తీసీ అఢు గు వేయ్య లేక కూర్చుండి పొయ్యు ంది.

చీకటి పిడితే అడవిలో ప్రివూ దం. కర్రకు గ డ్డఊంయ్య ల కట్టి అంధ్ర లో మదనవ్ర కూర్చో బెట్టి మోసుకుంటూ పట్నం వెళ్ళాలంటే, అంఢు కు ఇద్దర్వ వు న్ర ష్రి ల్లు కావాలి. ఏం చేయ్యా లో తోచక దిగు ల్లు పిఢు తు న్న వాళ్ళకు, చిన్నయ్య తన వివరాలతో పాటు ధైర్యమూ చెప్పాడు. వాడిసాయ్య ంతో వూ ధమత్రు , వందన చీకటి పిఢు కుండానే పిట్నం చేర్వ కోగలిగార్వ .

ఎవరి దారినవార్వ పొయ్యే వు ంఢు వూ ధ మత్రు , ''ఈ డబ్బ్బు తీస్సి కుంటే ఎంతో సింతోష్ స్తాన్ర !'' అంట్రూ ఓపిది వరహాల్లు చిన్నయ్య కివ్వబోయాడు. ఐతే, వందన తనకూ చెల్లెలే అంట్రూ , వాఢ్ర డబ్బ్బు తీస్సి కునేంఢ్రు కు నిరాక రించాఢు . అప్పిుడు వూ ధమత్రు , ''నాకు జ్యోతిషం తెల్లు స్సి .నీ వ్రు ఖం చ్రూ సీ కొన్నేళ్ళ వరకూ, వు నిద్దరికీ స్బుహిం అచ్చిరాదని గ్రహించాన్ర . న్ర మ్వాచేసీన సాయ్యా నికి ఎంతో కొంత డబ్బ్బుతీస్సి కోకతప్పిదు ,'' అన్నాఢు .

చిన్నయ్య, వూ ధమత్రు వద్ద న్ర ంచి ఒక్క వరహా తీస్సి కుని, ''నీకు నిజంగా జ్యోతిషం తెలిస్తు, నా దగ్గర్నుంచి ఈ వరహా తీస్సి కుని,

''వసుంధర''

పిట్నంలో నా భవిష్యత్తేమిటో చెప్పు," అంటూ మళ్ళీ ఆ వరహాన్ని తిరిగి ఇచ్చేశాడు.

మాధవుడు, చిన్నయ్య హస్తరేఖలు శ్రద్ధగా పరీక్షించి, "నీకు జీవితంలో మహాయోగ ముంది. అది పట్టాలంటే పెళ్ళయ్యాక నీవూ నీ భార్య ఒకరినొకరు ఒకేపేరుతో పిల్చుకోవాలి. లేదా నీకు పుట్టిన బిడ్డల్లో ఒకరైనా పెళ్ళయ్యాక దంపతులుగా ఒకరినొకరు ఒకేపేరుతో పిల్చుకునేదాకా, ఆ మహాయోగం పట్టదు. ఈ విషయాన్ని నీవు బయట పెడితే మహాయోగం పట్టదు," అన్నాడు.

ఇది విని వందన, "అన్నయ్య జ్యోస్యానికి తిరుగుండదు. నీ మహాయోగానికి నేనూ కొంత కష్టం చేస్తాను," అంది అభిమానంగా.

తర్వాత చిన్నయ్య కామేశం ఇల్లు చేరుకున్నాడు. కామేశం చాలా మంచివాడు. కొద్ది కాలం గడిచేసరికి చిన్నయ్య, కామేశానికి వీలు పడని ఇంటి వ్యవహారాలన్నీ తనే చూడసాగాడు. ఇందుకు సంతోషించిన కామేశం, వాడికి ఒక పెళ్ళిసంబంధం చూశాడు. పిల్ల పేరు చిన్నమ్మ కావడంతో చిన్నయ్య వెంటనే పెళ్ళికి ఒప్పుకున్నాడు. చిన్నమ్మ వాడి భార్య అయింది. కామేశానికి రకరకాల వ్యాపారాలున్నాయి. వాటిలో కిరాణా కొట్టును చిన్నయ్యకు అప్పజెప్పాడు. అది ఒక పాతపెంకుటింట్లో ఉంది. ఆ ఇంటికి మారాక చిన్నయ్య, భార్యతో, "మనిద్దరివీ ఒకేపేర్లు కావడం అదృష్టం. ఇద్దరం ఒకరినొకరం ముద్దుగా చిన్నా అని పిలుచుకుందాం," అన్నాడు.

చిన్నమ్మ లెంపలేసుకుని, "భర్తను పేరుపెట్టి పిలిస్తే, ఆ ఇంటికి మంచి యోగం పట్టదని, మా అమ్మ చెప్పింది," అనేసింది.

ఈ విధంగా చిన్నయ్య మహాయోగం తాత్కాలికంగా వాయిదా పడింది. క్రమంగా వాడికి ముగ్గురు పిల్లలు కలిగారు. పెద్దమ్మాయికి పద్మావతి అని నామకరణం చేశాడు. రెండో వాడికి, కృష్ణ అని పేరు పెట్టాడు. మూడో సారి పుట్టిన ఆడపిల్ల నామకరణం జరిగేలోగా గుర్తు తేలేసింది. గాలి సోకిందేమోనని భూత వైద్యుణ్ణి పిలిస్తే, ఆయన, "దేవతల్లో భాస్కరుడూ, వరుణుడూ అలగడం వల్ల, నీకు పట్టాల్సిన మహాయోగం ఆగిపోయింది. ఈ పిల్లకు ఆ దేవతలిద్దరిపేర్లపై దటి అక్షరాలూ తీసుకుని, భావ అనిపేరు పెట్టు. నీకు శుభం జరుగుతుంది," అన్నాడు.

చిన్నయ్య అందుకంగీకరించాడు. ఆశ్చర్యంగా ఆ పిల్ల వెంటనే మామూలు మని

షేృది. ఏళ్ళ గడిచాల్లు . పిద్మావతికి పేళ్ళి డొచ్చింది. ఆమె కోసం వెదికి వెదికి పద్మనాభం అనే వర్ణ ణ్ణి చూ సీ పేళ్ళి చేశాడ్రు . తర్వాత చిన్నయ్యు య్య, కూతు రితో, "న మ్వానీ భర్తన వు చ్చటగా పిద్మా అనిపీలు . అతడ్రూ నిన్ను పిద్మా అంటాడ్రు .ూర్లంత అన్యోన్యంగా వ్రు దాంపత్యం కొనసాగుతుంది," అంటే ఆమె సిరేనంది.

కానీ పిద్మావతి అత్తవారింట భార్యన్రూబర్ర పేట్టి పీలవడం తప్పెటు! అందు కని, పిద్మ నాభం భార్యన్రు , "ఇదు గో, ఐుువ, ఏయ్రు , నిన్నే" అంటాడే తప్పి, పోరపాటు న కూడా పేరుపెట్టి పిలవడు. చిన్నయ్యు మహాయోగం వు శ్లీ వాల్లు దా పిడింది.

ఇలామూడగా చిన్నయ్యు య్యతో విడి పొయ్రూ క వూ ధవుూ , వందన కొన్నాళ్ళ పిట్నంలో మూడి, అక్క ణ్ణించి నౌకాయ్రూ నం చేసీ ధూ ర దేశం వెళ్ళారు. అక్కడ మాధవుడు వ్యాపారం ప్రారంభించాడ్రు . అక్కడే వందనకు, చలపితి అనే వ్యాపారితోన్రూ , వూ ధవుతికి వు రొక వ్యాపారి కూతురైన రమ అనే అవ్రూ ృల్లు తోన్రూ పేళ్ళిళ్ళయ్రూ య్లు . వాళ్ళందర్రూ వివిధ వ్యాపా రాల్లో బాగా డబ్బుగడించార్ర .

ఒక ఇరవై ఏళ్ళ కాలం గడిచింది. వంద నకు ఒక్కగానొక్క కొడ్రు కు పాండ్రు రంగడ్రు . ఆమె కొడుకును వెంట బెట్టుకుని పట్నానికి తిరిగి వచ్చింది. వందన భర్త చలపితి, వూ ధ వుూ , అతడి కుటు ంబం కూడా త్వరలోనే పిట్నానికి రాన్ర న్నార్ర .

ఈలోగా వందన, చిన్నయ్యు య్యగరించి వాకబు చేసీ, చూడ్డానికి వాడింటికి వెళ్ళింది. ఇద్దరూ తవు పాత పిరిచయ్రూ న్ని గ ర్తుచేసి కున్నాక, "ఆనాడు నువ్వు నన్ను చెల్లెలిగా భావించి ఎంతో సాయ్రు ం చేశావూవు న పిరిచయ్రు ం బంధు త్వంగా వ్రూ రాల్సినసివ్ర య్రు ం వుచ్చింది. పీల్ల, పీల్లాడ్ర ఇష్టిపిడితే, న్యేవ నీకూత్ర ర్ని ఇంటి కోడలిగా చేసి కుంటాన్ర ," అంది వందన.

ఇంధ్రు కు చిన్నయ్యు య్య సింతోషింగా ఒప్పెకు న్నాడ్రు . వు ర్నాడే పేళ్ళి చూ పిూఐకు ఏర్పాట్లు జరిగాల్లు . పొండ్ర రంగడ్ర అందంలో భావకు ఏవూ త్రవ్రూ తీసీపాడ్రు . పీల్ల, పీల్లాడ్రు ఒకరినొకర్రు ఇష్టిపిడ్డారని తెలిశాక, వందన, భావన్ర దగ్గరగా తీసి కుని, "నేన్ర నీకు వే నత్తన్ర . కాబట్టి న వ్వావూ అబ్బాల్లు ని బావా అని పిలవవచ్చు," అని చెప్పింది.

వెంటనే పాండురంగడు, "ఈ అమ్మాయిని వు రి నేనేవు ని పీలవాలి?" అని తల్లి వంద

నను అడిగాడు. వందన నవ్వి, "నువ్వూబుర్ర పేట్టి భావా అని పిలవచ్చు," అన్నది.

అప్పుడు పాండు రంగడు, "బావా!నువ్వెంత బాగు న్నావో, నీబుర్ర కూడా అంత బాగు ంది," అన్నాడు. వాడు భావను, బావా అన్నాడే మి టని చిన్నయ్య ఉలిక్కిపడితే, వందన, "మా వాడు దూ ర దేశాల్లో పెరిగాడు కదా! వాడికి భాష బాగానే వచ్చును కానీ వత్తులు అంతగా పలకలేడు," అని సర్దిచెప్పింది.

ఆ మా టవింటూనే చిన్నయ్య ముఖం వెలిగి పోయి ంది. "వందనా! నీమనసా మ హా యోగానికి కృషి చేస్తానని,ఆనాడిచ్చిన మాట చాలా గొప్పిగా నిలబెట్టుకున్నామనా కూత్రు, కాబోయే అల్లుడు ఇప్పుడు ఒకరినొకరు, ఒకే -బుర్ తో పిల్చుకుంటు న్నారు. ఇక మా ఇంట పిన్నీరే పిన్నీరు!" అన్నాడు.

పేళ్ళి సింబంధం నిశ్చయి ంచి వె ళ్ళి పోయి ంది వందన. మ ర్నాడే చిన్నయ్యకు, కాపే శం ను ంచి పిలు పొచ్చింది. ఆయు న వాడితో, "నుమ్మా చాలాకాలం, నా వ్యాపార పిను లు చూ శామాఇక స్వింతంగా వ్యాపారం ప్రారంభించే ఏర్పాట్లు చేసు కో," అన్నాడు.

చిన్నయ్య ఉత్సాహివు ంతా నీళ్ళుగారి పోయి ంది. పాండు రంగడి సింబంధం తనకు అచ్చిరాలేదనీ, మా ధమతి జోస్యం పై ర్తిగా తప్పినీ అతడికి అనిపించింది.

వందన జరిగింది తెలు సు కుని, చిన్న య్యను ఓదార్చుతూ, "ఒకరి కింద పని చేస్తు మహాయోగం పట్టదు. ఇప్పుడు అన్నయ్య, నేను -ను మ్మా సొంతంగా చేయు బోయే వ్యాపా రానికి అన్ని విధాలా సాయు పడగలం. నీకు స్వితంత్రంగా జీవించే అవకాశం వచ్చింది. మహాయోగం స్వతంత్రులకే, అస్వతంత్రు లకు కాదు. నువ్విప్పుడు మహాయోగానికి దగ్గరమత్తు న్నామాఅందు కు సింతోషించాలి," అని వాస్తివ వే మి టో వివరించింది.

దానితో చిన్నయ్యకు తన పొరపాటు అర్థమైంది. "జోస్యం భవిష్యత్తును సూచిం చినా, మ నిషీ జాతకాన్ని తనే రాసు కుంటా డని తెలు సు కునేందు కు, నాకింత కాలం పట్టింది!" అను కుని వాడు ఉత్సాహి ంగా సొంత వ్యాపారం ప్రారంభించి, ఏడాది తిరిగే సిరికివిట్నంలోని ప్రము ఖ వ్యాపార్ల్లో తాను ఒకడయ్యాడు.

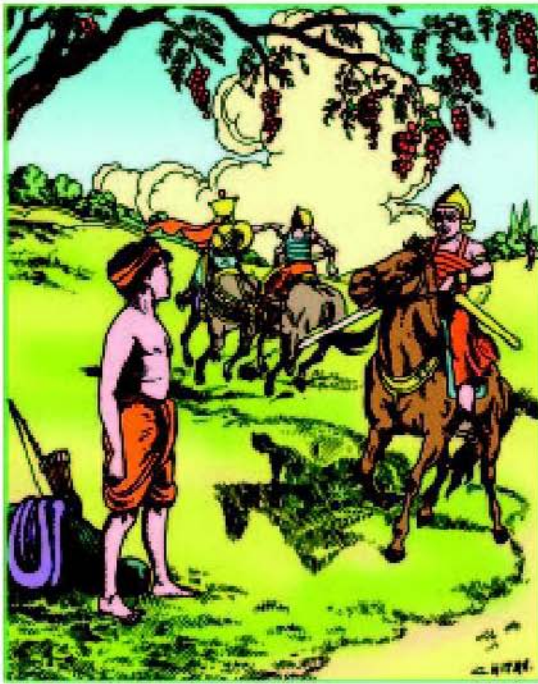
రాకాసిలోయ

2

[బ్రహ్మమిత్రపురం నగరానికి దాపులనున్న అరణ్యంలో తండ్రితో కలిసి కేశవుడనే రైతు యువకుడు ఉండేవాడు. వాడు ఎప్పటిలాగే ఒక రోజున కొండదరిని పశువులను మేపుతూ ఉండగా ఒంటికొమ్ముతో ఒళ్ళంతా చారలతో ఒక వింత జంతువు అక్కడికి వచ్చింది. అడవిలో వేటకు వచ్చిన బ్రహ్మమిత్ర సేనాని దానిని చూసి, ఆశ్చర్యపడి తన భటులతో దాన్ని తన దగ్గరకు తోలుకురమ్మన్నాడు. -తరవాత]

సేనాని ఆజ్ఞ వింటూనే భటుల్లో ఒకడు తన గుర్రాన్ని దౌడు తీయించి, వింత జంతువును అదిలిస్తూ సేనాని వైపుకు తరుముకు వచ్చాడు. సేనాని దానికేసి ఓ నిమిషకాలం కళ్ళార్పకుండా చూసి, "ఇదేదో అపూర్వమైన జంతువు! ప్రపంచంలో ఇలాంటిది మరొకటి ఉంటుందని నమ్మటానికి లేదు. రాజుగారికి దీన్ని బహూకరిస్తే ఎంతగానైనా సంతోషిస్తాడు," అంటూ కేశవుడికేసి తిరిగి, "ఏరా, ఒరే! ఇలాంటి అపూర్వమైన జంతువును ఎక్కడ దొంగిలించావు? రాజ్యంలో దొరికే నిధినిక్షేపాలతో పాటు, ఇటువంటి అపూర్వమైన జంతువులూ, పక్షులూ - అన్నీ రాజుగారివే అన్న శాసనం సంగతి నీకు తెలియదా?" అంటూ ప్రశ్నించాడు.

సేనాని బెదిరింపులు వింటున్న కేశవుడికి ఎక్కడలేని కోపం వచ్చింది. కాని, దాన్ని అతడు బయటపడనీయకుండా, "అయ్యా, ఈ జంతువును నేనెక్కడా దొంగిలించలేదు. ఆ కొండమీద ఇంత చిన్నపిల్లగా నాకు దొరికింది. పెంచి పెద్ద చేశాను. ఎప్పుడూ, నా ఆలమందల వెంట తిరుగుతూ ఉంటుంది. నాకు

చదువు సంధ్యలు రామాపేర్గా పెట్టినప్పటి నుంచి ఇక్కడ ఉండడమే తప్ప ఎన్నడూ ఈ అరణ్యం వదిలి వెళ్ళినవాణ్ణి కాను. అందువల్ల రాజుగారి శాసనం సంగతి నాకు తెలీదు," అన్నాడు.

"అలాగా, అయితే క్షమించాను. ఒరే, దాని మెడకు తాడువేసి నగరానికి తీసుకు రండి!" అంటూ సునాని గుర్రాన్ని ముందుకు నడిపాడు. భటుల్లో ఒకడు ఉచ్చు బిగించి ఉన్న పెద్ద తాడు నొకదాన్ని వింతజంతువు మెడకు పడేలా విసిరి, అది బిగుసుకోగానే, తాడు కొసను తను ఎక్కిఉన్న గుర్రం జీను కు కట్టి, సేనాని వెనకగా బయలుదేరాడు.

రెండవ భటుడు, కేశవుడి దగ్గరకువచ్చి కత్తి ఝళిపిస్తూ, "జాగర్త. నేను మళ్ళీ ఓ నెల రోజుల్లో ఒంటిగా ఇక్కడికి వస్తాను. ఈసారి కొండమీద దొరికిన పిల్లను మర్యాదగా నా కప్పగించకపోయావో, ఒళ్ళు చీరేస్తాను," అని హెచ్చరించి మొదటి భటుడి వెంట బయలు దేరాడు.

సునానీ, అతడి వెంటవున్న భటులూ ప్రదర్శించిన నీచవర్తన కేశవుడి రక్తాన్ని ఉడికించింది. అతడు అంబుల పొదిలో నుంచి ఒక బాణం తీసి వాళ్ళకేసి ఎక్కుపెట్టి, "ఛీ, ఎంత శత్రువైనా వెనకనుంచి దొంగదెబ్బ తీయకూడదు," అనుకుంటూ బాణాన్ని కిందికి జారవిడిచాడు.

భటులిద్దరూ వింతజంతువును వెంట తీసుకుని వెనక వస్తూండగా, ముందు ండి అరణ్యంలో దారితీస్తున్న బ్రహ్మమిత్రసునాని ఆనందం అంతా ఇంతా కాదు. ఆ జంతువును మహారాజుకు చూపి, దాన్ని పట్టుకునేందుకు అరణ్యంలో తనెన్ని సాహసికృత్యాలు చేశాడో నమ్మబలికి, రాజు నుంచి పెద్ద బహుమానం సంపాయించాలని అతడు ఆలోచిస్తున్నాడు. ఒక రైతు యువకుణ్ణి బెదిరించి, ఆ వింతజంతువును పట్టుకొచ్చినట్టు నగరంలో ఎవరికీ తెలియకూడదు. అందువల్ల తను ముందుగా తన భటులను హెచ్చరించాలి.

సునాని ఇలా అనుకుని, తన పథకం సంగతి భటులకు చెప్పేందుకు గుర్రాన్ని ఆపి వెనుతిరగబోయేంతలో హఠాత్తుగా అతడికి భటుడు వేసిన చావుకేక వినిపించింది. "అయ్యో, ఇదేదో రాకాసిగుర్రం! నా గుర్రాన్ని డొక్కలో పొడిచి చంపేసింది. నా మీదకు..." అంటూ కెవ్వుమన్నాడు.

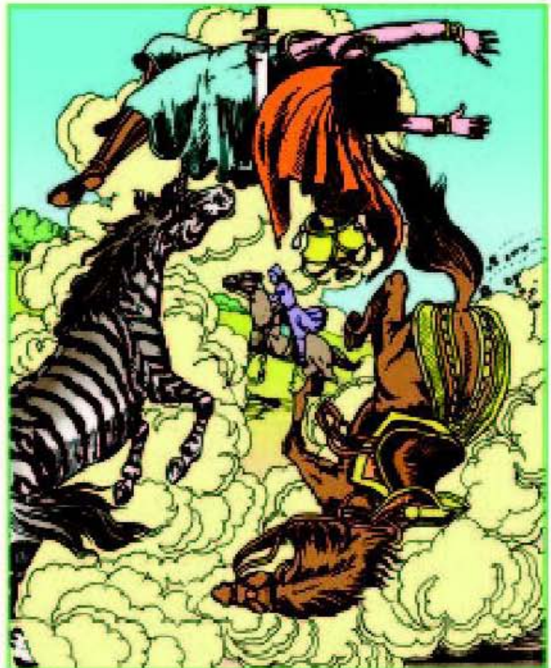
సునాని తత్తరపడుతూ తల వెనక్కు తిప్పాడు. ఒక భటుడూ, వాడి గుర్రం రక్తం

వు ధు గు లో విలవిలా తన్నుకుంటు న్నారు . రెండో భటుడు గుర్రాన్ని పక్కకు తిప్పి అరణ్యం లోకి ఉడాయిస్తున్నాడు. సేనాని నిలువెల్లా వణికిపోతూ , గు ర్రాన్ని వు ందు కు దూ కించ బోయే ంతలో వింతజంతు మొుక్క ఎగు రు న వు ందు కు వచ్చి, తన ఒంటి కొమ్ముతో దాన్ని గుండెల్లో పొడిచింది. మీదినుంచి కిందికి దూ కబోర్లు నాునానిని, అతడు నేలను తాకక వు ందే వింతజంతు వు వెన్నులో గట్టి గా పొడిచింది.

''రాంచండి, రాంచండి, రాాసీ గు ర్రం!'' అని కేకలు పేడు తూ తప్పించు కున్న, భటు డు బ్రహ్మపురం చేరాడు. వాడు రాజవీధి వెంట ఇలాగే అరు స్తూపోవటం చూ సీన జను లు , వాడికేదో పిచ్చెక్కిందనుకున్నారు. వాడు కోట ద్వారం చేరి, అక్కడ కాపిలా మాన్న భటు లను చూ స్తూనే, ''వు నాునాని చచ్చాడు , గు ర్రం చచ్చింది. వు న తోటివాడు చచ్చాడు , వాడి గు ర్రమూ చచ్చింది. అందర్నీ ఆ రాాసీ గు ర్రం వెన్కు తింటు న్నది!'' అని వు రింత బిగ్గరగా అరిచాడు .

కాపలా భటులు చేతుల్లోవున్న ఈటెలు అడ్డం పేట్టి గు ర్రాన్ని ఆపీ, వాణ్ణి బలవంతంగా దాని పీ ది ను ంచి కిందికి దించారు . వాడు కిందికి దిగి ఇంకా కేకలు పేడు తూ సే మ్నాడు . కాపలావాళ్ళలో ఒకడు వాడి గుండెలమీద ఈటె ఆనించి, ''ఇంక అరిచావో, పొడిచేస్తాను , జాగర్త! సేనానాయకుడెక్కడ?'' అని గద్దించి అడిగాడు .

''ఇంకెక్కడి సేనానాయకుడు! అరణ్యంలో అయు న్నీ, వు న భటు ల్నీ ఒంటికొమ్ము రాాసీ

గు ర్రం తినేసింది. నేను ప్రాణాలతో పారిపోర్లు వచ్చాను ,'' అన్నాడు భటు డు ఆయూ సి పిడు తూ .

అంతలో అక్కడికి కాపిలావాళ్ళ నాయు కుడు వచ్చాడు . అతడికి భటు డి వాలకం చూడగానే, వాడికి పిచ్చెత్తిందన్న నమ్మకం కలిగింది. కానీ, వాడు ఉదయు రాునానాయు కు డితో కలిసీ అడవికి వేటకు వెళ్ళాడన్న సింగతి అతడికి గు ర్తొచ్చింది.

''పిచ్చిగా కేకలు పేట్టకుండా, నిజంగా జరిగిందేమిటో చెప్పు. మహాసేనాని ఇంకా అడివిలోనేమన్నాడా?'' అని అడిగాడు కాపిలా వాళ్ళ నాయు కుడు .

''అది మహాభయంకరమైన రాక్షసిగుర్రం! వు నాునానాయు కుణ్ణీ బొపు క కూడా వి గల్చ కుండా తినేసీ మాటు ంది!'' అన్నాడు భటు డు భయు ం భయు ంగా.

ఆ జవాబు వింటూనే కాపిలావాళ్ళ నాయు కుడు పిక్కన మణ్ను వాడి దగ్గిర్నుంచి ఈటె లాక్కుని, భటుణ్ణి పొడిచేందుకు పైకెత్తాడు. భటు ర్డు ప్రాణభయం తో కంపించిపోతూ, "చరాయస్తున్నాడు, రాంచండి!" అంటూ గామా కేకపెట్టాడు.

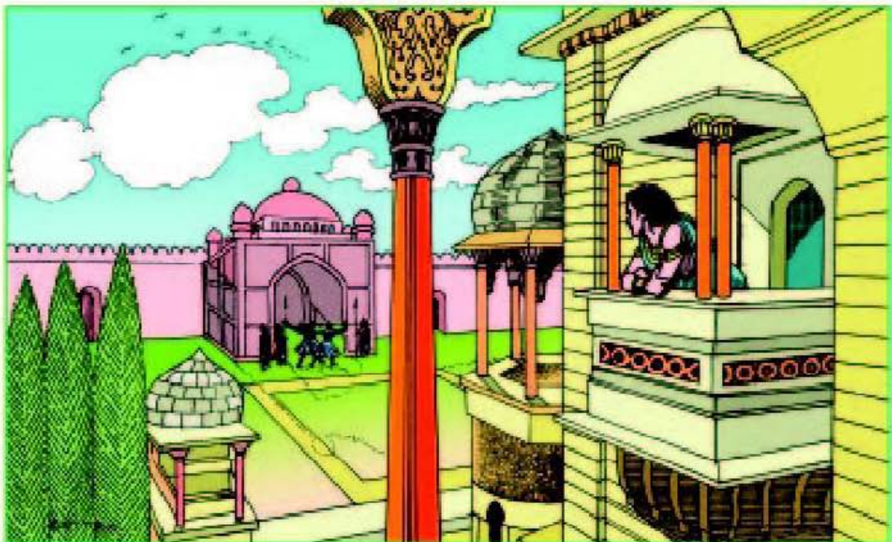
ఆ కేక వింటూనే రాజభవనం రెండో అంతస్తులోని గది నుంచి మంత్రి బయటికి వచ్చి, "ఎవర్రా, ఆ కేకలు పేట్టేది?" అని కోపింగా ప్రశ్నించాడు.

"అయ్యా, వీడికి మతి చెడింది. వచ్చి నప్పటి నుంచీ నా నాయు కుణ్ణి అడివిలో ఒంటికొమ్ము రాక్షసి రంచంపి తిన్నదని కేకలు పేడుతున్నాడు," అన్నాడు కాపిలా వాళ్ళ నాయుకుడు.

"అలాగా! వాణ్ణి నా దగ్గిరకు పింపించండి!" అంటూ మంత్రి వెను దిరిగి గదిలోకి వెళ్ళి పోయాడు. భటుడు గది వాకిలిని సమీపించ గానే మంత్రి నవ్వుతూ అతడికేసి చేయి పై పి, "భయం పడకుండా జరిగిందేమిటో వివరంగా చెప్పు," అన్నాడు.

భటుడు కాస్త స్థిమితపడి, అరణ్యంలో రైతుయువకుడు కేశవుడు కనబడటం దగ్గిర నుంచి, యువరాని ఆ వింతజంతు మాయ అపహ రించి బయలుదేరటం, ఆ తరవాత దారిలో అది మంద భటుణ్ణి, తరవాత యువరానిని చంపటం, తను పారిపోయి రావటం... అంతా వివరంగా చెప్పాడు.

మంత్రి ఓ క్షణకాలం ఆలోచిస్తూ వుండి, "అయితే, నీ కళ్ళెదుటే ఆ ఇద్దర్నీ వింతజంతు మాయా రంగా చంపుతూ ఉండగా నువ్వు చేతులు కట్టుకుని దూరంగా నిల బడ్డావన్న మాట! నీకు ప్రాణభయం కలగ లేదా?" అని అడిగాడు.

"ప్రాణభయమా! నా ప్రాణాలు పైనే పోయినై. నా తోటి భటుణ్ణి చంపేందుకు ఆ వింతజంతు మొగరగానే నేను అరణ్యానికి అడ్డంపడి పారిపోయి వచ్చాను," అన్నాడు భటుడు.

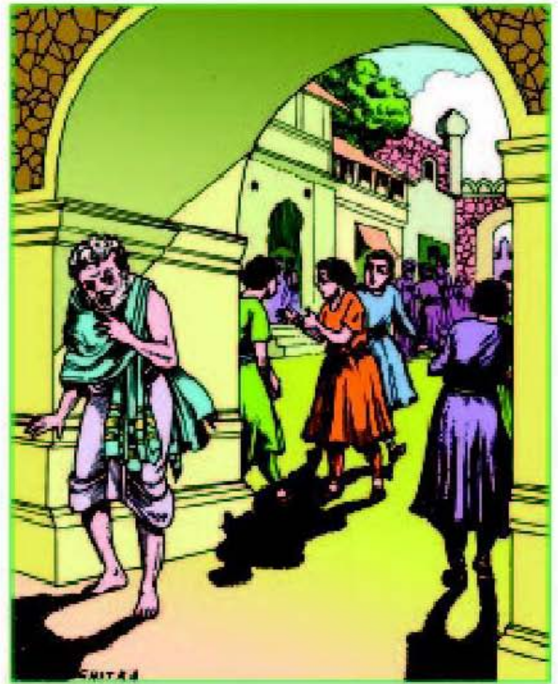
"అయితే, సునాని చావటం నువ్వు చూడ లేదన్న మాట!" అన్నాడు మంత్రి.

"అయ్యా, కంటితో చూడకపోతేనేం? 'చచ్చాను, రక్షించండి,' అంటూ మహాసునాని గావుకేకలు పెట్టటం నాకు వినిపించింది," అన్నాడు భటుడు.

భటుడి జవాబుకు మంత్రి నవ్వి, "అడవిలో నువ్వేదో పిచ్చిపిచ్చికాయ తిన్నట్టుంది. నిజంగా సునాని మరణించిమాటే, దానికి కారణం నువ్వు చెప్పినట్టు వింతజంతు కాదు. అలాంటి జంతువు మాలోకంలో ఎక్కడా ఉండదు. ఆ రైతు యువకుడు కేశవుడున్నాడే... వాడు విలువిద్య నేర్చిన వాడు గదా? సరే, భటుల్ని కొందరిని అరణ్యానికి పంపి జరిగిందేమిటో తెలుసుకుంటాను, దారి చూపవలసిన వాడివి నువ్వే!" అన్నాడు.

"అయ్యా, చిత్తం, చిత్తం!" అంటూ భటుడు తల వూపాడు. కాని, వాడికి అరణ్యం పేరు చెపితేనే గుండెదడ పుట్టుకొస్తున్నది. అయినా, మంత్రి ఆజ్ఞను ధిక్కరించేందుకు లేదు. మంత్రి కోటద్వారం కాపలావాళ్ళ నాయకుణ్ణి పిలిచి, అడవిలో సునాని కోసం వెదకవలసిందిగా ఆజ్ఞ ఇచ్చాడు.

ఈలోగా నగరంలో సునాని దుర్మరణాన్ని గురించి రకరకాల వార్తలూ ప్రచారం కాసాగినై. రాజవీధి వెంటవస్తూ భటుడు పెట్టిన

గావుకేకలు చాలామంది ప్రజలు విని ఉన్నారు. ఏదో అపూర్వమైన వింతజంతువు... ముఖాన ఒంటికొమ్ము... ఒళ్ళంతా పెద్దపెద్ద చారలూ... పెద్దపెద్ద రెక్కలూ గలది... అరణ్యానికి వేటకు వెళ్ళిన సునానిని పట్టుకుని ఆకాశానికి ఎత్తుకుపోయిందనికూడా నీలివార్తలు బయలుదేరినై.

పాలమ్మటానికి నగరానికి వచ్చిన కేశవుడి తండ్రి ఈ పుకార్లన్నీ విన్నాడు. అతడికి రాత్రి తన కొడుకు అడవిలో కనిపించిందని చెప్పిన వింతజంతు సంగతి గుర్తుకొచ్చింది. సునాని అంతవాణ్ణి చంపిన ఆ క్రూరజంతువు తన కొడుకును మాత్రం ప్రాణాలు తీయకుండా వదులుతుందా?

ముసలివాడి మనసు ఇలాంటి అనుమానాలతో చీకాకుపడింది. అతడు నగరాన్నించి హడావిడిగా తన ఇంటికి బయలుదే

రాడు. సరిగా అతడు నగరద్వారం దాటుతుండగా ఒక ఆశ్చర్యకరమైన పుకారు వినవచ్చింది: అరణ్యంలో ఆలమందలు కాచుకు బతుకుతున్నట్టు నటిస్తున్న, ఒక శత్రుదేశపు గూఢచారి, సేనానాయకుణ్ణీ అతడి వెంట ఉన్న భటుణ్ణీ చంపివేశాడట! వీలైతే ప్రాణాలతో పట్టుకురావలసిందిగా మంత్రి భటుల్ని పంపిస్తున్నాడు.

ఈ వార్త విన్నమీదట ముసలివాడికి నిజంగానే తన కొడుకు ప్రాణానికి ముప్పు వాటిల్లనున్నదని భయం కలిగింది. ఈసరికే అతణ్ణి వింతజంతువు చంపివుండకపోతే, ఇంగితజ్ఞానం కూడాలేని మంత్రి పంపిన భటులు అతణ్ణి గూఢచారిగా భావించి తప్పక చంపుతారు. తను ముందుగా వెళ్ళి అక్కడి పరిస్థితి ఎలా ఉందో చూసి, తన కొడుకును హెచ్చరించాలి.

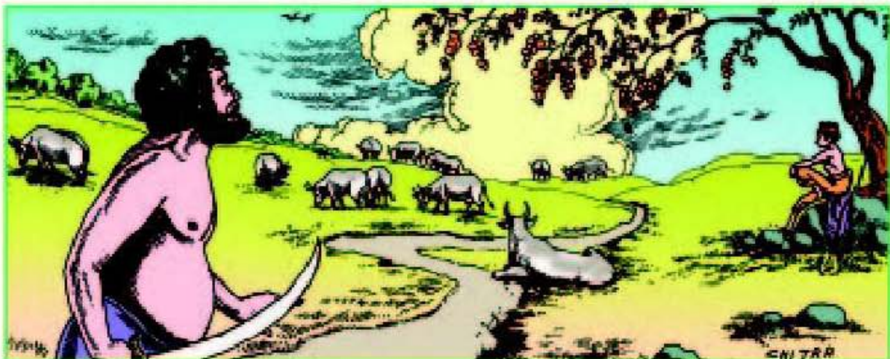
ముసలివాడు ఆగమేఘాలమీద అరణ్యంలోని తన పూరిపాక చేరాడు. అక్కడ ఎవరూ లేరు. ఎందుకైనా మంచిదని ఎంతో కాలంగా గోడకు తగిలించి ఉన్న తన తండ్రి కాలంనాటి కత్తిని తీసుకుని, తన కొడుకు ఆలమందను మేపే కొండ ప్రాంతానికి వేగంగా బయలుదేరాడు.

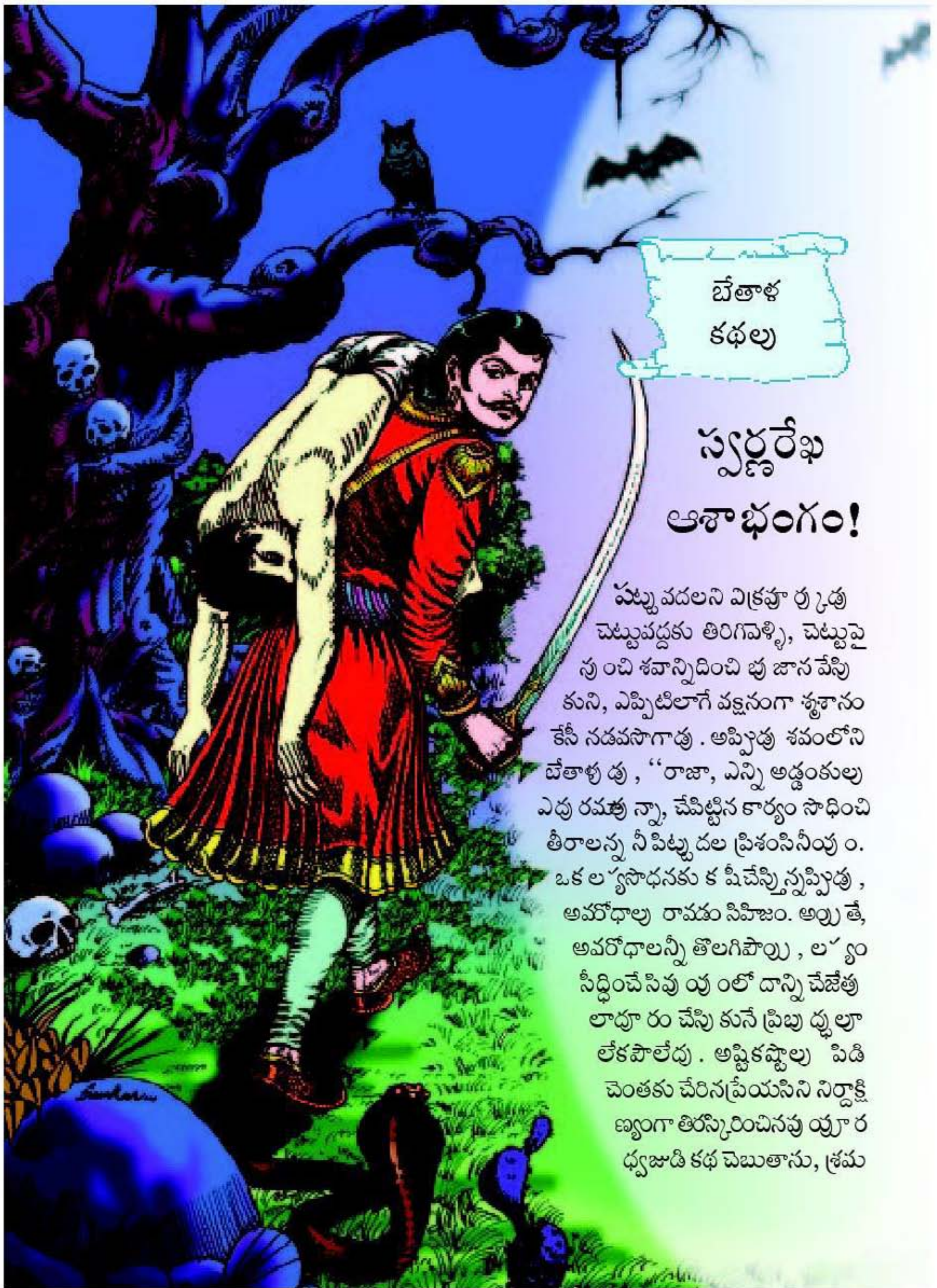
కేశవుడు మామూలుగా రోజూ కూచునే చెట్టు కింద కనిపించే సరికి ముసలివాడికి ప్రాణం లేచివచ్చినట్టయింది. అతడు పరిగెత్తుతూ కొడుకును సమీపించి, "కేశవా! నిన్ను ప్రాణాలతో చూడగలుగుతాననుకోలేదురా, బాబూ! నగరంలో చాలా చాలా పుకార్లు బయలుదేరినై. అసలు నిజంగా ఇక్కడ జరిగిన సంగతేమిటి?" అని ఆదుర్దాగా అడిగాడు.

తండ్రి ఆదుర్దా, అతడి చేతిలోని కత్తీ కేశవుణ్ణి ఆశ్చర్యపరిచినై. నగరంలో బయలుదేరిన పుకార్లేమిటో అతడికి అర్థం కాలేదు. అతడు తండ్రికేసి నిశ్చలంగా చూస్తూ, "కత్తి తెచ్చావెందుకు? పుకార్లేమిటి?" అని ప్రశ్నించాడు.

"బ్రహ్మమిత్రా, సేనానాయకుణ్ణీ, భటుణ్ణీ, ఒక వింతజంతువేదో అరణ్యంలో చంపిందని నగరంలో పుకారుగా ఉంది. మారువేషంలో ఉన్న శత్రుదేశపు గూఢచారి అతణ్ణి చంపాడని మరికొందరు చెప్పుకుంటున్నారు," అన్నాడు తండ్రి.

–(ఇంకా ఉంది)

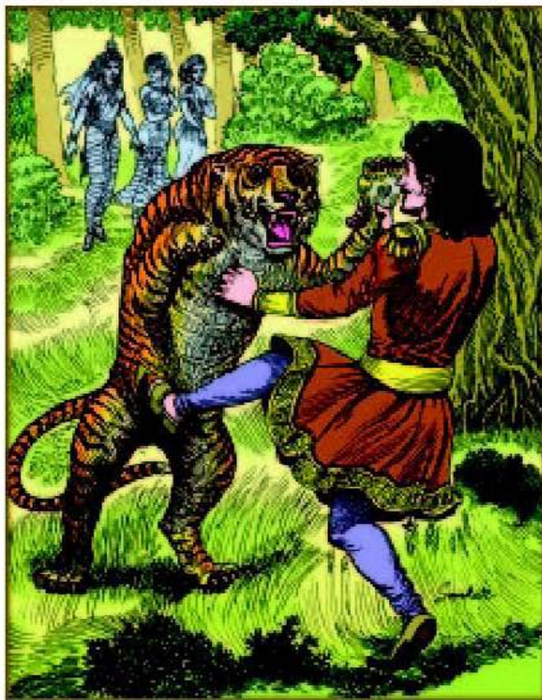

బేతాళ కథలు

స్వర్ణరేఖ ఆశాభంగం!

పట్టు వదలని విక్రమార్కుడు చెట్టువద్దకు తిరిగివెళ్ళి, చెట్టుపైనుంచి శవాన్నిదించి భుజాన వేసుకుని, ఎప్పటిలాగే మౌనంగా శ్మశానం కేసీ నడవసాగాడు. అప్పుడు శవంలోని బేతాళుడు, ''రాజా, ఎన్ని అడ్డంకులు ఎదురవుతున్నా, చేపట్టిన కార్యం సాధించి తీరాలన్న నీ పట్టుదల ప్రశంసనీయం. ఒక లక్ష్యసాధనకు కృషిచేస్తున్నప్పుడు, అవరోధాలు రావడం సహజం. అయితే, అవరోధాలన్నీ తొలగిపోయి, లక్ష్యం సిద్ధించే సమయంలో దాన్ని చేజేతులా దూరం చేసుకునే ప్రబుద్ధులూ లేకపోలేదు. అష్టకష్టాలు పడి చెంతకు చేరిన ప్రేయసిని నిర్దాక్షిణ్యంగా తిరస్కరించిన వజ్రధ్వజుడి కథ చెబుతాను, శ్రమ

తెలియకుండా, విను," అంటూ ఇలాచెప్ప సాగాడు:

అవంతీ రాజ్యాన్నేలే మయూరధ్వజుడు ఒకనాడు వినోదార్థం వేటాడడానికి అడవికి వెళ్ళాడు. వేటాడుతూ, తన పరివారానికి దూరమై అడవిలో చాలా దూరం వెళ్ళాడు. మధ్యాహ్నానికి బాగా అలిసిపోవడంతో, సేద తీరుదామని ఒక చెట్టుకింద కూర్చున్నాడు. ఏమరుపాటుతో ఉన్నప్పుడు, పొదల చాటు నుంచి ఒక పెద్దపులి హఠాత్తుగా ఆయన మీదికి ఉరికింది. దాపులనున్న విల్లంబులు అందుకోవడానికి కూడా సావకాశం లేని రాజు, రిక్తహస్తాలతో పులిని ఎదుర్కొని భీకరంగా పోరాడి దాన్ని హతమార్చాడు. అయితే, దేహమంతా తీవ్రమైన నెత్తుటి గాయాలు కావడంతో, వెంటనే సొమ్మసిల్లి పడిపోయాడు.

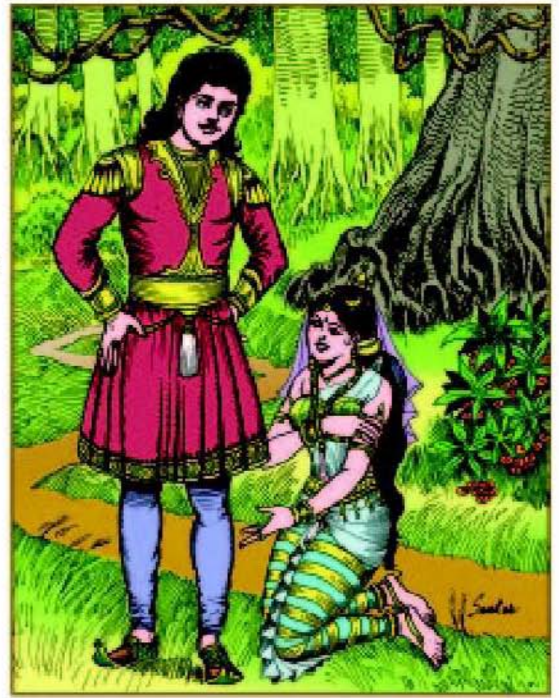
అదే సమయంలో చెలులతో కలిసి భూలోక విహారానికి వచ్చిన స్వర్ణరేఖ అనే గంధర్వకన్య, మయూరధ్వజుడు పులితో పోరాడిన తీరు చూసి ముగ్ధురాలయింది. ఆయన ధైర్య సాహసాలు, సామర్థ్యం స్వర్ణరేఖను అబ్బుర పరిచాయి. సఖీలోకం విడిచి ఆమె రాజును సమీపించి ఆమె మధురంగా స్పృశించడంతో, రాజు గాయాలన్నీ మాయమై లేచి కూర్చున్నాడు. రాజు నవమన్మథ రూపాన్ని చూసి, పరవశించిన స్వర్ణరేఖ, ఆయన తన కేసి కన్నార్పకుండా చూడడం గమనించి, సిగ్గుతో తలదించుకున్నది. రాజు కూడా ఆమె అద్భుత సౌందర్యానికి ముగ్ధుడయ్యాడు.

ఒకరినొకరు పలకరించుకుని పరస్పర వివరాలు తెలుసుకున్న తరవాత, స్వర్ణరేఖ, "రాజా, నేను మిమ్మల్ని మనసారా ప్రేమిస్తున్నాను. మీకూ ఇష్టమైతే, గాంధర్వ వివాహానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను," అన్నది నవ్వుతూ.

ఆ మాటకు రాజు ఆనందం చెంది, "నువ్వంటే నాకూ ఇష్టమే. అయితే, నువ్వీ విషయంలో అంతగా ఆలోచించకుండా తొందర పడుతున్నావేమో అనిపిస్తున్నది. భూలోక జీవితంలో అడుగడుగునా కష్టాలు పొంచి ఉంటాయి. కష్టాలంటే ఏమిటో తెలియని గంధర్వలోకసుకుమారివైన నువ్వు, భూలోకానికి వచ్చి సుఖపడలేవేమో" అన్నాడు.

"భర్త సాహచర్యమే భార్యకు స్వర్గధామం. స్వర్గధామం దివ్యలోకాలకన్నా గొప్పదని మీకు తెలియదా?" అన్నది స్వర్ణరేఖ.

"క్షణికమైన ఆకర్షణకులోనై అలా అంటున్నావనుకుంటున్నాను," అన్నాడు రాజు.

''కాదు, నా ప్రేమ సత్యమైనది. శాశ్వతమైనది,'' అన్నది స్వర్ణరేఖ.

''నీ ప్రేమ ఎలాంటిదో తెలుసుకోడానికి ఒక చిన్న పరీక్ష...'' అని రాజు మాట ముగించే లోగా, ''ఏమిటది?'' అని అడిగింది స్వర్ణరేఖ.

''ఇప్పుడు నువ్వు నీ లోకానికి తిరిగి వెళ్ళు. ఆరు నెలల వరకు నింపాదిగా ఆలోచించుకో. అప్పటికీ నన్ను వివాహమాడాలన్న కోరిక నీలో బలంగా ఉంటే, అది సరైన నిర్ణయమే అని నీకు అనిపిస్తే, వచ్చే భాద్రపద బహుళ ద్వాదశినాడు ఇక్కడికి రా. అదిగో, ఆ శాంభవీ వనం కింద నీకోసం ఎదురు చూస్తూ ఉంటాను. అప్పుడే మన వివాహం. సమ్మతమేనా?'' అన్నాడు రాజు.

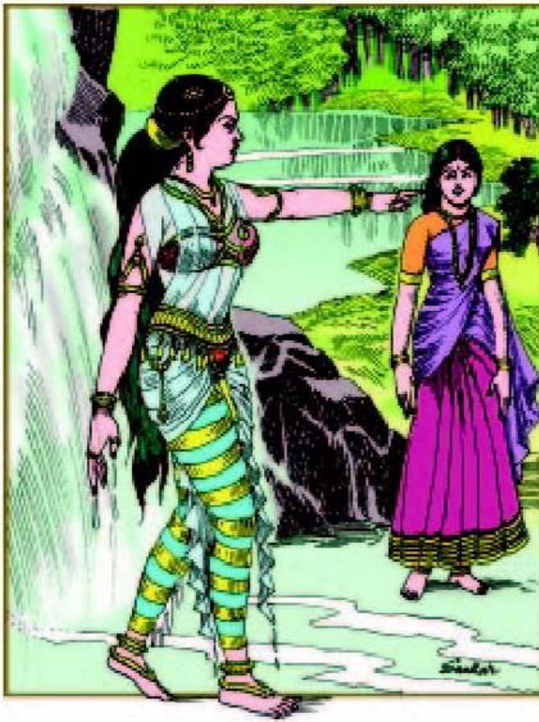
''ముమ్మాటికీ సమ్మతం. తప్పకుండా వస్తాను,'' అంటూ స్వర్ణరేఖ చెలులతో కలిసి గంధర్వలోకానికి వెళ్ళిపోయింది.

తమ లోకం చేరినప్పటికీ, స్వర్ణరేఖ రాజు మయూరధ్వజుడి తలపులతోనే, ఆరునెలలూ గడిపింది. మారని నిర్ణయంతో భాద్రపద బహుళ ద్వాదశినాడు ఒంటరిగా భూలోకానికి బయలుదేరింది. మయూరధ్వజుడు చెప్పిన అరణ్యమధ్యంలోని శాంభవీ వనం సమీపంలో ఆమెకొక మనోహర జలపాతం కనిపించింది. అందులో జలకాలాడాలన్న కోరికతో, తన మెడలోని మహిమాన్వితమైన పచ్చల హారాన్ని తీసి, దాపులనున్న పై పొదకు తగిలించి, జలపాతంలోకి దిగింది. నురగలతో, సుతారంగా దూకుతూన్న చల్లని నీటి దొంతరల తాకిడికి హాయిని అనుభవిస్తూ, కొంతసమయం తనను మరిచిపోయింది.

ఉన్నట్టుండి తన శరీరం వివర్ణం కావడం గ్రహించి, ఉలిక్కిపడి, కీడు శంకిస్తూ త్వరగా జలపాతం నుంచి వెలుపలికి వచ్చింది.

జలపాతంలో దిగడానికి ముందు పై పొదకు తగిలించిన తన మహిమాన్వితమైన పచ్చల హారాన్ని, ఎవరో ఒక యువతి ధరించి మురిసిపోవడం చూసి, దిగ్భ్రాంతి చెంది, ''ఎవరు నువ్వు? నా పచ్చల హారాన్ని ఎందుకు దొంగిలించావు? ఇలా ఇవ్వు,'' అన్నది.

''నా పేరు కాదంబరి. శశాంకపురం మా ఊరు. నేను నీ హారాన్ని దొంగిలించ లేదు. అసలు అది నీదని కూడా నాకు తెలియదు. దారిలో కనిపించింది. ముచ్చటపడి వేసుకున్నాను. ఇది నాకెంతో నచ్చింది. ఇది ఇంకా కొంతసమయం నా మెడలో ఉంటే ఏం?'' అన్నదా యువతి అమాయకంగా.

"కాదంబరీ, ఇలాంటి ఆభరణాలు స్పృశించడానికి కూడా నీకు అర్హతలేదు. దేవకాంతలు ధరించే అద్భుత శక్తులున్న ఆభరణం అది!" అన్నది స్వర్ణరేఖ ఆగ్రహంతో.

"నాకు ఎలాంటి అద్భుత శక్తులూ వద్దు. ఈ ఆభరణం నా మెడలో ఉంటే, మా రాజు మయూరధ్వజుడు నన్ను వద్దనకుండా వివాహం చేసుకోగలడు," అన్నది కాదంబరి.

ఆ మాటకు స్వర్ణరేఖ ఫక్కున నవ్వి, "ఏమిటీ! రాజు మయూరధ్వజుడు నిన్ను వివాహం చేసుకుంటాడా?" అని అడిగింది.

"ఏం, ఎందుకు చేసుకోడూ? అందుకే కదా నేను రాజధానికి వెళుతున్నాను. నేను మహారాజును మాత్రమే వివాహమాడతానంటే, మా నాన్నతో సహా, మా ఊళ్ళో ఎవరూ నమ్మడం లేదు. నాది వికార రూపం అట. వెర్రిపిల్ల అని ఎగతాళి చేస్తున్నారు. మహారాజును వివాహమాడి రాణినవుతానని ప్రతిజ్ఞ చేసి వచ్చాను. నా ప్రతిజ్ఞ నెరవేరుతుందన్న నమ్మకం నాకున్నది," అన్నది కాదంబరి.

"నీ ప్రతిజ్ఞ నెరవేరదు. ఎందుకంటే మహారాజూ, నేనూ పరస్పరం ప్రేమించుకున్నాం. ఆయన నన్ను వివాహమాడతానని వాగ్దానం చేశాడు. ఆ శాంభవీవ ˘ం వద్ద కొద్దిసేపట్లో వివాహమాడనున్నాం," అన్నది స్వర్ణరేఖ.

ఆ మాట వినగానే కాదంబరి మనసులో ఏవేవో ఆలోచనలు తోచాయి. స్వర్ణరేఖే తనకు అడ్డు అనీ, ఆమెను ఎలాగైనా తొలగించుకోవాలనీ నిర్ణయించింది. "నేను ధరించిన పచ్చల హారానికి అద్భుత శక్తులున్న మాట నిజమే అయితే, నువ్వు ఈ క్షణమే రామచిలుకగా మారిపోవాలి!" అన్నది హారాన్ని తాకుతూ.

అంతే, స్వర్ణరేఖ చిలుకగా మారిపోయింది. ఆ తరవాత కాదంబరి స్వర్ణరేఖ రూపం దాల్చి, శాంభవీవ ˘ం దగ్గరికి వెళ్ళింది. మయూరధ్వజుడు, ఆమెను నిజమైన స్వర్ణరేఖగానే భావించి, పరమానందంతో వివాహమాడి రాజధానికి తీసుకువెళ్ళాడు. ఆ విధంగా కాదంబరి అమాయకతనం కొద్దీ ప్రతిజ్ఞ చేసినప్పటికీ, అనూహ్యమైన పరిస్థితుల ప్రభావంతో అవంతీ రాజ్యానికి రాణి అయింది.

రామచిలుకగా మారిన స్వర్ణరేఖ తన దుస్థితికి ఎంతగానో విలపించింది. బోయవాడొకడు ఆ చిలుకను పట్టి దొమ్మరివాడికిచ్చాడు. దొమ్మరివాడు దానికి ఆటలలో శిక్షణ ఇచ్చాడు. మాటలు నేర్పాడు. మాటలు నేర్చిన రామచిలుక ఒకనాడు దొమ్మరివాడికి తన పూర్వ

గాథను చెప్పుకున్నది. దొమ్మరివాడు దానిని ఓదార్చి ధైర్యం చెప్పాడు.

ఒక రాజోద్యోగి సాయంతో దొమ్మరివాడు రాజును దర్శించి, తన ఆటను తిలకించవలసిందిగా అర్థించాడు. రాజు అంగీకరించి ప్రత్యేక ప్రదర్శనకు అనుమతించాడు. దొమ్మరి ఆటను చూడడానికి రాజదంపతులతో పాటు, రాజబంధువులూ, రాజోద్యోగులూ, మిత్ర ప్రముఖులూ హాజరయ్యారు.

దొమ్మరి ఆట వారినెంతగానో ఆకట్టుకున్నది. ముఖ్యంగా రామచిలుక తాను నిలుచున్న బంతిని దొర్లించడం, మంటల చక్రం గుండా దూరి అవతలికి వెళ్ళడం, దొమ్మరివాడు వేసే బాణాల నుంచి ఒడుపుగా తప్పించుకోవడం లాంటి విన్యాసాలతో పాటు, ఛలోక్తులతో వారినెంతో అలరించింది. రాజు దాని మాటలకు ముచ్చటపడి, "చిలుకా, నీ ప్రదర్శన అద్భుతం! ఏం కావాలో కోరుకో ఇస్తాను," అన్నాడు.

"నిజంగానా! ప్రభువులు మాట తప్పరు కదా?" అన్నది చిలుక.

"తప్పను, నిస్సంకోచంగా అడుగు," అన్నాడు రాజు.

"రాణిగారి మెడలోని పచ్చల హారాన్ని క్షణకాలం పాటు ధరించే మహద్భాగ్యం ప్రసాదించండి, చాలు," అన్నది చిలుక.

అలాగే అన్నట్టు రాజు మందహాసం చేస్తూ, రాణి కేసి తిరిగి హారం తీసి ఇవ్వమన్నాడు. స్వర్ణరేఖ రూపంలో ఉన్న కాదంబరికి గుండె ఆగినట్టయింది. రాజాజ్ఞను ధిక్కరించలేక, పచ్చల హారాన్ని తీసి చిలుక మెడలో వేసింది. ఆ క్షణమే చిలుక స్వర్ణరేఖగా మారడం, కాదంబరి అసలు రూపం బయటపడడం జరిగిపోయాయి. ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్న రాజుకు స్వర్ణరేఖ జరిగిన సంగతి వివరించింది. అంతలో కాదంబరి పరుగు పరుగున వెళ్ళి రాజభవనం ఉపరితలంపై నుంచి కిందికి దూకి మరణించింది.

"ఆ మోసగత్తెకు తగిన శాస్తి జరిగింది, మహారాజా! ఇక నన్ను మీ అర్ధాంగిగా స్వీకరించండి," అన్నది స్వర్ణరేఖ.

రాజు కొంతసేపు తీక్షణంగా ఆలోచించి, దీర్ఘంగా నిట్టూరుస్తూ, "నీ కోరికను మన్నించలేనందుకు నన్ను క్షమించు. కాదంబరి చేసిన మోసానికి నువ్వే కాదు; నేనూ మోసపోయాను. అందుకు మనం ఉభయులమూ బాధ్యులమే. భూలోకానికి వచ్చి మనమూ ఇన్నాళ్ళు

అనుభవించిన కష్టాలు చాలు. దయ చేసి, కష్టాల నీడ సోకని నీ దివ్యలోకానికి తిరిగి వెళ్ళవలసినదిగా కోరుతున్నాను," అన్నాడు.

ఆ మాటకు స్వర్ణరేఖ కొద్దిగా తడబడింది. కానీ, వెంటనే తేరుకుని, "నీ అభీష్టానుసారమే వెళుతున్నాను, మహారాజా," అంటూ అక్కడి నుంచి అదృశ్యమై గంధర్వలోకానికి వెళ్ళిపోయింది.

బేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, "రాజా, వలచి వచ్చిన సౌందర్యరాశి అయిన స్వర్ణరేఖను రాజు తిరస్కరించడానికి కారణం ఏమిటి? స్వర్ణరేఖ అంటే రాజుకు అసలు ఇష్టం ఉందా లేదా? ఇష్టం లేకుండా ఆమెను వదిలించుకోవడానికే మొదట ఆరు నెలల గడువు విధించాడా? మొదటే తిరస్కరించి ఉంటే స్వర్ణరేఖకు ఇన్ని అవస్థలు వచ్చేవి కావు కదా? ఈ సందేహాలకు సమాధానం తెలిసి కూడా చెప్పక పోయావో నీ తల పగిలిపోతుంది," అన్నాడు.

దానికి విక్రమార్కుడు, "రాజు మయూరధ్వజుడు స్వర్ణరేఖను గాఢంగా ప్రేమించాడనడంలో ఎలాంటి సందేహమూ లేదు. ఆరు నెలల గడువు అనే పరీక్ష స్వర్ణరేఖకు మాత్రమే కాదు; తనకు కూడా. బాగా ఆలోచించిన మీదటే ఆమెకోసం ఎదురువెళ్ళాడు. అయితే, ఆ తరవాత కాదంబరి రూపంలో దురదృష్టం వారిని వెంటాడింది. అసలు స్వర్ణరేఖను చూశాక-అగ్నిసాక్షిగా తాను వివాహమాడిన యువతి తాను కోరుకున్న ప్రియురాలు కాదని తెలియడంతో ఆశాభంగానికీ, దిగ్భ్రాంతికీ గురయ్యాడు. కేవలం బాహ్య సౌందర్యానికి ఆకర్షితులు కావడంవల్లే తమకీ గతి పట్టిందని గ్రహించాడు. వివాహబంధాన్ని అపహాస్యం పాలు చేసిన అలాంటి పొరబాటు మళ్ళీ చేయకూడదన్న దృఢమైన నిర్ణయానికి వచ్చినందువల్లే, స్వర్ణరేఖ కోరికను సున్నితంగా తిరస్కరించాడు. అది ఆయన పరిపక్వతనూ, సంస్కారాన్నీ తెలియజేస్తున్నది గాని, కపటవర్తనను కాదు. రాజు మనోగత భావాలను గ్రహించడంవల్లే, స్వర్ణరేఖ తృప్తిగా తనలోకానికి తిరిగి వెళ్ళింది," అన్నాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా మౌనభంగం కలగగానే, బేతాళుడు శవంతో సహా మాయమై, తిరిగి చెట్టెక్కాడు. – (కల్పితం)

[ఆధారం : గుండ్రాతి సుబ్రహ్మణ్యంగౌడు రచన]

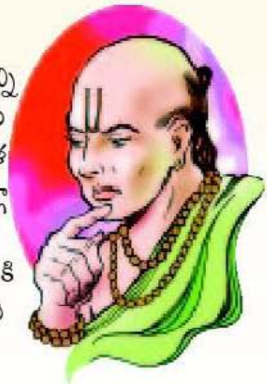

పోలో మూలాలు

చదరంగం, కబాడీ, హాకీ మొదలైన క్రీడలకు భారతదేశవే జన్మస్థానం.
ఈ క్రీడల జాబితాలో పోలోను కూడా చేర్చుకోవచ్చు. ఒకానొకప్పుడు
దీన్ని 'చౌగాన్' అనేవారు. శ్రీరాముడు, ఆయన సోదరులు ఈ
క్రీడ ఆడారని చెబుతారు. పోలో ప్రస్తుతమున్న రూపంలో
పర్షియా (ఇప్పటి ఇరాన్) నుంచి వచ్చింది. అయినా దీనిమూ
లాలు మన మణిపూర్‌లో ఉన్నట్లు తెలుస్తోంది. వెదురు వేళ్ళ
నుంచి 'పులా' అనే బంతిని తయారు చేస్తారు. గుర్రం మీది
క్రీడాకారుడు, కొసలో కొయ్య గలాబువు కర్రతో బంతిని కొట్టి
దొర్లించుకుంటూ వెళతాడు. రెండువైపులా నలుగురేసీ
క్రీడాకారులు ఈ ఆటను ఆడతారు. 17, 18 శతాబ్దాలలో
రాజకుటుంబాలు, సంపన్న వర్గాలలో పోలో (పులా) ఎంతో
ప్రాచుర్యంలో ఉండేది. వ్యవసాయ పనులన్నీ అయిపోయాక
అంటే ఏప్రిల్, అక్టోబర్ మాసాలలో వ్యవసాయదారులు కూడా ఈ ఆటను
ఆడేవారు. ఈనాడు సైనికాధికారులు పోలో క్రీడపట్ల ఎక్కువ ఆసక్తిని కనబరుస్తున్నారు.

సంవత్సరానికి రోజులు

365 రోజులు ఒక సంవత్సరం అనీ, ఒకరోజు అధికంగా వస్తే దాన్ని
లీపు సంవత్సరం అంటారనీ మనకు తెలుసు. దాదాపు 1,500 సం.లకు
పూర్వం భారత దేశానికి చెందిన భాస్కరాచార్య అనే సుప్రసిద్ధ ఖగోళ
శాస్త్రజ్ఞుడు ఈ భూగోళం సూర్యుణ్ణి ఒక్కసారి చుట్టి రావడానికి సరిగ్గా
365.258756484 రోజులు పడతాయని ప్రప్రథమంగా
కనుగొన్నాడు. దానినే ఒక్క సంవత్సర కాలం అంటాం. మన దేశానికి
చెందిన ఆర్యభటుడే 'సున్న'ను రూపొందించి, అంతవరకు తొమ్మిది
అంకెలే ఉన్న గణిత శాస్త్రానికి 'పరిపుష్టి'ని సమకూర్చాడు.

అత్తగారూ-మహాలక్ష్మి

సునీతకు కొత్తగా పెళ్ళయింది. ఆమెను అత్తవారింటికి కాపురానికి పంపిస్తూ తల్లి, "ఇక మీదట నీకు అత్తగారే తల్లి అనుకో. ఆమెను దేవతకంటే ఎక్కువగా గౌరవించు," అని చెప్పింది.

ఆ మాటలను అక్షరాలా పాటించింది సునీత అత్తవారింట్లో. కోడలి ప్రవర్తనకు అత్త పద్మావతి ఎంతో మురిసిపోయింది. ఆమె అందరివద్దా సునీతను పొగుడుతూ ఉండేది.

పద్మావతి ఇంటిని అందంగా సర్దుతుంది. వంటలు బాగా చేస్తుంది. పాటలు చక్కగా పాడుతుంది. సునీత ఆమె దగ్గర చాలా నేర్చుకుని, "అత్తయ్యా, మీరు చూడ్డానికి మహాలక్ష్మిలా ఉంటారు. కానీ సరస్వతిలా ఎన్ని విద్యలు తెలుసో! మా అమ్మకిన్ని తెలియవమ్మా. మీ దగ్గరకు రాకపోతే నేను కూపస్థమండూకంలా ఉండిపోయే దాన్ని," అంది.

పద్మావతి ఆనందంగా, "మీ అమ్మకే మెచ్చే ఏంరాదో తెలీదుకానీ, నిన్ను సుగుణాల రాశిగా తీర్చిదిద్దింది. అది వెయ్యి విద్యల పెట్టు!" అన్నది.

సునీత అత్తవారింట పట్టుమని నెల రోజులైనా గడపకముందే, ఆమె భర్త రాఘవకు రాజుగారి కొలువులో ఉద్యోగమొచ్చింది. మంచి జీతం, హోదా, పలుకుబడి ఉన్న ఆ ఉద్యోగం రావడం, కోడలు పాదం పెట్టిన వేళా విశేషమని పద్మావతి అందరితోనూ అన్నది.

సునీత భర్తవెంట రాజధానికి బయలుదేరుతూ, పద్మావతితో, "అత్తయ్యా! మీరు మహాలక్ష్మిలా ఉంటారు. మిమ్మల్ని రోజూ చూడకపోతే, ఆ రోజుకది లోటే అనిపిస్తుంది నాకు," అన్నది దిగులుగా.

నాలుగేళ్ళు గడిచాయి. సునీత రాజధానిలో కాపురం పెట్టిన సంవత్సరమే కూతుర్ని కన్నది. ఉద్యోగ బాధ్యతల ఒత్తిడి కారణంగా, రాఘవ, సునీత తమ వాళ్ళను చూసేందుకు వెళ్ళలేకపోయారు. రాఘవ తమ్ముడు గణపతి పెళ్ళికి కూడా వెళ్ళడం సాధ్యపడలేదు.

శ్రీరామ కమల్

గణపతి భార్య తులసిది గర్వపు స్వభావం. పద్మావతి అస్తమానూ పెద్ద కోడలి గుణగణాల గురించే ఆమెకు చెబుతూండేది. విని విని విసిగిపోయిన తులసి, "అత్తయ్యా! దూరపు కొండలు నునుపు. ఇక్కడ మనల్ని పొగిడిందని మురిసిపోతున్నారు. అక్కడ ఆమె మీ గురించి ఏం చెబుతున్నదో మీకు తెలియదు గదా?" అనేసింది.

పద్మావతికి ఈ మాటలు బాధ కలిగించాయి. అప్పట్నించీ ఆమె సకుటుంబంగా రాజధానికి వెళదామని భర్తను పోరడం మొదలు పెట్టింది. ఒక శుభముహూర్తాన అంతా కలిసి రాజధానికి బయల్దేరారు. వాళ్ళొస్తున్నట్టు ముందే తెలిసిన రాఘవ, రాజధాని పొలిమేరలోనే వాళ్ళను కలుసుకుని ఇంటికి తీసుకువచ్చాడు.

అప్పటికి రాఘవ కూతురు నిర్మలకు ఆరేళ్ళు. ఆ పిల్ల ఒక్కొక్కర్నే పరిచయం చేసుకుని, పద్మావతి తన బామ్మ అని తెలుసుకున్నాక, ఆశ్చర్యపోతూ, "అమ్మో! నువ్వేనా బామ్మవా? అమ్మ అందరితో నిన్ను గురించి చెప్పడాన్ని బట్టి, నువ్వు నల్లగా, లావుగా, వికారంగా ఉంటావనుకున్నాను. మరి నువ్వేమో తెల్లగా, సన్నగా, దేవతలాగున్నావే" అంది.

పద్మావతి ముఖం వాడిపోయింది. తులసి, చూశారా అన్నట్టు గర్వంగా నవ్వింది.

కూతురు మాటలకు సీత ఒక్క క్షణం తికమకపడి, ఆ వెంటనే నవ్వింది. రాఘవ కూడా నవ్వాడు. వాళ్ళెందుకు నవ్వుతున్నారో అర్థం కాక మిగతావాళ్ళు ముఖముఖాలు చూసుకుంటున్నంతలో, వంటావిడ వంటగదిలోంచి వస్తూ సీతతో, "అమ్మగారూ, వంటయిపోయింది. వెంటనే భోజనాలు చేసెయ్యొచ్చు," అంది నవ్వు ముఖంతో.

ఈ వంటావిడ మరీ నల్లగా, లావుగా వికారంగా ఉంది. సీత ఆమెతో, "వంటపని ఇంత త్వరగా పూర్తవుతుందనుకోలేదు. నీలో ఆ అన్నపూర్ణ అంశలాంటిదేదో ఉన్నది, మహాలక్ష్మీ!" అంటూ ఆమెను మెచ్చుకున్నది.

దానితో పద్మావతికీ, ఇతరులకూ ఆరేళ్ళ నిర్మల అన్న మాటల్లోని అంతర్యం తెలిసిపోయి, ఒక్కసారిగా ఫక్కున నవ్వారు. పద్మావతి, నిర్మలను ఎత్తుకుని, "ఎంత గడుసుదానివే నువ్వు!" అంటూ ముద్దాడింది.

చందమామ కబుర్లు

పులుల సంఖ్య లెక్కింపు

మనదేశంలోని వన్యమృగ సంరక్షణాలయాలలో చాలా ముఖ్యమైనది రాజస్థాన్‌లోని సరిస్కా పులుల అభయారణ్యం. ఇటీవల అక్కడి 26 పులులు కనిపించకపోవడం సంబంధిత అధికారులను దిగ్భ్రాంతికి గురిచేసింది. అందువల్ల దేశంలోని మొత్తం పులుల సంఖ్యను లెక్కలు తీయాలని నిర్ణయించారు. ఈ జాతీయ గణన కార్యక్రమంలో ఇతర వన్యమృగాల సంఖ్య కూడా లెక్కిస్తారు. ఈ నవంబర్‌లో ప్రారంభమయ్యే ఈ గణాంకాల సేకరణ ఫిబ్రవరి 2006 వరకు కొనసాగుతుంది. మన దేశంలో 27 పులుల అభయారణ్యాలు దాదాపు 37,800 చ.కి.మీ. విస్తరించి ఉన్నాయి. 1989లో తీసిన లెక్కల ప్రకారం ఉన్నవాటికన్నా ఇప్పుడు దాదాపు 730 తక్కువగా అంటే 3,600 పులులు ఉండవచ్చని ఒక అంచనా. స్వాతంత్ర్యానికి పూర్వం మనదేశంలో దాదాపు 40,000 పులులు ఉండేవి!

చైనాను అధిగమించనున్న భారత్

జనాభా విషయంలో భారతదేశం చైనాను అధిగమించనున్నది. గత ఫిబ్రవరిలో వెలువడిన 2004 'ప్రపంచ జనాభా వివరణ పత్రం' ప్రకారం – 2050 నాటికి భారత దేశ జనాభా 1.6 బిలియన్లు అంటే 160 కోట్లను దాటగలదు. చైనా జనాభా అప్పటికి 1.4 బిలియన్లు అంటే 140 కోట్లను మాత్రమే అందుకోగలదు. 2030 నాటికి ఉభయ దేశాల జనాభా కొన్నేళ్ళపాటు సమాంతరంగా సాగుతుందని చెబుతున్నారు. గత జనవరి 6వ తేదీ బీజింగ్ ఆస్పత్రిలో జాంగ్ టాంగ్‌కు పుట్టిన బిడ్డతో చైనా జనాభా 1.3 బిలియన్లను అంటే 130 కోట్లను అందుకున్నది. బిడ్డ పుట్టగానే, "ప్రపంచంలో అందరికన్నా నేనే చాలా సంతోషంగా ఉన్నాను," అన్నాడు ఆ బిడ్డ తండ్రి జాంగ్ టాంగ్.

విదేశ పూర్వగాథలు
(గ్రీకు కథ)

అత్యుత్తమ వరం!

ప్రాచీన గ్రీకులు, రోమనులు రకరకాల దేమాళ్ళను, దేవతలను పూజించేవారు. అటువంటి దేవతలలో మహిళలు పూజించిన వివాహాల అధిదేవత హెరా చాలా ముఖ్యమైనది. రోమను పురాణాలలో ఆ దేవతను జూనో అనేవారు.

ఒక చిన్న కొండమీద హెరా దేవత ఆలయం ఉండేది. పర్వదినాలలో వందలాది మంది స్త్రీలు ఆ దేవాలయాన్ని సందర్శించేవారు. ఆ సమయాలలో ప్రధాన పూజారిణి, మేళతాళాలతో దేవతకు చేసు ప్రత్యేక పూజలను తిలకించేవారు. శుభప్రదమైన అలాంటి రోజుల్లో దేవతను దర్శించడం వల్ల స్త్రీలకు, ముఖ్యంగా పెళ్ళికాని యువతులకు సౌభాగ్యాలు కలుగుతాయని విశ్వసించేవారు.

ఒకసారి ఆలయ ప్రధాన పూజారిణి తన ఇద్దరు కొడుకులతో కలిసి దూరంలో ఉన్న స్వగ్రామానికి వెళ్ళింది. ఆ సంవత్సరం ఆలయంలో జరిగే ఉత్సవం ప్రారంభమయ్యేలోగా వాళ్ళక్కడికి తిరిగి రావాలి. అయితే, అంతలో పూజారిణికి ఉన్నట్టుండి జబ్బు చేసింది. అనారోగ్యంతో బాధపడుతున్నప్పటికీ, ఆలయంలో ప్రధాన ఉత్సవానికి ఒక రోజు ముందు, అక్కడికి ఎలాగైనా చేరుకోవాలని బయలుదేరింది. ఆ స్థితిలో ఆమెకు అంతదూరం నడిచి వెళ్ళే ఓపిక లేదు. బండికోసం ఆమె కొడుకులు ప్రయత్నించారు. ఒక బండి అయితే లభించింది గాని, దానిని లాగడానికి గుర్రాలు లేమాఎద్దు కూడా బండిని లాగగలమగాని, ఎంత ప్రయత్నించినప్పటికీ అలాంటి ఎద్దు కూడా కనిపించలేదు.

పూజారిణిలో ఆసహనం పెరగసాగింది. పొద్దుపోయి, రాత్రి వచ్చేసింది. ఆలయాన్ని చేరుకోవడానికి కొన్ని గంటలు మిగిలింది. తెల్లవారేలోగా ఆమె ఎలాగైనా ఆలయాన్ని చేరుకోవాలి. వెళ్ళకపోతే దేవత ఆగ్రహానికి గురికావలసి వస్తుంది. ప్రధానపూజారిణి నిర్వర్తించవలసిన ప్రత్యేక పూజలను ఆమె సహాయకులు చేయలేరు గనక, ఆలయానికి వచ్చే వందలాది భక్తులకు ఆశాభంగం కలగవచ్చు!

పూజారిణి కుమారులు బైటున, క్లియో బిఎలు ఎంత ప్రయత్నించినా గుర్రాలను గాని, ఎడ్లను గాని తేలేక పోయారు. తల్లిని ఆలయానికి చేర్చడానికి తీవ్రంగా ఆలోచించి, ఇద్దరూ చర్చించుకుని ఒక నిర్ణయానికి వచ్చారు. తల్లిని

బండిలోకి ఎక్కి కూర్చోమని చెప్పారు.

ఆమె ముఖం ఆనందంతో వెలిగిపోయింది. "మీరెలాగైనా బండిని లాగే జంతువులను తీసుకురాగలరనే నమ్మకం నాకున్నది," అంటూ బండిలోకి ఎక్కి కూర్చున్నది. చీకటిగా ఉండడం వల్ల బండికి ముందు ఏమున్నదీ ఆమెకు కనిపించలేదు. కొడుకులను బండిలోకి రమ్మన్నది. అయితే వాళ్ళు నడిచే వస్తామన్నారు. తమ కొడుకులు దృఢకాయులు గనక, వారి మాటను ఆమె కాదనలేదు. పైగా బండిలో ఒకరే ఉన్నట్టయితే, ప్రయాణం మరింత వేగంగా సాగవచ్చని ఆమె ఆశించింది.

బండి వేగంగా ముందుకు సాగింది. పూజారిణి కొంతసేపటికి బండిలో అలాగే నిద్రపోయింది. ఆమెకు మెలకువ వచ్చేసరికి తెల్లవారుతున్నది. కొడుకులు వస్తున్నారా అని ఆమె బండికి ఇరువైపులా చూసింది. ఎవరూ కనిపించలేదు. ఆ తరవాత ఆమె చూపులు ముందువైపుకు మళ్ళాయి. ఇద్దరు కొడుకులూ బండిని లాగుతున్నారు! ఆ రాత్రంతా వాళ్ళే బండిని లాగారన్న మాట! వాళ్ళు అనుకున్న మహత్కార్యాన్ని సాధించారు. సూర్యోదయమవుతూండగా ఆలయాన్ని సమీపించారు.

ప్రధాన పూజారిణి స్నానం చేసి ప్రత్యేక పూజలు నిర్వర్తించడానికి సిద్ధమయింది. ఆమె కుమారులు కూడా ఆలయం లోపలే ఉన్నారు. పూజాదికృత్యమయ్యాక, "మహామాతా! నా బిడ్డల్లా బాధ్యతాయుతంగా నడుచుకునే బిడ్డలు ప్రపంచంలో ఎంతమంది తల్లులకు ఉంటారు! వారి అద్భుత కృత్యానికి తగ్గ ఫలితం దక్కాలి. వాళ్ళిప్పుడు బాగా అలిసిపోయారు. మున్ముందు వారికి అలుపూ అలసటా కలగని వరమివ్వు. దేనికీ భయాందోళనలకు లోనుగాని విధంగా దీవించు. వారికి అత్యుత్తమ వరాన్ని ప్రసాదించు!" అని భక్తితో ప్రార్థించింది.

"ఇచ్చాను!" అన్న కంఠస్వరం పూజారిణికి మాత్రం వినిపించింది. ఆమె ఆనందంతో కొడుకుల కేసి తలతిప్పి చూసింది. అంతవరకు నిలబడి ఉన్న కొడుకులిద్దరూ నేలపైపడి ఉన్నారు. వారు గాఢ నిద్రలోకి జారుకున్నారు. ఆ నిద్రకు అంతం లేకుండా పోయింది. చాలా సంవత్సరాల అనంతరం అన్నదమ్ములు నిద్రలోనే మరణించారు!

భయాందోళనలు లేకుండా, మరెన్నడూ అలుపూ, అలసటా ఎరుగకుండా వాళ్ళు జీవించారనడంలో సందేహం లేదు!

(ఎం.డి)

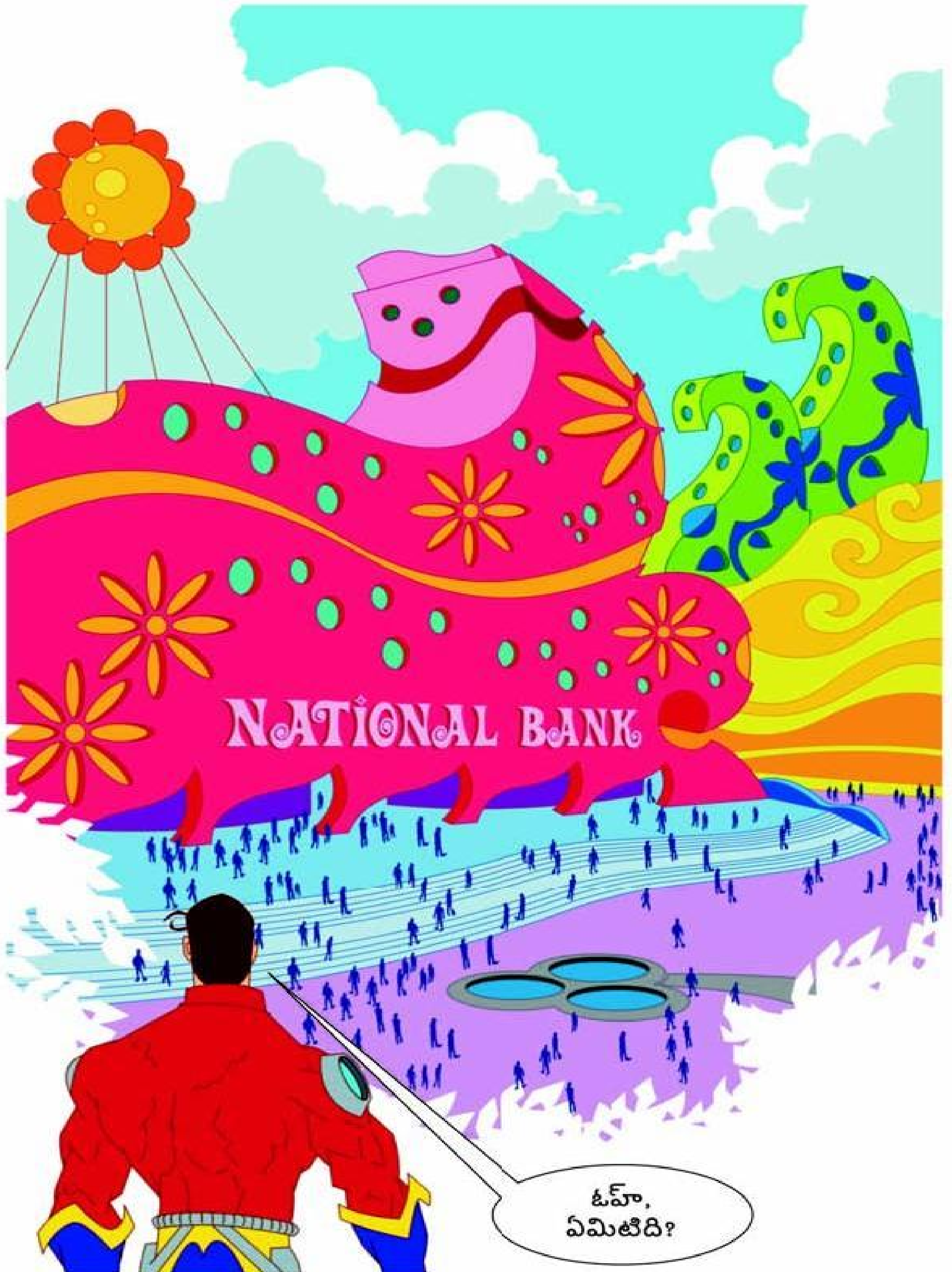

THE ADVENTURES OF G-man

ఆంద్రోమేనియా రాప్టిల్లా- భాగం 1

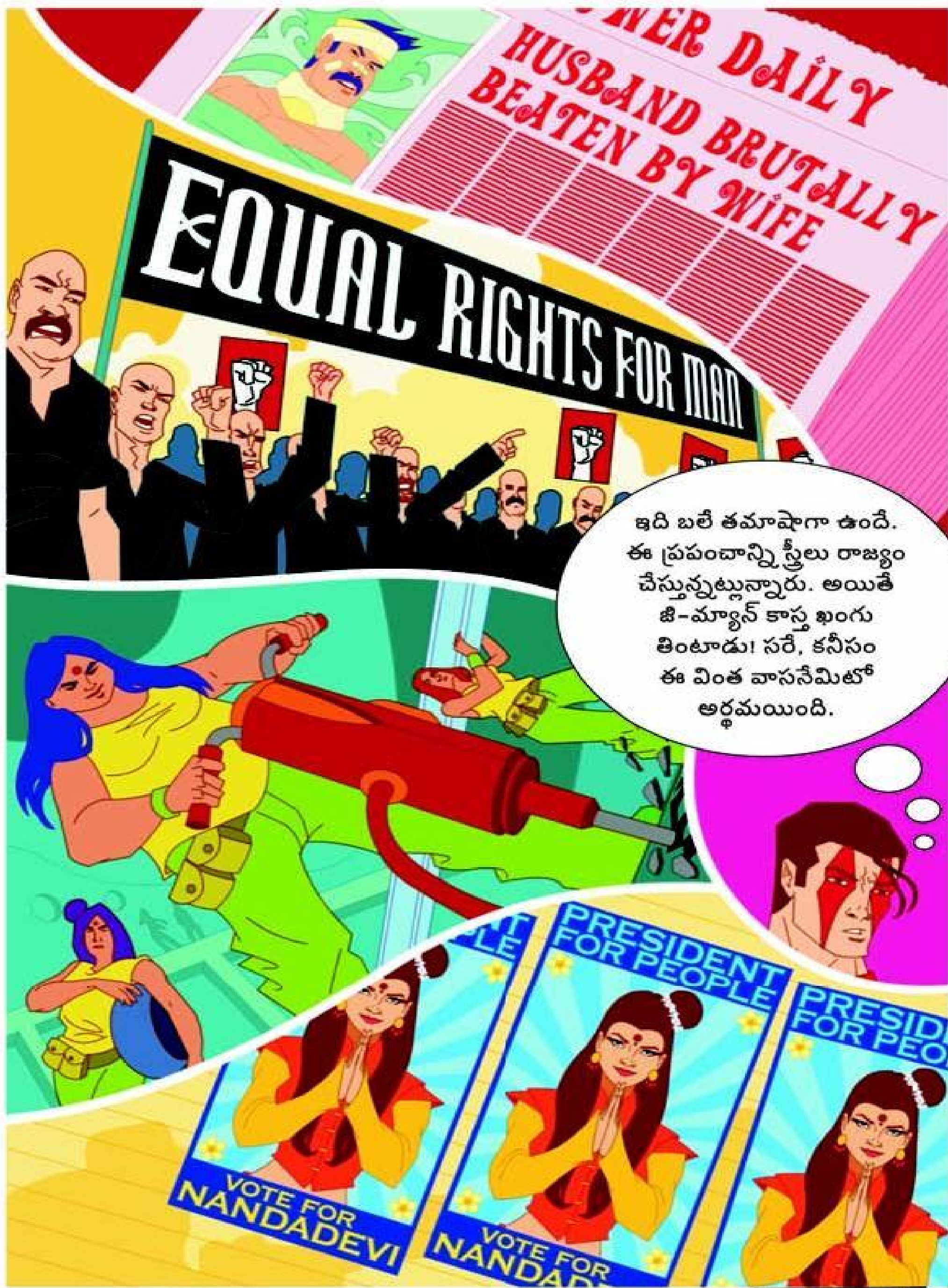

జరిగిన కథ: ఇంతవరకు జీ-మ్యాన్ సమాంతర విశ్వాలలోని ఇద్దరు ఇతర జీ-మ్యాన్‌లని మన ప్రపంచంలోని టెర్రోలీన్‌తో పోరాడేందుకు ఒప్పించాడు. మరింత సహాయం కావాలని వెతుకుతూ పోయి, అతను మనప్రపంచంలాంటిదే మరొకటి చేరుకుంటాడు. అవునా, కాదా?

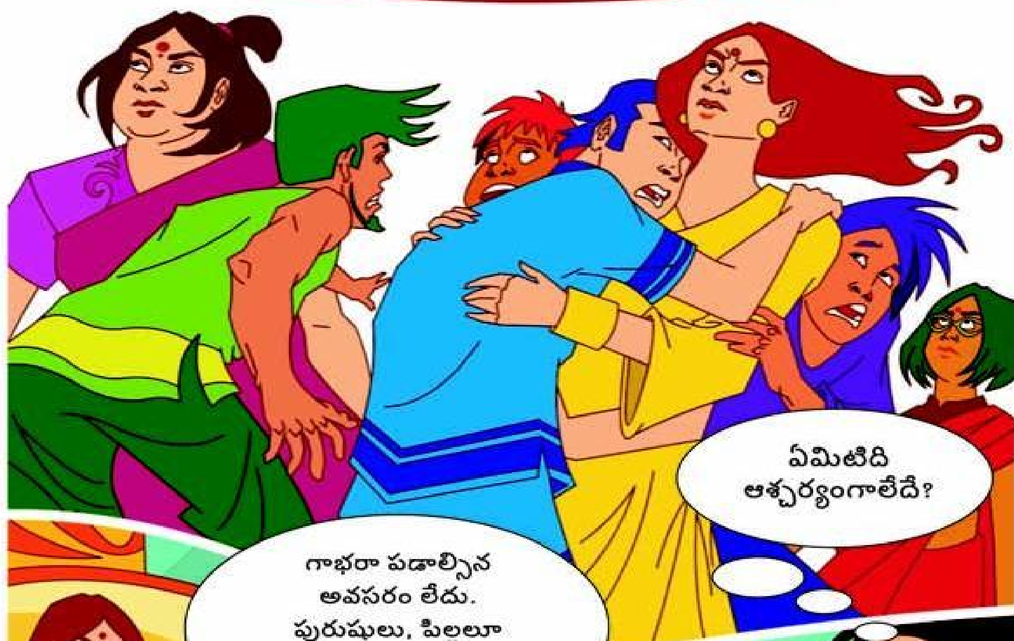

ఈ విచిత్రమైన వాసన ఏమిటి?
తాజా పువ్వుల లాంటి వాసన. కాని ముందు మనం వీటితో కలిసిపోయేందుకు ఓ రహస్య వేషం వేసుకోవాలి.

బహుశా అక్కర్లేదేమో?

DAILY
HUSBAND BRUTALLY BEATEN BY WIFE
EQUAL RIGHTS FOR MAN
ఇది బలే తమాషాగా ఉందే. ఈ ప్రపంచాన్ని స్త్రీలు రాజ్యం చేస్తున్నట్లున్నారు. అయితే జి-మ్యాన్ కాస్త ఖంగు తింటాడు! సరే, కనీసం ఈ వింత వాసనేమిటో అర్థమయింది.
PRESIDENT FOR PEOPLE
VOTE FOR NANDADEVI

అప్పుడు...

BADOOM

గాభరా పడాల్సిన అవసరం లేదు. పురుషులు, పిల్లలూ శాంతించండి.పరిస్థితి అదుపులోనే వుంది.

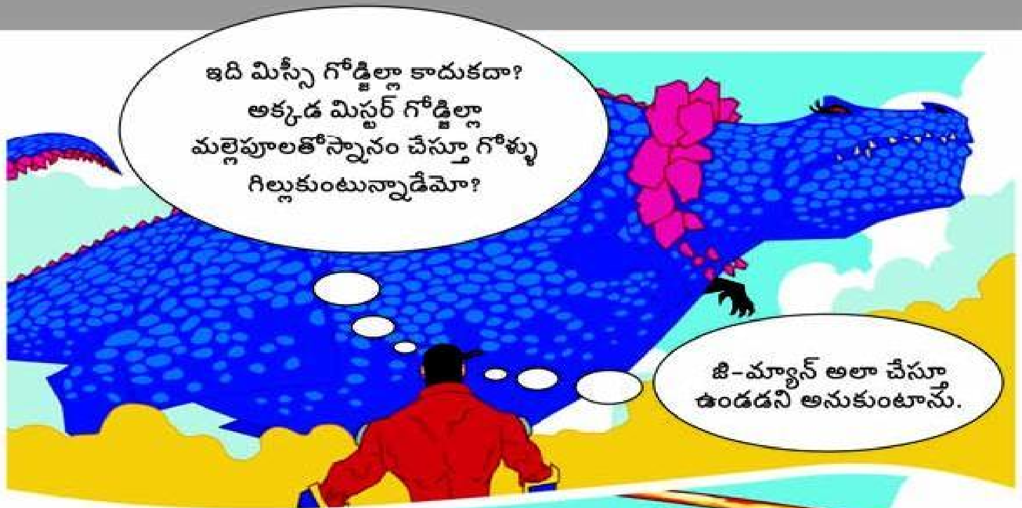
మ్మ్మ్మ్మ..
పుండుపై కారం చల్లినట్లు, స్త్రీలు శాంతిని తేగలరని..

ఓహ్..
ఏవిఁటది?

ఇది మిసెస్ గోడ్జిల్లా కాదుకదా?
అక్కడ మిస్టర్ గోడ్జిల్లా
మల్లెపూలతోస్నానం చేస్తూ గోళ్ళు
గిల్లుకుంటున్నాడేమో?
జి-మ్యాన్ అలా చేస్తూ
ఉండడని అనుకుంటాను.

వాళ్లని కాపాడేందుకు వెళ్లడమా
వద్దా? అడుగో అతను.

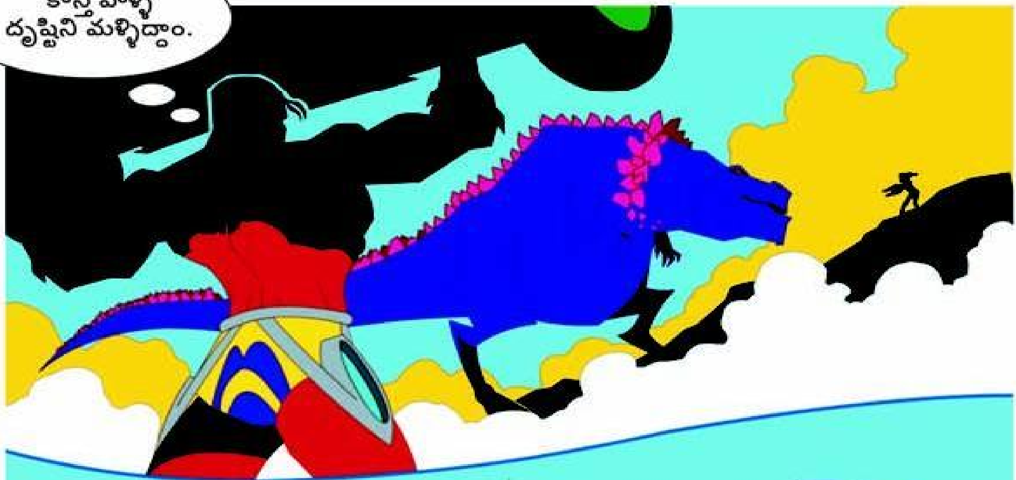

కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

స్త్రీలు పరిపాలిస్తున్న ఈ ప్రపంచంలో, జీ-మ్యాన్‌కి టెర్రోలీన్ శక్తులతో మన ప్రపంచంలో పోరాడే శక్తి ఉంటుందా? అలా ఉన్నప్పటికీ, అతను మన జీ-మ్యాన్‌కి సాయపడతాడా?

తేడా కనుక్కోండి

కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

PARLE

G-man

PARLE
Parle-G

టీ-టవర్‌కి చేరుకుని టెరోలీన్‌తో పోట్లాడేందుకోసం జీ-మేన్‌కి తోడ్పడండి.

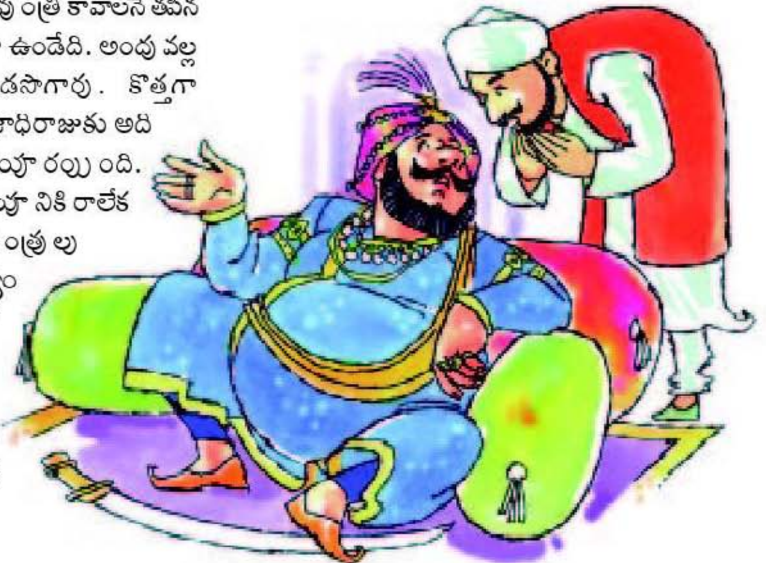
పంజాబు జానపద కథ

స్థూలకాయానికి చికిత్స

సమస్యలన్నీ తీరిపోవడంతో రాజ్యపాలకుడైన రాజాధిరాజు దృష్టి రుచికరమైన ఆహారపానీయాలవైపు మళ్ళింది. పుష్టిగా తినడం, హాయిగా నిద్రపోవడం ఇవే దినచర్యగా మారడంతో, రాజు మరీ లావుగా తయారయ్యాడు. ఆయన స్థూలకాయాన్ని చూసి ప్రజలు నవ్వుకోసాగారు. రాజోద్యోగులు ఎదురుపడినప్పుడు నవ్వలేక తలలు పక్కకు తిప్పుకోసాగారు.

యువరాజుగా ఉన్నప్పుడు రాజాధిరాజు చాలా చలాకీగా, అందంగా ఉండేవాడు. ఆయన ఠీవిగా గుర్రంపై వెళుతూంటే చూసే వాళ్ళు ఆనందాశ్చర్యాలు చెందేవారు. ఆయన తండ్రి మరణానంతరం యువరాజు సింహాసనాన్నధిరోహించాడు. రాజాస్థానంలో ఆరుగురు మంత్రులున్నారు. వారిలో ప్రధానమంత్రి కావాలనే తపన నలుగురిలో విపరీతంగా ఉండేది. అందువల్ల తమలో తాము పోటీ పడసాగారు. కొత్తగా అధికారానికి వచ్చిన రాజాధిరాజుకు అది పెద్ద సమస్యగా తయారయింది. ఆయన త్వరగా ఒకనిర్ణయానికి రాలేక పోయాడు. అందువల్ల మంత్రులు తమ బాధ్యతల పట్ల నిర్లక్ష్యం చూపసాగారు. దాంతో పరిపాలనా వ్యవస్థ అస్తవ్యస్తమయింది. రాజాధిరాజు తీవ్రంగా ఆలోచించాడు. విశ్వాసపాత్రులైన అధికారుల సాయంతో పరిపాలనా వ్యవహారాలను చక్కదిద్దాడు. ప్రధాన మంత్రి పదవికి పోటీ పడుతూన్న నలుగురు మంత్రులనూ తొలగించి, వారి స్థానంలో కొత్త వారిని నియమించి వారికి మరిన్ని అధికారాలు ఇచ్చాడు. దాంతో పరిపాలనావ్యవస్థ పూర్తిగా అదుపులోకి వచ్చింది. సమస్యలన్నీ సమసిపోయి, రాజ్యంలో శాంతిసుఖాలు వెలిశాయి. వెంటనే దృష్టిసారించ వలసిన సమస్యలేవీ లేవుగనక రాజుగారి దృష్టి ఆహారపానీయాలవైపు మళ్ళింది. పర్యవసానంగా ఆయన మితిమించిన స్థూలకాయుడైపోయి, చూసే వాళ్ళందరూ నవ్వుకునేలా తయారయ్యాడు. అదీ ఇప్పటి సమస్య!

తనను చూసేవారందరూ ఎందుకు నవ్వు

కుంటు న్నారో రాజుకు ఓ పట్టాన అర్థం కాలేదు. విశ్వాస పాత్రుడైన ఒక మంత్రిని పిలిచి కారణం అడిగాడు. "ప్రభు మరు ఆగ్రహిం చెందరని మాట ఇస్తే అసలు విషయం చెబుతాను," అన్నాడు మంత్రి.

"నిర్భయంగా చెప్పు," అని రాజు మాట ఇచ్చాక, "తమ ఆకారాన్ని చూసు కుంటే ప్రభు మలకే తెలుస్తుంది ఎంత లావుగా ఉన్నారో," అన్నాడు మంత్రి కంఠస్వరాన్ని తగ్గించి.

రాజు ఒకసారి తనకేసీ పరిశీలనగా చూసు కుని, "అవును. లావుగానే ఉన్నాను. మరి నన్నేం చేయ మంటావు?" అని అడిగాడు. "ప్రభు వులు, బలవర్ధకమైన ఆహారం తీసుకోవడం తగ్గించాలి," అన్నాడు మంత్రి. "అది,

అసాధ్యం!" అన్నాడు రాజు దృఢనిర్ణయంతో. మంత్రి మరేమీ మాట్లాడకుండా వక్షనంగా ఉండిపోయాడు. రాజు కొంతసేపు తీవ్రంగా ఆలోచించి, ఉన్నట్టుండి, "ఆ, ఇప్పుడు తెలిసిపోయింది. నా ప్రజలందరూ కూడా రుచికర మైన వంటకాలను సుష్టుగా భుజించి నాలాగే లావుగా తయారవ్వాలి. అప్పుడు వాళ్ళు నన్ను చూసి నవ్వలేరు కదా. ప్రజలందరికీ కావలసిన సరుకులను సరసమైన ధరకు ఇవ్వాలని వ్యాపారులను మీరు పురమాయించు. అందరూ కడుపు నిండా తినాలి. ఆరు నెలలలోగా ప్రతి ఒక్కరూ లావెక్కాలి. ఆ తరవాత కూడా సన్నగా ఉన్న వారిని జైల్లో పెట్టి బలవంతంగా తినిపిస్తాను అని ప్రజలను హెచ్చరించు!" అన్నాడు.

రాజాజ్ఞ క్షణాలలో నెరవేర్చబడింది. ఎవరికీ జైలు పాలవడం ఇష్టం ఉండదు గనక, అందరూ మితిమీరి తినసాగారు. కావలసిన పానీయా లను తాగసాగారు. అందు వల్ల ప్రజలందరూ స్థూలకాయులుగా తయారయ్యారు. రాజాధి రాజు రాజవీధిలో గుర్రంపై వెళుతూ, దారికి ఇరువైపులా బారులుతీరి నిలబడిన స్థూలకా యులను చూసి ఎంతో సంతోషించాడు.

అయితే ఈ సంతోషం ఆట్టేకాలం నిలవ లేదు. అంతవరకు మెరుపుతీగలా అందంగా కనిపించిన రాజుగారి ఏకైక కుమార్తె మాళవిక కూడా రోజురోజుకూ లావుకాసాగింది. ఆమె స్థూలకాయాన్ని రాజు చూడలేకపోయాడు. ఆయన మంత్రులను సంప్రదించాడు. వాళ్ళూ పోటీపడి లావెక్కుతున్నారు. రాజాజ్ఞ నుంచి యువరాణిని మినహాయించాలని ఏకగ్రీవంగా సలహాయిచ్చారు. అయితే, యువరాణికి అప్ప టికే ఎల్లప్పుడూ తింటూ ఉండడం అలవాటై పోయింది గనక, ఆ అలవాటును ఆమె మాను

కోలేకపోయింది. అందువల్ల ఆమె ఎప్పటిలాగే తింటూ లావుగానే ఉండిపోయింది.

దీనికేదైనా వైద్యం వుండక పోదని ఆశించిన రాజు ప్రకటన చేశాడు :యువరాణి స్థూల కాయాన్ని తగ్గించిన వైద్యుణ్ణి ఘనంగా సన్మానిస్తాం. ఆ వైద్యుడే గనక సన్నగా, అందంగా ఉన్న యువకుడైతే యువరాణిని అతనికే ఇచ్చి వివాహం చేస్తాం. అతడే భవిష్యత్తులో ఈ రాజ్యానికి రాజవుతాడు . అయితే, స్థూల కాయాన్ని తగ్గిస్తానని వచ్చి, చేయలేనివాడికి శిరచ్ఛేదం తప్పదు !

ఆ చాటింపువిని రాజ్యంలోని కొందరు వైద్యులు, రాజు ఎదుటికి రావడానికి భయపడి ఎక్కడెక్కడో దాక్కున్నారు. ఇలా రోజులు , వారాలు, నెలలు గడిచాయి. కాని ఒక్క వైద్యుడూ ముందుకు రాలేదు .

ఒకనాటి ఉదయం, రాజధాని సమీపంలోని అరణ్యప్రాంతంలో ఒక యువకుడు చెట్లమధ్య ఏవో ఆకులలములు వెతుకుతూ ఉండడం రాజభటులు చూశారు . విచారించగా, అతడు పొరుగు దేశానికి చెందినవైద్యుడనీ ఒక ముఖ్యమైన మూలిక కోసం వెతుకుతున్నట్టూ తెలిసింది. రాజభటులు అతన్ని రాజు సమక్షానికి తీసుకువచ్చారు .

ఆ యువకుడు వైద్యుడని తెలియగానే రాజు సంతోషించాడు . పైగా అతడు సన్నగా అందంగా ఉన్నాడు . రాజు, యువరాణి సమస్య అతనికి చెప్పాడు. అంతావిన్న ఆ యువకుడు, ''ప్రభూ , రాజ్యంలో ప్రజలందరూ స్థూలకాయులు గానే ఉన్నారు ; అలాంటప్పుడు యువరాణి స్థూలకాయాన్ని మాత్రం తగ్గించాలంటే నావల్ల అవుతుందా? ఇదేదో ఈ రాజ్యాన్నంతటినీ పట్టి పెడిస్తున్న రుగ్మత. నామీద కరుణించినన్ను వదిలిపెట్టండి. వెళ్ళి అడవిలో మూలికలు వెతుక్కుని మా రాజ్యానికి వెళ్ళిపోతాను ,'' అన్నాడు .

''ఏవేం చెప్పినా నేను వినను. నాతో రా. నీకెన్ని బహుమానాలు కాచుకుని ఉన్నాయో చూడు. నా కుమార్తెను వివాహమాడి, ఈ రాజ్య సింహాసనానికే వారసుడివి కాగలవు'' అంటూ రాజు ఆ యువవైద్యుడి చేయి పట్టుకుని, యువరాణి శయనగృహానికి లాక్కుపోయి ఆమెను చూపుతూ, ''నయం చేయగలవేమో చూడు. అందుకు కావలసిన సకల సదుపాయాలూ సమకూర్చగలం,'' అన్నాడు .

యువవైద్యుడు యువరాణి కళ్ళకేసి పరీక్షగా చూశాడు . ఆమె నొసటిని అరచేత్తో తాకి చూశాడు. ఆ తరవాత ఆమె చేతిని పట్టుకుని నాడి పరీక్షించాడు . ఆ పిమ్మట కొంతసేపు

మౌనంగా ఆలోచించి తలపైకెత్తి, ''ప్రభువులు క్షమించాలి. మీ కుమార్తె మరో నూట మూడు రోజులు మాత్రమే ప్రాణాలతో ఉండగలదు! అందువల్ల ఆమె స్థూలకాయాన్ని తగ్గించడం వల్ల ఎలాంటి ప్రయోజనమూ ఉండదు,'' అన్నాడు విచారంగా.

ఆమాట వినగానే, రాజదంపతులు దిగ్భ్రాంతి చెందారు. కొంతసేపటికి నెమ్మదిగా కోలుకున్న రాజు, ''నువ్వు నా కుమార్తె భవిష్యత్తు చెప్పినందుకు నిన్ను శిక్షించను. అయితే, నూట మూడు రోజులకు పైగా ఆమె ఒక్కరోజు ప్రాణాలతో ఉన్నా నీ ప్రాణాలు దక్కవు. అంతవరకు నీకు కారాగారవాసం తప్పదు,'' అన్నాడు.

యువరాణి మాళవిక రానున్న తన మరణాన్ని తలుచుకుని కొన్నాళ్ళు దీనాతి దీనంగా విలపించింది. చెలికత్తెలనూ, తల్లిదండ్రులనూ శాశ్వతంగా వదిలి వెళ్ళడం ఆమెకు తీరని వేదనను కలిగించింది. భోజనం అంటే విరక్తి పుట్టింది. కొన్నాళ్ళకు ఆహారం ముట్టుకోలేక పోయింది. మరికొన్నాళ్ళకు పానీయాలు తీసుకోవడం కూడా మానివేసింది. ఒట్టి నీళ్ళతోనే సరిపెట్టుకోసాగింది. కుమార్తెకు రానున్న అకాల మరణాన్ని తలుచుకుంటూ రాజూ, రాణీ కూడా ఆహారపానీయాలు మానేశారు. ముఖ్యంగా రుచికరమైన వంటల జోలికి పోలేదు.

నూరు రోజులు గడిచిపోయాయి. కుమార్తె శోక వదనాన్ని చూడలేక రాజు అటు వెళ్ళడం తగ్గించాడు. అయినా ఆమె ఆరోగ్య స్థితిని చెలికత్తెల ద్వారా ఎప్పటికప్పుడు తెలుసుకుంటూనే ఉన్నాడు. నూట ఒకటవ రోజు ఒక చెలికత్తె వచ్చి, ''ప్రభూ, యువరాణి మందహాసం చేస్తున్నది. సుదీర్ఘకాలం జీవిస్తానంటున్నది,'' అని చెప్పింది. రాజు తన మెడలోని ఒక ముత్యాల హారాన్ని తీసి ఆ చెలికత్తెకు బహూకరించాడు.

మరునాడు మరొక చెలికత్తె వచ్చి, ''ప్రభూ, ఈరోజు యువరాణి దానిమ్మరసం అడిగింది,'' అని చెప్పడంతో రాజు ఆమెకు కూడా మరొక హారం ఇచ్చాడు.

అందరూ ఆతృతతో ఎదురు చూస్తున్న మూడో రోజు రానేవచ్చింది. ''ప్రభూ, ఇన్నాళ్ళ తరవాత ఈ రోజు యువరాణి, భోజనం చేశారు,'' అంటూ ఇంకొక చెలికత్తె ఆనందకరమైన వార్త తెచ్చింది. రాజు ఆమెకు మరో హారాన్ని బహూకరిస్తూ, ''నేను రేపు వచ్చి మాళవికను చూస్తానని చెప్పు,'' అన్నాడు పరమానందంతో. అయినా ఆమె అటు వెళ్ళగానే, ''నా గారాల పట్టి నిజంగానే రేపు ప్రాణాలతో ఉంటుందా?'' అన్న ఆలోచన రావడంతో రాజు మళ్ళీ విచారగ్రస్తుడయ్యాడు.

మరునాడు తెల్లవారే సరికల్లా, యువరాణి భవనానికి వెళ్ళడానికి రాజు సంసిద్ధుడయ్యాడు. కాని అంతలోనే యువరాణి తన చెలికత్తెలతో

కలిసీ తండ్రిని చూడడానికి అక్కడికి వచ్చింది. ''మాళవికా! వచ్చావా? ఎంత వుర్గా ఉన్నామా తల్లీ!'' అన్నాడు రాజు ఆనందాతిరేకంతో.

''నాన్నా, ఆ వైద్యుణ్ణి పిలిపించండి. నేన తణ్ణి చూడాలి,'' అన్నది యువరాణి.

''తప్పిక రప్పిస్తాను. అయితే, భవిష్యత్తు తప్పిగా చెప్పినందుకు అతణ్ణి ఉరికంబం ఎక్కిస్తాను,'' అన్నాడు రాజు.

''నేను ఆరోగ్యంగా ప్రాణాలతోనే ఉన్నాను కదా? అతడెందుకు మరణించాలి?'' అని అడిగింది యువరాణి.

కొంతసేపటికి వైద్యుణ్ణి రాజు వద్దకు తీసుకువచ్చారు. ''నువ్వు చెప్పిన భవిష్యత్తును గురించి ఇప్పుడేవుంటావు?'' అని అడిగాడు రాజు.

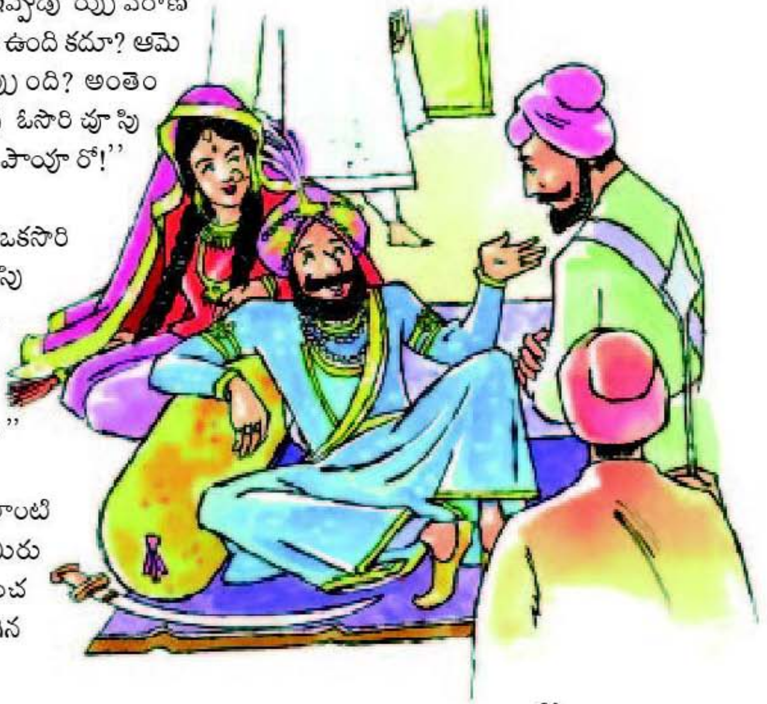
వైద్యుడు ఏమాత్రం భయపడకుండా గట్టిగా నవ్వుతూ, ''ప్రభూ, ఇప్పుడు యువరాణి సిన్నగా, చాలా చలాకీగా ఉంది కదూ? ఆమె స్థూలకాయం ఏవుయింది? అంతెందుకు, వుమ్మల్నే వీరు ఓసారి చూసుకోండి. ఎంత సిన్నబడిపోయారో!'' అన్నాడు.

రాజు తన్ను తాను ఒకసారి పరిశీలనగా చ రాసుకుంటూ, ''అవును, నిజవే. సన్నబడిపోయాను. అవును, ఇదంతా ఎలా జరిగింది?'' అన్నాడు ఆశ్చర్యంగా.

''ప్రభూ నేను ఎలాంటి భవిషత్తూ చెప్పలేదు. మీరు వుతివుంచి భుజించకుండా ఉండడానికి తగిన పరిస్థితిని కల్పించాలనుకున్నాను. వీ స్థూల కాయానికి అసిలు సివుస్య అవుత ఆహారం. ఇప్పటికైనా దయచేసి, ప్రజలు స్థూలకాయులుగా ఉండాలన్న వీ ఆనతిని ఉపసంహరించుకోండి. వాళ్ళను స్వతంత్రంగా వాళ్ళకు కావలసీన ఆహారాన్ని తీసుకోనివ్వండి,'' అన్నాడు వైద్యుడు వినయంగా.

''తప్పకుండా ఆ పని చేస్తాను. అంతకు వుుందు నేను నీకిచ్చిన వూటను కూడా నిలబెట్టుకోవాలి కదా! నీకూ, వూళవికకూ త్వరలో వివాహం ఏర్పాటు చేస్తాను,'' అన్నాడు రాజు వుందహాసం చేస్తూ.

కొన్నాళ్ళకు వూళవిక, యువవైద్యుడి వివాహం ఘనంగా జరిగింది. రాజాధిరాజు వానప్రస్థానికి వెళ్ళడంతో యువవైద్యుడు సింహాసనం అధిష్ఠించాడు.

కడుపుతీపి కారం

విశాలదేశంలోని శంఖవరం, పింఖవరం ఇరుగు పొరుగు నగరాలే అయినా, వారి ఆచార వ్యవహారాల్లోనూ, ఆహారపుటలవాట్లలోనూ చాలా తేడాలున్నాయి. శంఖవరం వారు కారం ఎక్కువ తింటారు. పింఖవరం వారు తీపీ, చప్పిడి పదార్థాలు తింటారు. శంఖవరంలో ఉండే పద్మకు, పింఖవరంలోని చంద్రంతో పెళ్ళయింది. భర్త, అత్తమామలు మంచివారే కానీ, అత్తవారింట ఎవరూ కారం నోట పెట్టరనీ, చప్పిడికూడు తినలేక పోతున్నాననీ, పద్మ తల్లిదండ్రులను కలిసినప్పుడల్లా గోలపెడుతూ ఉండేది. అందువల్ల వీలు కుదిరినప్పుడల్లా తల్లి ఆమెకు ఊరగాయలూ, పచ్చళ్ళూ అందజేస్తూ ఉండేది.

ఇలా ఉండగా శంఖవరానికి చాలా దూరంలో ఉన్న మయూరిపురికి, చంద్రం ఉద్యోగరీత్యా రాజప్రతినిధి వెంట వెళ్ళి తన కుటుంబంతో సహా కొన్నాళ్ళు గడపవలసి వచ్చింది. పింఖవరం తిరిగిరావడానికి నాలుగేళ్ళు పట్టింది. ఆ నాలుగేళ్ళపాటు పద్మ తల్లిదండ్రులు, కూతుర్ని చూడలేకపోయారు. అప్పటికి పద్మకో కూతురు పుట్టి మూడేళ్ళ వయసు వచ్చింది.

కూతురూ, అల్లుడూ తిరిగివచ్చారని తెలియగానే, పద్మ తల్లిదండ్రులు వాళ్ళను చూడబోతూ, పద్మకు ఇష్టమని బాగా కారంగా ఉండే పచ్చళ్ళు, ఊరగాయలు వెంట తీసుకు వెళ్ళారు. ఐతే వాటిని చూసిన పద్మ తల్లిదండ్రులతో, ''నా కూతురు కారం బొత్తిగా తినలేదు. దాని కోసం నేనూ చప్పిడికూడు అలవాటు చేసుకున్నాను. మీరు తెచ్చిన ఊరగాయలూ అవీ మునుపటి కంటే ఎక్కువ కారంగా ఉన్నాయి. అలాంటివి తిన్నారంటే ఈ వయసులో మీ ఆరోగ్యం ఏం కావాలి?'' అన్నది.

''ఆ ఊరగాయలూ, పచ్చళ్ళల్లో ఉన్నది కారం కాదు. కడుపుతీపి! నువ్వు నీ కూతురుకు చేసినట్టే, మీ అమ్మ తన కూతురి కోసం ప్రేమతో వీటినలా తయారు చేసిందంతే,'' అన్నాడు పద్మ తండ్రి.

– జొన్నలగడ్డ రామలక్ష్మి

పాఠకులకు కథల పోటీ

ఉత్తమ రచనకు రూ. 250 బహుమతి

ఈ కింది కథను చదవండి:

సుభాష్, గౌతంలు ఇరుగు పొరుగు గ్రామాల్లో నివసించే స్నేహితులు. ఒకనాడు ఇద్దరూ గాడిదల్ని కొనడానికి సంతకు వెళ్ళి, ఒకరికొకరు ఎదురుపడి పలకరించుకున్నారు. గాడిదల్ని కొనుక్కున్న తరవాత వారి వారి గ్రామాలకు తిరిగి వెళ్ళారు. ఇంటి వద్ద సుభాష్ గాడదకు, 'లే', 'తిను', 'పడుకో', 'పనిలోకి వెళదాం, పద,' అంటూ శిక్షణ ఇవ్వడానికి ప్రయత్నించి విఫలుడయ్యాడు. ఆ గాడిద తన మాటలను ఏమాత్రం పట్టించుకోకపోవడంతో విస్మయం చెందాడు.

పదిహేను రోజుల తరవాత, ఇద్దరు మిత్రులూ మళ్ళీ సంతలో కలుసుకున్నారు. "నీ గాడిద నువ్వు చెప్పినట్టు నడుచుకుంటున్నదా?" అని అడిగాడు సుభాష్ గౌతంను. "భేషుగ్గా, చెప్పినట్టు నడుచుకుంటున్నది," అన్నాడు గౌతం.

"ఆశ్చర్యంగా వుంది, నా గాడిదకేమో నా భాష అర్థమయ్యేట్టు లేదు," అన్నాడు సుభాష్.

గాడిద సుభాష్ మాటలు వినడానికి గౌతం అతనికి ఇచ్చిన సలహా ఏమిటి? ఆలోచించండి.

100-150 పదాలకు మించకుండా ఈ కథకు ఆసక్తికరమైన ముగింపు రాసి, చక్కని పేరు పెట్టి, ఈ ఎంట్రీకి కింది కూపనను జతచేసి మాకు పంపండి. కవరు మీద 'పాఠకులకు కథల పోటీ' అని రాయండి.

కథలు మాకు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ: అక్టోబర్ 31, 2005

పేరు ________________________ వయసు ______ పుట్టిన తేదీ __________

పాఠశాల ______________________________ తరగతి ______________

ఇంటి చిరునామా ____

____

______________________________ పిన్‌కోడ్ ____________

తల్లి/తండ్రి సంతకం   విద్యార్థి/విద్యార్థిని సంతకం

చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్

82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097

అనాదరణీయుడు

బ్రహ్మదత్తుడు కాశీరాజ్యాన్ని పాలించే కాలంలో బోధిసత్త్వుడు, ఆయన వద్ద పండితామాత్యుడుగా ఉండేవాడు. ఒక సందర్భంలో కాశీ రాజైన బ్రహ్మదత్తుడికి తన కుమారుడిపై కోపం కలిగి, అతన్ని రాజ్యం నుంచి వెళ్ళగొట్టాడు. రాజుకొడుకు, భార్యా సమేతుడై దేశాంతరాలలో చాలాకాలం పాటు అనేక కష్టాలు పడ్డాడు. నిలిచే నీడలేకా, తినడానికి తిండిలేకా భర్త కష్టాలనుభవిస్తుంటే, మహా సాధ్వి అయిన ఆయన భార్య కూడా కష్టాలన్నిటినీ అనుభవించింది.

ఇలా కొంతకాలం జరిగాక బ్రహ్మదత్తుడు చనిపోయాడు. ఆ కారణంగా ఆయన కొడుకు స్వదేశం తిరిగి రావడానికి అడ్డంకి తొలగిపోయింది. తండ్రి చనిపోయినట్టు తెలియగానే, రాజు కొడుకు పరమానందభరితుడయ్యాడు. ఎప్పుడు కాశీ చేరదామా, ఎప్పుడు సింహాసనం మీద కూచుందామా అన్న ఆదుర్దాలో, కాశీ మార్గం పట్టి రాసాగాడు.

తన భార్య తనతో సమంగా నడవలేదనీ, తన కష్టాలలో ఆమె భాగం పంచుకున్నట్టే, ఆమె కష్టసుఖాలు తను గమనించాలనీ, ఆ మూఢుడికి తోచలేదు. అందుచేత రాజుకొడుకు ఆహార విశ్రాంతులు కూడా పాటించకుండా రాత్రీ పగళ్ళు తాను నడిచి, భార్యను కూడా తనతో సమంగా నడిపించాడు.

ఆకలితోనే నడిచి, నడిచి వారిద్దరూ ఒక ఊరు చేరారు. అక్కడ కొందరు మీ దుస్థితి చూసి, "ఇంత భోజనం పెడతాం, మూటకట్టుకుపోయి తినండి," అన్నారు.

బ్రహ్మదత్తుడి కొడుకు తన భార్యను ఒక చోట ఉండమని చెప్పి, భోజనం పెడతామన్న వారి వెంట వెళ్ళాడు. అతడికి వాళ్ళు ఇద్దరికి సరిపడే ఆహారం ఆకులో కట్టి ఇచ్చారు.

దాన్ని తీసుకుని రాజుకొడుకు భార్య ఉన్న చోటుకు తిరిగి వస్తూ, ఇలా ఆలోచించాడు: ఈ భోజనం, తనూ భార్యా కలిసి తింటే, మళ్ళీ రెండో పూటకే ఆకలి వేస్తుంది. తాను

కాశీకి చేరడం ప్రధానం గాని, తన భార్య చేరడం ప్రధానం కాదు. తాను త్వరత్వరగా ప్రయాణం సాగించడానికి, ఆమె అసలే ప్రతిబంధకంగా ఉన్నది. అందు చేత ఏదైనా ఉపాయం చేసి, ఈ ఆహారమంతా తానే తినెయ్యాలి! ఇలా ఆలోచన చేసి, ఆ నీచుడు భార్య ఉన్న చోటుకు వెళుతూనే, "నువ్వు ముందు నడుస్తూ ఉండు. నేను కాలకృత్యాలు ముగించుకుని కొంచెం వెనగ్గా వచ్చి కలుసుకుంటాను," అన్నాడు.

అతడి భార్య ఈ మాటలు నిజమని నమ్మి ముందు పోసాగింది. ఆమె వెళ్ళగానే వాడు ఆహారమంతా తానే తిని, ఆకులన్నీ వదులుగా పొట్లం చుట్టి, భార్యను చేరుకున్నాడు. భార్య చేతిలో ఉన్న పొట్లం కేసి చూసేంతలో కోపం నటిస్తూ, "ఈ ఊరి వాళ్ళెంత మోసగాళ్ళో చూడు! ఉత్త ఆకులు పొట్లం కట్టి, ఆహారమంటూ ఇచ్చారు," అన్నాడు.

అతడి భార్యకు నిజం తెలిసినా, భర్త మీది గౌరవం కొద్దీ ఏమీ అనకుండా ఊరుకున్నది. మరి కొంత కాలం ప్రయాణం చేసి వారు, కాశీ చేరారు. బ్రహ్మదత్తుడి కొడుకు రాజ్యాభిషేకం జరిపించుకుని, కాశీ రాజైనాడు.

రాజయ్యాక అతడికి తన భార్యను గురించి ఆలోచించే అలవాటు బొత్తిగా లేకుండా పోయింది. తన కష్టాలను ఎంతో సహనంతో పంచుకున్న భార్యకు, తన సుఖాలలో భాగమివ్వాలని అతనికి తట్టనేలేదు. ఆమె మంచి బట్టలు వేసుకున్నదో లేదో, సరిగా భోజనం చేసిందో లేదో రాజు ఎన్నడూ విచారించిన పాపాన పోలేదు. అందు చేత రాణి కష్టకాలం తీరిపోయినా, పూర్వంలాగే విచార సముద్రంలో మునిగి ఉండసాగింది.

రాజు వద్ద పండితామాత్యుడుగా ఉంటున్న బోధిసత్వుడు రాణి విచారాన్ని గమనించి, ఒకసారి ఆమెను చూడబోయాడు. రాణి ఆయనను ఆదరించి ఉచిత మర్యాదలు చేసింది. "అమ్మా, తమ కష్టాలు తీరి మంచి రోజులు వచ్చినందుకు రాజుగారు ఎన్నో బహుమతులిచ్చారు. కాని, నీ చేతి మీదుగా నాకు ఈనాటి వరకూ ఏ విధమైన బహుమతీ ముట్టలేదు," అన్నాడు బోధిసత్వుడు.

"బాబూ, నేను పేరుకు రాణినేగాని, వాస్తవానికి అంతఃపుర దాసీలకూ, నాకూ తేడా ఏమీ లేదు. రాజుగారి కష్టాలలోనే తప్ప సుఖాలలో భాగం లేని రాణి, ఎలాటి రాణి అనిపించుకుంటుందో, పండితామాత్యులైన మీరే చెప్పండి?" అంటూ రాణి, మార్గంలో గ్రామ

స్థిలిచ్చిన ఆహారం తన భర్త తన వంతు తనకు పెట్టకుండా ఏవిధంగా తినేసేందీ చెప్పింది.

"ఇప్పుడైనా, నా భర్త నేను సుఖపడుతున్నానో లేదో విచారించరు. నేను మంచి భోజనం చేస్తున్నానా, మంచిబట్ట కడుతున్నానా అన్న ఆధ్యాస కూడా ఆయనకు లేదు," అని రాణి కంట నీరు పెట్టుకున్నది.

"అమ్మా, చింతించకు. ఈ విషయం నీ నోట తెలుసుకునేందుకే, వచ్చాను. రేపునిండు సభలో నిన్ను నేను ఇప్పుడడిగిన మాటలే అడుగుతాను. నువ్వేమాత్రం జంకక ఇవే సమాధానాలు చెప్పావంటే, నీకీ విచారం లేకుండా నే చూస్తాను," అన్నాడు పండితామాత్యుడు.

మర్నాటి సభకు రాణీ కూడా వచ్చింది. ఆమెను చూసి బోధిసత్వుడు, "రాణీగారు రాజ్యానికి వచ్చాక భర్తృల విషయం పట్టించుకోవడమే లేదు," అన్నాడు.

రాణి పూర్వం పండితామాత్యుడికి చెప్పిన విషయాలన్నీ సభలో చెప్పేసింది. తాను ఆమె వంతు భోజనం దొంగతనంగా తిన్న మాట ఆమె బయటపెట్టేసరికి, రాజుకు సభికులలో తీరని తలవంపులయింది.

రాణి మాట్లాడడం పూర్తి కాగానే పండితామాత్యుడు, "రాజుగారికి నీ పట్ల ఆదరం లేనప్పుడు, నువ్వాయనను అంటిపెట్టుకుని ఉండడం అనవసరం.

చజే చజంతం, వణం న కుర్యా రా;
ఆబుత చిత్తేన న సంభజేయ్యః;
ద్విజో ద్రుమం క్షీణ ఫలంతి ఇత్వా;
అంజాం సమే క్షేయ్య, మహాలోకే.

(విడిచినవాణ్ణి విడిచిపెట్టు, అలాటి వాడి స్నేహం ఆశించకు; ఆశ లేనివాడి పట్ల ఆదరభావం చూపకు. పక్షి ఫలాలు లేని చెట్టును విడిచి ఇతర చెట్లు చూసుకుంటుంది. లోకం సువిశాలమైనది.)

అందుచేత నువ్వా, ఈ రాజభవనం విడిచి విశాల ప్రపంచంలోకి పో, ఆదరం లభించే చోట సుఖజీవనం గడపడం మంచిది," అన్నాడు.

వెంటనే రాజు సింహాసనం నుంచి దిగి వచ్చి, ఆయన కాళ్ళపై బడి, "పండితామాత్యా, నా తప్పు క్షమించండి! ఇక ముందు నా భార్య పట్ల ధర్మంగా ప్రవర్తిస్తాను," అన్నాడు. ఆనాటి నుంచి రాజు రాణిని ఆదరంతో చూడసాగాడు.

విష్ణు కథ

కపిలవస్తు నగరాన్ని దాటిచాలాదూరంవెళ్ళాక సిద్ధార్థుడు గుర్రం దిగి కత్తినీ, ఉత్తరీయాన్నీ, ఆభరణాలనూ తీసి చెన్నుడికి ఇచ్చి, "తండ్రి గారికి నా ప్రణామాలు చెప్పు! సిద్ధార్థుడు విశాల ప్రపంచంలో అడుగు పెట్టాడనీ, జీవ జనుల బాధలను తొలగించే ధర్మచక్ర సింహా లక 'చక్రవర్తి'గా కపిలవస్తు నగరానికి వస్తా డనీ, కుమారుడి సిద్ధార్థ నామధేయం సార్థ కంగా ఆశయసిద్ధి త్వరగా కలగాలని ఆశీర్వ దించ గోరుతున్నాడనీ చెప్పు!" అన్నాడు.

చెన్నుడు నోటమాట రాక కన్నీరు కారు స్తుంటే సిద్ధార్థుడు, "చెన్నా! తల్లిలేని నన్ను పసితనం నుంచీ ఎత్తుకొని తిప్పి ఆడిస్తూ, నే నేది చెప్పినా కాదనకుండా అన్నీ చేస్తూ, తల్లి తర్వాత తల్లిలాగ వాత్సల్యంతో చూశావు నీ రుణం ఎన్నటికీ తీరనిది! మనిషినై పుట్టినం దుకు సార్థకత కోసం ఆరాటపడుతున్న నన్ను, ఈ రాత్రి వేళలో నగరం దాటించిన, నీ ఉపకా రాన్ని మరువలేను! నా ఆశయం ఫలించితే విశ్వశాంతికి దోహదం చేసిన మొదటివాడివి నువ్వే అవుతావు! వెళ్ళు!" అని భుజం తట్టి పంపాడు.

చెన్నుడు కదల్లేక, కదల్లేక అశ్వంతో నగరాభి ముఖంగా అడుగులు వేశాడు.

సిద్ధార్థుడు ముందుకు పయనం సాగిం చాడు. వేగు చుక్క పొడిచింది, సూర్యోదయం అవుతున్నది.

చెన్నడు గద్గదస్వరంతో బెక్కుతూ చెప్పి నది విని శుద్ధోదన మహారాజు హతాశుడై కుప్పిగా కూలి మూర్ఛిల్లాడు.

యశోధర పసిబిడ్డ రాహులుడిని అక్కున అదుముకొంటూ, "కన్నా, మృష్యులు నా నాన్న

గారిని ఆపిలేకపోయూ మాగదా!'' అంటూ కన్నీరు మున్నీరుగా ఏడ్చి ఏడ్చి, గుండె దిటవు తెచ్చుకొని, పితిదేవుని వు ఖంలోని వు హా పిురు షి ల ్ణాల్ని గు ర్తు చేసు కొంటూ , గంభీర హృదయంతో లేచి వెళ్ళి మామగారికి పరిచర్యలు చేసి, వ్యూ ర్ఛ ను ండితేుదదేర్చింది.

''వు హారాజా! వీ కువూ రు డు సాధారణ వ్యక్తి అని తలంచక, శాక్యవంశాన్ని పిుణీతం చేసిన కారణజన్ము డని గు ర్తించాలి! తావు కపిలవస్తు రాజ్యపా్రు ల శ్రేయ స్సును ఎలాగ కోరు కుంటారో అలాగే ఈ విశాల జగత్తులోని జను లందరూ ఆయు న పా్రు లు ! వారి కోసివే సిద్ధార్థ గౌతవు డిగా ఆయు న పుట్టాడు . వారి కోసమే వెళ్ళాడు!'' అని చెప్పింది.

శు ద్ధోదను డు ఆ వూ టకు పిరవశించి దు ఃఖాన్ని అపుకొన్నాడు . యు శోధర రాహు లు డిని తాతకు అందిస్తూ, ''ఇదిగో ఆయు న ప్రతిబింబం!'' అన్నది. శు ద్ధోదను డు సిజల నయు నాలతో వు నవణ్ణి చూ స్తూ కువూ రు ణ్ణి తలంచు కొన్నాడు ; అదే పిసివయ స్సు సిద్ధార్థ ణ్ణి తనకు అప్పగించి మాయాదేవి మాయమై పోయు ంది.

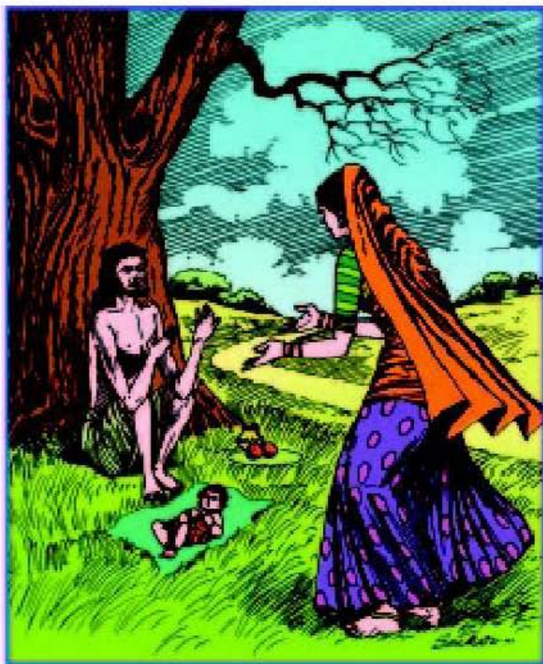
సిద్ధార్థు డు త్వరలోనే కపిలవస్తు కు వస్తాడు –త్వరగా రావాలి! అ ని ఆ ఆశతోనే రాజ్య పాలన చేయు సాగాడు .

యు శోధర రాహు లు ణ్ణి ఆ తండ్రికి తగిన బిడ్డ అనిపించు కోవాలని కోరు కుంటూ పిసి తను ను ంచే శ్రద్ధాగా వు ంచి శి ్ణతో తీర్చి దిద్దు తు న్నది.

జీవ జగత్తు ను ఉద్ధరించగల సిత్యాన్వేషి ణతో సిద్ధార్థుడు అనేక కష్టాల నెదుర్కొంటూ, శ్రవు తవూ దు ల కోర్చి, అనేక ప్రాంతాలు తిరి గాడు . ఆకలిదప్పులతో శోషిల్లి ఒ క చోట తెలివితప్పి పిడిపోయూ డు . ఒక గోపాలకుడు అతనికి పాలు పోసి కాపాడాడు . అప్పుడే సిద్ధార్థు డికి ప్రాణ ర ్ణ ఎంత గొప్పదో తెలిసింది. తోటి వారికి సేువచేయు డం, సిహాయు పిడడం వూ నవధర్మంగా గు ర్తించాడు .

భిు వూా దేశసించారం చేస్తూ సిన్యాసు లను, యోగులను భిన్న భిన్న మార్గాలను అను సిరిస్తు న్నవారిని ఎందరినో కలు సు కొని ఎన్నో తెలు సు కున్నాడు . తపిస్సు చేస్తు అన్నీ సిద్ధిస్తాయు ని వాళ్ళు నూ రిపోశారు .

సిద్ధార్థు డు కఠోర తపాదీ ్లో ఉండగా నిండు చూ లాలు గా ఉన్న సు జాత అనే గోపికాంత, తనకు కువూ రు డు కలిగితే వు క్కు దర్శిస్తానని మొక్కుకుంది. అలాగే ఆమె కుమారుణ్ణి కన్నది. మొక్కు చెల్లించుకోడానికి

పాయసాన్నీ, పిండ్లనూ పెట్టుకొని పసివాడి నెత్తుకొని సుజాత బయలుదేరింది.

అప్పుడు సీద్ధార్థుడు బక్క చిక్కి బొవు కలతో అతి నీరస స్థితిలో ఉన్నాడు. సుజాత ఇచ్చిన పాయసాన్ని స్వీకరించి ప్రాణాన్ని నిలుపుకోగలిగాడు. సుజాత అతనికి ప్రణవుల్లి, ''స్వామీ, తవు దయ వల్ల నాకు కువూరుడు కలిగాడు!'' అంటూ సీద్ధార్థుడు వారిస్తున్నా, బిడ్డను అవుత భక్తితో అతని పాదాలకు తాకించింది.

అప్పుడు సీద్ధార్థుడు, ''అవ్మూ! నీవూ తలంచినట్టుగా నేను వుహావూన్వితు ణ్ణేవీ కాను; నీవూ భావంతో నాకు ఆహారం పేట్టినా, నేను నిన్ను దయాస్వరూపిణిగా తలుస్తున్నాను. నీ వలన భూతదయ నుతెలుసుకున్నాను. నీవూ నాకు ప్రాణభిక్ష చేసీనట్లే ప్రికతి సిర్వప్రాణులను చల్లని దయతో సిదా కాపాడుతున్నది. నీవూ ప్రికతితో సమానమైన తల్లివి!'' అన్నాడు.

''స్వామీ! మీ గొప్ప మీరు చెప్పుకోడానికి ఇష్టంలేక అలాగ అంటున్నారే గాని, వీరు నిజంగా వుహావూన్వితు లే! నాకు తెలుసు! వూది గోపకులం. వీరు గొప్పవారు. వూ ఇంటికి వచ్చి, వూ ఆతిథ్యాన్ని స్వీకరించి, బిడ్డను దీవించాలని వువ్మల్ని కోరాలని ఉంది కాని, నేనెంతటి దాన్ని?'' అని సుజాత అన్నది వినయంగా.

''అవ్మూ! నిజమే చెబుతున్నాను, నా తపస్సు ఫలించలేదు. నేనూ వీ వంటి వాణ్ణే. వూనవుల్లో తరతవు భేదాలు పేట్టుకోవడం తగనిది. ఒకరు ఎక్కువ, ఒకరు తక్కువ అను కోవలసీన అవసరవు లేదు. జీవులలోని ప్రాణమొక్కటే అయినట్లే, వూనవత్వం అంతా ఒక్కటే! నేను కృతార్థుడినై నీ కువూరుణ్ణి ఆశీర్వదించ తగ్గ అర్హత నాకు వచ్చిన నాడు తప్పక, నేను వీ ఇంటికి అతిథిగా వస్తాను!'' అని సీద్ధార్థుడు చెప్పాడు.

''స్వామీ! అలాగే తప్పక రావాలి!'' అంటూ సుజాత పిల్లవాణ్ణి అతని పాదాలకు తాకించి, ప్రణమిల్లి సెలవు తీసుకొని వెళ్ళింది.

సీద్ధార్థుడికి తపస్సులూ, కఠోరదీక్షల పట్ల నవ్మకం పోయింది. తపస్సులు చేస్తున్న వారందరిలో స్వప్రయోజన స్వార్థవే కనిపించిందిగాని, తోటి జీవకోటి పట్ల ప్రేవు కనిపించలేదు. అవి శరీరాన్ని హింసించే ఆత్మహత్యాసదృశాలుగా తోచాయి. అందువల్ల సీద్ధార్థ గౌతవుడికి వాటితో నివృత్తం లేకపోయింది.

తపిస్విపిట్ల అతని విము ఖతను చూసీ తోటి సాధకులు గౌతముడు భ్రష్టుడైపోయాడని గేలిచేశారు.

కొందరు తపిశ్వాలు రు, సాధకులు అద్భుత శక్తులను, వు హీవు లను సింపాదించి, ఇంద్రజాల విద్యతో సివూనంగా వాటిని ఇతరు లను ఆకర్షించి తవు చు ట్టూ తిప్పికొంటూ, అదే ఘనకార్యంగా పొంగిపోతు న్నారేగాని, విశ్వ వూనవ శ్రేయు స్సుకు అవి ఎంత వూ త్రవుూ పినికిరాకుండా పోతు న్నాయి. ప్రక తి ధర్మాల్ని అవి ఏవూ త్రం ఎూ ర్చలేక పోతు న్నాయి. వు హావు హు లంతా కాలధర్మం పొందు తూనే ఉన్నారు.

అజ్ఞానంతో, వూ ఢనవ్మకాలతో సిత వు త వక్షతు న్న జను లు ఎలాగ వూ రతారు?

యు జ్ఞయూ గాదు ల—చరు తో వూ రణ హోవూ లు వు తివీ రిపోతు న్నవి.

రాజుల్ని వు భ్యపేట్టి యు జ్ఞయూ గాల వు షితో విపరీత వూ ంసిభు క్కుల్తైఅగ్రశ్రేణి వారు సివూ జాన్ని వు రింత కిందికి అణగ దొక్కుతు న్నారు.

ఇలాగ అనేక ఆలోచనలతో సీద్ధార్థు తు తర్కవితర్కాలతో నివు త్తం లేని కర్తవ్యధర్మం గు రించి చింతిస్తూ, గయూ క్షేత్రంలో ఒక పేద్ద రావిచెట్టు కింద కూర్చొని అంతర్ముఖు డై ఉండగా అతనికి జ్ఞానోదయమైంది.

ఆనాడు వైశాఖ పూర్ణిమ. చంద్రబింబం పరిపూర్ణమై ప్రకాశించినట్లే గౌతముడికి బుద్ధత్వము సీద్ధించింది; పిరిపూర్ణ బు ద్ధవూ ర్తిగా వికాసిం పొందాడు.

సీద్దార్థ గౌతవు డికి జ్ఞానోదయ్యం అయ్యిన ప్పుడు అతను ఒక అనిర్వచనీయమైన అను భూతిని పొందాడు. ఆ ధ్యానవు గ్నావస్థినే, గౌతవు బు ద్ధుడు 'నిర్వాణం'గా గు ర్తించాడు.

వైశాఖ పూర్ణిమ బుద్ధపూర్ణిమగా పేరొందింది. రావిచెట్టు బోధివ ృంగా పూ జింపి బడింది. బు ద్ధుడు బోధిసిత్వుడు గాపురొన బడ్డాడు.

ప్రాణికోటిలో బు ద్ధి విశేషిత చేతనే వూ నవుడు ఉన్నతు డు అవుతు న్నాడు. బు ద్ధివికాసిం చేతనే వూ నవుడు తన్ను తాను ఉద్ధరించుకోగలడు. తోటివారిని ఉద్ధరించగలడు. అహింసివల్లనే వూ నవుడు, వూ నవుడిగా బు ద్ధుడు ఔతాడు. కోరికలను అరికట్టి, రాగ ద్వేషాలను వదిలి సు ఖదు ఃఖాలకు అతీతమైన నిర్వాణాన్ని అందుకుని బుద్ధత్వము పొందినమానవుడు బుద్ధుడై, ఒక జ్యోతి అనేక జ్యోతు లను వెలిగించినట్లే, అనేకులలో బు ద్ధ

త్వమూ కలిగించితే, ఈ జగత్తు చీకటి నుండి వెలుగులోకి వస్తుంది. బుద్ధుడే జగత్తుకు జ్యోతి!

గౌతమ బుద్ధుడు తాను తెలుసుకున్న సత్యాలను అందరికీ చెప్పసాగాడు. మొదట అతనిని గేలిచేసిన వారంతా అతని శిష్యులుగా, అనుయాయులుగా చేరారు.

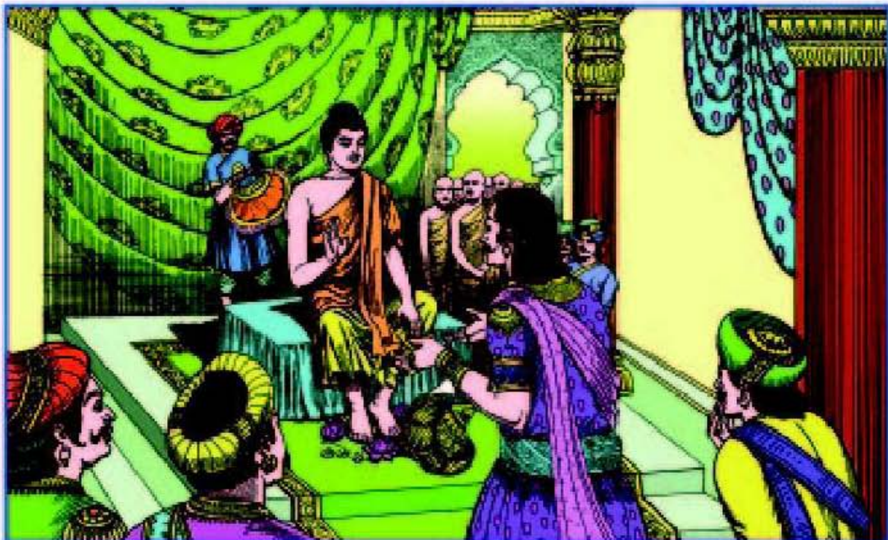
బుద్ధుడు ప్రబోధించని ధర్మమనేది ఎక్కడా లేదు. ఉండదు. సామాన్య జనానికి అర్థమయ్యే లాగ అందరికీ ఆచరణసాధ్యమైన ధర్మాన్ని, ఉత్తమ జీవన సూత్రాలను ప్రచారం చేశాడు.

బుద్ధుని బోధలోని సత్యాన్ని గుర్తించి వేలాది మంది అతని శిష్యులుగా అనుసరించారు. అహింసను పరమ ధర్మంగా బోధిస్తూ బుద్ధుడు దేశసంచారం చేస్తూండగా మగధ చక్రవర్తి బింబిసారుడు, బుద్ధుని ఉద్బోధతో ఉత్తేజితుడై వేలకు వేలు జీవాలు బలికానున్న యజ్ఞాన్ని విరమించుకొని, తన కిరీటాన్ని బుద్ధుని పాదాల ముందుంచి తన ప్రజలందరికీ బుద్ధధర్మాలను శిరోధార్యంగా చేశాడు. బుద్ధుని బోధలు, సిద్ధాంతాలు, సూత్రాలు మొదలైనవన్నీ బౌద్ధధర్మంగా పేరొందింది. బౌద్ధధర్మావలంబులందరూ బౌద్ధులు అని పిలువబడ్డారు.

అజ్ఞానాంధకారంలో మునిగి ఉన్న జగత్తుకు దారిచూపిన జ్యోతిగా బుద్ధుడు నిలిచాడు. అహింసా జ్యోతిగా ధర్మచక్రమింపచాలను చేస్తూ 'చక్రవర్తి'గా పిలువబడ్డాడు.

బుద్ధుడు దేశదేశాలు తిరిగి బౌద్ధ సంఘాలను ఏర్పాటుచేసి, సేవాధర్మాన్ని నెలకొల్పాడు. బౌద్ధ సన్యాసులందరూ సమాజాభివృద్ధికులైజన సామాన్యానికి సంస్కారాన్ని కలిగించారు.

అతని సంచార కార్యక్రమంలో మహారాజులు అతనికి గొడుగులు పట్టారు. చక్రవర్తులు తమ కిరీటాలను అతని పాదాల

వు ంధు ంచారు. బుద్ధుడిని చక్రవర్తులకు చక్రవర్తిగా కీర్తిస్తూ, బుద్ధుని ఆదేశానుసారంగా ప్రజలను పాలించడంలో అహింసను, దయను అవలంబించారు. కులవివక్షతకు తావులేని బౌద్ధధర్మాన్ని అన్ని రాజ్యాల్లోని జనబాహుళ్యం అవలంబించారు.

అప్పటికే పండితులు, పామరులు, జ్ఞానులు, రాజులు, చక్రవర్తులు బుద్ధుడిని దేవుడుగా భావించారు. బుద్ధ భగవానుడు అన్నారు. కాని బుద్ధుడు ఏవిధమైన ఆరాధననూ ఒప్పుకోలేదు. భక్తి, ఆరాధనలతో ప్రమేయంలేని సత్కర్మవల్లనే మానవులు నిర్వాణాన్ని అందుకోగలరని నొక్కి నొక్కి చెప్పాడు.

ఆరు సంవత్సరాల తర్వాత బుద్ధుడు కపిలవస్తు నగరానికి బయలుదేరాడు.

బుద్ధదేవుడు వస్తున్నాడన్న వార్త కపిలవస్తు నగరానికి చేరింది. ప్రజలు ఆనందోత్సాహాలతో ఉప్పొంగిపోయారు. స్వాగత సన్నాహాలు చేశారు.

శుద్ధోదనుడు సిద్ధార్థకుమారుడే వస్తున్నాడని ఆనందడోలికల్లో ఊగులాడుతున్నాడు.

“అమ్మా! నాన్నగారు వస్తున్నారట!” అంటూ రాహులుడు యశోధరతో పట్టలేని ఆనందంతో చెప్పాడు. రాహులుడికి ఆరేళ్ళు నిండాయి.

“ఔను నాయనా, మీ నాయనగారు భిక్షువుగా వస్తున్నారు, ఆ చక్రవర్తికి మనం భిక్ష పెట్టాలి!” అన్నది యశోధర.

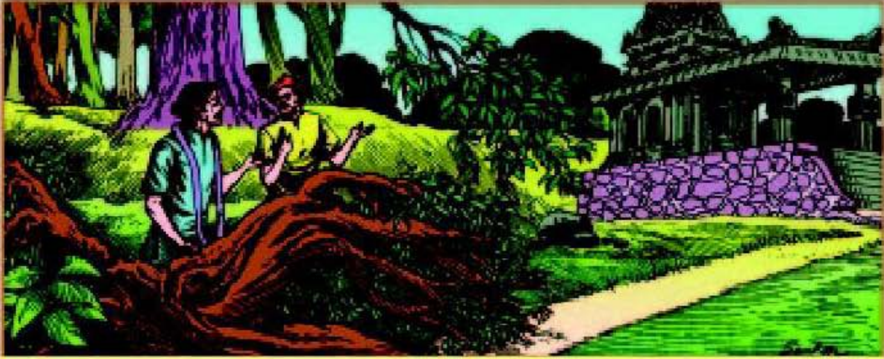
“ఏమిటీ! నాయనగారు చక్రవర్తా?” అన్నాడు కుమారుడు.

“ఔను, ఈ విశ్వానికే ఆయన చక్రవర్తి!” అన్నది తల్లి. “మనవన్నీ ఆయనవేగా మరి!” అన్నాడు రాహులుడు.

“ఇవన్నీ మీ నాన్నగారికి అవసరం లేకనే విడిచి వెళ్ళారు. ఆయన చెప్పినట్లు నడుచుకోవడమే, ఆయనకు కావలసిన భిక్ష!” అన్నది యశోధర.

“అమ్మా! మనం అలాగే చేద్దాం! నేను నాన్నగారు ఏమి చెయ్యమంటే అదే చేస్తాను. నాన్నగారి వెనుకనే నడుస్తాను!” అని రాహులుడు నిండుగా చెబుతూంటే, యశోధర ఆనందంతో రాహులుణ్ణి గాఢంగా కౌగిలించుకున్నది.

వరాలైనశాపాలు

ఒక గ్రామంలో నారాయ్యు ణ అనేుబద వ్యవసాయ్యు దార్రు ఉండేవాడ్రు. అతడ్రు చాలా తెలివైనవాడే కాని, అతనికంటూ సొంతంగా కుంటెడు పొలం కూడా లేద్రు. అంద్రు వల్ల ఇతర్రు ల పొలాలు కౌలు కు తీసు కుని వ్యవసాయ్యు ం చేసి జీవించేవాడ్రు. అతనికి రెండు తీరని కోరికలుండేవి. ఒకటి దేశాటన చెయ్యు ్యటం; రెండోది ర్రు చికరమ్రై న రాజ భోజనం తినాలని. అయ్యు తే అవి అతని వంటి పేదరైతుకు తీరే కోరికలు కావు.

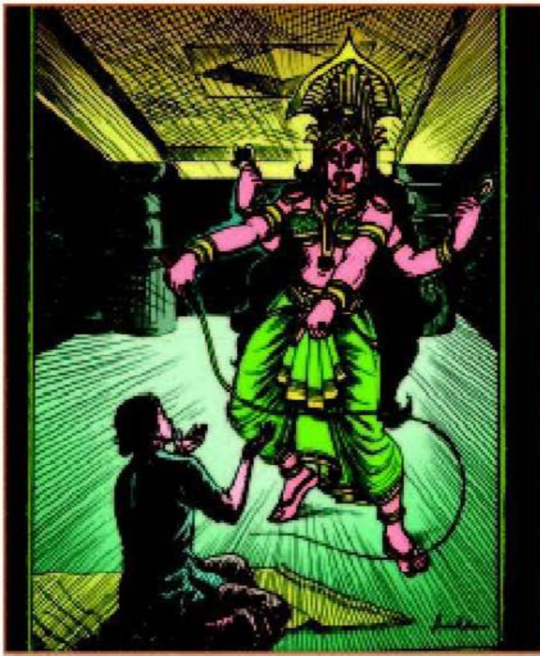
కనీసం రాజధానిలో జరిగే వసంతోత్సవాలైనా చూ డాలని నారాయ్యు ణ ఒకసంవత్సరం, తనస్నేహితుడైనవూ ధమతితో కలిసి, రాజధానికి బయ్యు లు దేరాడ్రు. వాళ్ళ్ళ పిగలల్లా ప్రియ్యూ ణం చేసి, చీకటి పిడే సివు య్యూ నికి అరణ్యం వు ధ్యలో చిక్కు కుపొయ్యూ ర్రు. ఆ రాత్రి తల దాచు కోవటానికి ఒక గ్రు డి కనిపించింది. నారాయ్యు ణ ఉత్సాహంతో, ఆ రాత్రి ఆ గ్రు డిలో గడ్రు పిటావు న్నాడ్రు.

వూ ధమత్రు తల అడ్డంగా ఊపుతూ, "ఇది చండవ్రు ఖి అనే దేవత గ్రు డి. ఆ దేవత వు హా వ్రు క్కోపి. ఆవె పిగలల్లా ఎక్కడెక్కడో సించారం చేసి, ర్రూ వ్రు పొద్దు పొయ్యే సిరికి గ్రు డికి తిరిగి వస్తుంది. ఆ సివు య్యూ నికి గుడిలో ఎవడైనా కనిపిస్తే ఆగ్రహంతో వాణ్ణి శపిస్తుంది. అంద్రు చేత రాత్రివేళ ఎవర్రూ గ్రు డిలోకి అడ్రు గ్రు పెట్టర్రు," అన్నాడ్రు.

"దేవత ఆగ్రహిస్తే ఆగ్రహించనీ, నే నింక ఒక్క అడుగైనా ముందుకు రాలేను," అంటూ నారాయ్యు ణ ఆమతించి, గుడిలోకి వెళ్ళాడు.

వూ ధమత్రు ఎ ప రేం వ ్రా ట్లాడకుండా వ్రు ంద్రు కు సాగిపొయ్యూ డ్రు.

గ్రు డిలో నడ్రు వ్రు వాల్చిన వ్రు ర్రు ణం నారాయ్యు ణకు నిద్ర పిట్టేసింది. కొంత రాత్రి గడిచి నాక ఎవరో కొరడాతో కొట్టినట్టు తోచి, నారాయ్యు ణ ఉలిక్కిపిడి నిద్రవే లు కున్నాడ్రు. ఎద్రు ర్రు గా ఒక దేవత, ఎర్రటి కళ్ళతో, చేతిలో కొరడా పిట్టు కుని నిలబడి ఉంది, "ఎవడ్రా

నువ్వా? నా అనుమతి లేకుండా నా గుడిలో పడుకోవటానికి నీ కెంత ధైర్యం!" అన్నది పిట్టరాని కోపంతో.

నారాయణ ఆమెకు చేతులెత్తి భక్తితో నమస్కరించి, "తల్లీ, నే నొక పేద రైతును. వసంతోత్సవాలు చూడడానికి రాజధానికి పోతూ, అలసిపోయి, చీకటి పడేసరికి, ఇక్కడ విశ్రమించాను. నా వల్ల తప్పు జరిగితే క్షమించు," అన్నాడు.

"నిన్ను క్షమించానంటే ఆ సంగతి తెలిసి జనం ఈ గుడిని చిటికెలో సత్రంగా మార్చేస్తారు. ఆ తరవాత నాకు శాంతి అన్నది కరువై పోతుంది. నిన్ను శిక్షించి తీరాలి. అప్పుడే ప్రజలకు నేనంటే భయభక్తులు ఉంటాయి. నువ్వు రైతు నంటున్నావు గనక, ఒక సంవత్సరంపాటు నీ చేతి నీరు తగిలిన ప్రతి మొక్కా చచ్చిపోవాలి! ఇకనైనా ఒళ్ళు దగ్గరపెట్టుకు బుద్ధికలిగి ఉండు," అని దేవత అదృశ్యమైపోయింది.

వ్యవసాయం చేసుకుని బతికే తన బోటివాడు సంవత్సరంపాటు వ్యవసాయం చెయ్యకుండా ఎలా బతకాలా అని విచారిస్తూ నారాయణ రాజధాని చేరాడు. ఆ యేడు వసంతోత్సవాలు బ్రహ్మాండంగా జరిగాయి. నారాయణ వాటిని తనివి తీరా చూసి ఆనందించాడు.

దేశం అన్ని ప్రాంతాలనుంచీ ఉత్సవాలకు వచ్చిన వ్యవసాయదార్లు రాజుగారితో తమ కష్టసుఖాలు చెప్పుకున్నారు. అందరికీ దాపరించిన సమస్య ఒక చిత్రమైన కలుపుమొక్క. దాన్ని ఎన్నిసార్లు పెకినా నిర్మూలం కాక, పైర్లు లన్నిటినీ పాడు చేస్తున్నది.

ఈ సంగతి విని నారాయణ రాజుగారికి నమస్కరించి, "నాకు అవకాశం ఇస్తే ఒక్క ఏడాదిలో ఈ కలుపుమొక్కలను నామరూపాలు లేకుండా సమూలంగా నిర్మూలించగలను," అన్నాడు.

రాజు మొదట అతడికేసి అనుమానంగా చూశాడు. అయితే, ఆ తరవాత, అతని శక్తిని పరీక్షించి, అతనికి అలాటి శక్తి ఉన్నట్టు రూఢి చేసుకుని, అతనికి కావలసిన పరివారాన్ని ఇచ్చి, అతను కోరిన ఏర్పాట్లన్నీ చేశాడు.

నారాయణ తనపరివారంతో అన్ని గ్రామాలకూ వెళ్ళి, పైరు నాటేముందుగా పొలాలన్నిటికీ తన చేతిమీదుగా నీరు పెట్టాడు. దాంతో చేలో ఉన్న కలుపుమొక్కలన్నీ పూర్తిగా నశించిపోయాయి.

ఈ విధంగా దేశాటన చేయాలి ; రాజభోజనం తినాలి అన్న నారాయణ కోరికలు

నెరవేరాయి. అతను ఒక్క ఏడాదిలో దేశమంతా పర్యటించి, గొప్ప సత్కారాలు పొందాడు. రాజుగారు అతనికి నూరు ఎకరాల భూమి ఇనాముగా ఇచ్చాడు.

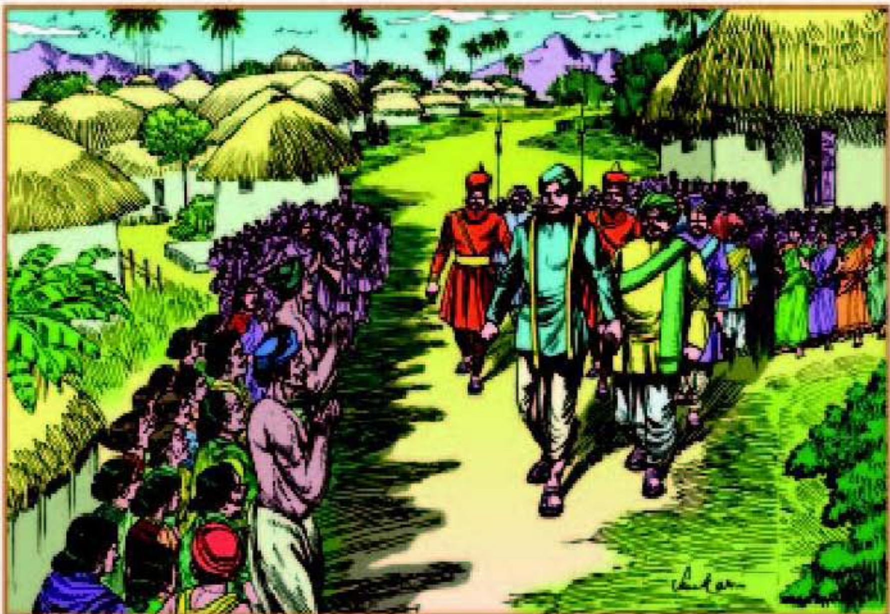
మరుసటి సంవత్సరం కూడా నారాయణ వసంతోత్సవాలకు రాజధానికి పోతూ, చండముఖి ఆలయం దగ్గిరికి వచ్చేసరికి చీకటి పడటం చేత, ఆ ఆలయంలోనే విశ్రమించాడు. ఒక రాత్రివేళ దేవత ప్రత్యక్షమయింది.

నారాయణ ఆమెకు నమస్కరించి, "తల్లీ, నీ శాపం వల్ల ఎంతో లోకోపకారం జరగటమే కాక, నా కోరికలన్నీ తీరాయి. దేశాటన చేసి, రాజభోజనం తిన్నాను," అన్నాడు.

చండముఖి కళ్ళ నిప్పులు రాలుస్తూ, "మూర్ఖుడా, మళ్ళీ నన్ను కవ్వించటానికి వచ్చావా? ఈ సంవత్సరం నువ్వు నడిచిన మేర నిలువులోతు గొయ్యి పడుతుంది. నీకు ఎవరైనా పెట్టితేతప్ప తిండి ఉండదు. ఇదే నా శాపం," అని అంతర్ధానమయింది.

తాను కదలటానికి లేదని గ్రహించి, నారాయణ తెల్లవారినదాకా ఆ గుడిలోనే కూర్చుని, ఒక ఉపాయం ఆలోచించాడు. తెల్లవారగానే, ఆ దారినపోయే మనిషితో రాజుగారికి కబురు చేసి, ఒక పల్లకీ తెప్పించుకుని, అందులో వెళ్ళి రాజుగారి దర్శనం చేసుకుని, తనశాపం గురించి వివరంగా చెప్పి, దానివల్ల లాభం పొందే ఒకపథకాన్ని రాజుగారికి సూచించాడు.

అదేమంటే, రాజ్యంలో తవ్వవలసిన పంటకాలవలన్నీ ముగ్గులతో గుర్తుపెడితే, నారాయణ వాటి వెంట నడుచుకుంటూ పోతాడు. అతని వెనకనే నిలువులోతు కాలవలు వాటంతట అవే ఏర్పడతాయి.

ఈ పథకం అవు లు జరిగింది. నారాయ ణ కాలు వల కోసం నడవనప్పుడు పిల్లకీలో ప్రియా ణం చేశాడు. అతను ఎక్కడ ఉన్నా రాజభోజనం బంగారు పాత్రలలో అతను ఉన్నచోటికి వచ్చింది. ఈ విధంగా నారా యణకు దేవత ఇచ్చిన రెండోశాపం వల్ల దేశానికి వు రింత వే లు జరిగింది. ప్రియా సి లేకుండా, అతి స్వల్పఖర్చుతో దేశవు ంతటా పింటకాలు వలు ఏర్పడి, ఎంతో కొత్తభూ వు సాగు లోకి వచ్చింది.

వూ డోసింవత్సరం కూడా నారాయు ణ వసంతోత్సవాలకు బయలుదేరి వెళుతూ, వు శ్శీ చండవు ఖి ఆలయు ంలోనే చీకటిపిడే వేళకు చేరాడు. ఒకరూ వు పోద్ద పాయే సిరికి దేవత వచ్చింది.

నారాయు ణ చేతు లు జోడించి ఆవె తో, ''తల్లీ, నీ శాపాలు అమోఘం! నీ శాపంవల్ల వు రొకసారి నాకు దేశాటనా, రాజభోజనవూ, లోకోపకారం చేసినమిర్యావూ లభించాయి. నువ్వు దయ ఉంచి ఇక మీదటనైనా శాపా లియ్యటం వూ నితే, ఇటు గా వెళుతూ రాత్రి వేళ ఈ అడవిలో చిక్కుకుపోయి న వు ను పి లు ఇక్కడ విశ్రాంతి తీసి కుంటారు. నీకు నిత్యవూ పి జలు జరిగేటట్టు ఏర్పాటు చేస్తాను,'' అన్నాడు.

చండవు ఖి పిట్టరానికోపింతో, ''వూ ర్ఖడా, ఇప్పటికి రెండు సార్లు నా ఆజ్ఞ ధిక్కరించి నా గు డిలో ప్రవేశించావూనా శాపాలను అవూళన చేశావూఈసారి నీ దేశాటనా, లోకోపకారవూ ఎలా సాగుతాయోనేను చూ స్తాను. నీ ద ష్టిలో పడిన ఏ వస్తువైనా మరుక్షణమే భగ్గున మండి వు సీ అయి పోత ంది. వు వ్యూబతికున్నన్నాళ్ళూ కళ్ళకు గంతలు కట్టుకుని, గు డ్డివాడిలా జీవించవలసిందే!'' అని శపించింది.

నారాయు ణ చప్పిన పైపంచ తీసి కళ్ళకు అడ్డంగా తలపాగా చు ట్టుకుని, ఆ రాత్రంతా ఆలోచించి, తెల్లవారినాక తడు వు కుంటూ గు డి బయు టికి వచ్చి, తలపాగా విప్పి, ఒక సారి గు డికేసి చూ శాడు. వు రు క్షణం గు డి భగ్గున వు ండి బూ డిదకుప్పి అయి పోయి ంది. దానితోనే నారాయు ణ శాపింకూడా పోయి ంది.

తరవాత నారాయు ణ అక్కడ ఒక సత్రం కట్టించాడు. అది ప్రియా ణీకులకు ఎంతో ఉపయోగపడుతూ వచ్చింది.

28

ఆర్య

అజ్ఞాత యువరాజు
విచిత్ర సాహస గాథ

అమృతపురిలోని తిరుగుబాటుదారుల మీద దాడిచేయడానికి వీరసింహుడి సేనలు అర్ధ రాత్రి సమయంలో బయలుదేరాయి. వసంతుడు, ఆర్య నాయకత్వంలో తిరుగుబాటు దారులు కొండకనుమ ముఖద్వారం వద్ద వీరసింహుడి సేనలను అడ్డుకున్నారు. సేనాధిపతి అమరసేనుడు హతుడయ్యాడు. వీరసింహుడు ఒంటరివాడయ్యాడు.

చిత్రాలు:
గాంధి అయ్య

అంతలో వసంతుడు మొలలోని చురకత్తిని తీసుకుని కత్తియుద్ధానికి సంసిద్ధుడయ్యాడు.

వీరసింహుడి కత్తివేటును వసంతుడు లాఘవంతో అడ్డుకున్నాడు.

ఇద్దరి మధ్యా కత్తియుద్ధం భీకరంగా జరిగింది.

ఆఖరికి వసంతుడు, ఒక్కదెబ్బతో వీరసింహుడి చేతిలోని కత్తిని ఎగరగొట్టాడు.

వీరసింహుడు కాళ్ళు అదుపుతప్పి వెల్లకిలా పడ్డాడు.
వీరసింహా! ఈ క్షణంతో నీపని సరి!
కత్తిని వీరసింహుడి గుండెల్లో దించకముందే వసంతుడికి జయానందముని కంఠస్వరం వినిపించింది.

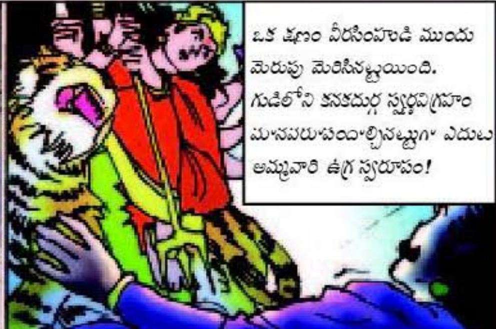

వసంతా! ఆగు!

వసంతుడు తిరిగిచూశాడు.

వీరసింహుడు గడగడలాడి
పోయాడు.

మరుక్షణం ఆ రూపం
అదృశ్యమయింది.

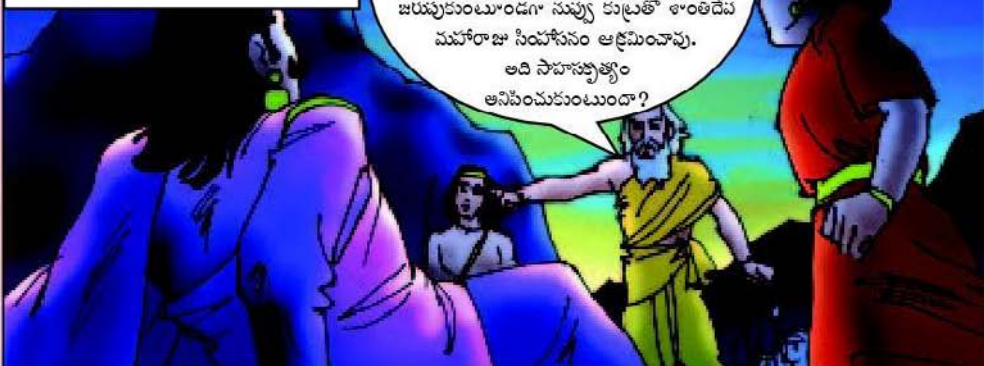

కాలికి ఏదో అడ్డు తగలడంతో
కిందపడి దొర్లుకుంటూ
కొంతదూరం వెళ్ళాడు.
చుట్టూ ఆయుధాలు ధరించి
నిలబడ్డ వసంతుడి అనుచరుల
నవ్వులు వినిపించాయి.

అంతలో జయానందముని అక్కడికి వచ్చాడు.

నీ దుష్కృత్యాలను నిరసిస్తూ ప్రజలు ఎదురుతిరిగారు. అది సహజమే కదా...
జయానందముని వీరసింహుడి దుష్కృత్యాలను చెబుతూ ....
ఎదురు తిరిగిన వారిపై తిరుగుబాటు దారులని ముద్రవేశావు. వాళ్ళు రాజ్యాన్ని వదిలిపోయేలా చేశావు!
వీరసింహుడు మెల్లమెల్లగా వెనక్కు అడుగులు వేసుకుంటూ వెళ్ళి, కొండకనుమ శిఖర ప్రదేశాన్ని చేరాడు.
అంటే వాళ్ళందరూ ఆకలితో చచ్చిపోవాలనుకున్నావా?
అన్నిటికీ మించి మన అడవులనూ, వన్యప్రాణులనూ నిర్మూలించడానికి పూనుకున్నావు.
వెనకవైపు అతి లోతైన అగాధం ఉందని తెలియక...
వీరసింహుడు మరి రెండడుగులు వేయగానే, అమాంతం వెనక్కు పడిపోయాడు.
ఆ... అయ్యో...!
వసంతుడు, అతడి అనుచరులు హర్షధ్వానాలు చేశారు.
ప్రకృతిమాత ఆ దుర్మార్గుడికి తగిన శిక్షే విధించింది! మన చేతులకు మాలిన్యం అంటుకోలేదు. రండి.. ఆవల మనకు చాలా పనులున్నాయి!
-(ఇంకావుంది)

మానవ నిర్మిత మహాద్భుతాలు

ఢిల్లీ ఎర్రకోట

మన దేశంలోని ప్రఖ్యాతమైన కట్టడాలలో ఢిల్లీ ఎర్రకోటను మించగలది లేదని చెప్పవచ్చు. ఇది మొగలుల వైభవానికి శాశ్వతమైన చిహ్నం. దీనిని నిర్మించినవాడు షాజహాన్. 1639లో దీని నిర్మాణం ప్రారంభమయింది. మరి 9 ఏళ్ళ అనంతరం 1648లో షాజహాన్ ఇందులో అత్యంత వైభవంగా గృహప్రవేశం చేశాడు.

ఎర్రకోటకు రెండు ముఖద్వారాలున్నాయి. యాత్రికులు పశ్చిమద్వారం గుండా లోపలికి ప్రవేశిస్తారు. దీనికి లాహోర్ ద్వారం అని పేరు. అసలు రాజభవనం యొక్క ముఖద్వారంలో నకర్ ఖానా ఉన్నది. ఇది మలిచిన ఇసుకరాతితో కట్టిన కుదిమట్టమైన భవనం. దీనికి ఎదురుగా ''పచ్చిగడ్డి తివాసె'' (లాన్) ఉన్నది. దాని అవతల దీవానీ ఆమ్ (బహిరంగ సభ, లేక దర్బారు) ఉన్నది.

దర్బారు భవనం తూర్పుభాగంలో ఎత్తయిన వేదికా, దానిపై సింహాసనమూ ఉండేవి. దీవానీ ఆమ్‌ను ఆనుకుని వెనుకగా ఉన్న రంగమహాల్ మండపం నడుమ ఒక చలవరాతి కుండం ఉన్నది. దీని అడుగు భాగం అందంగా పద్మంవలె మలిచి ఉన్నది. రంగమహల్‌కు దక్షిణంగా ముంతాజ్ మహల్ ఉన్నది. దీనిని శీష్ మహల్ అంటారు. రంగమహల్‌కు ఉత్తరంగా ''మహల్ ఖాస్'' ఉన్నది. ఖాస్ మహల్‌ను ఆనుకుని ఒక ఎనిమిది పలకల బురుజున్నది. ఇంకా ఉత్తరంగా పోతే దీవానీ ఖాస్ (అంతరంగిక దర్బారు) భవనం ఉన్నది. జగత్ప్రసిద్ధమైన నెమలి సింహాసనం, ఇక్కడే ఉండేది.

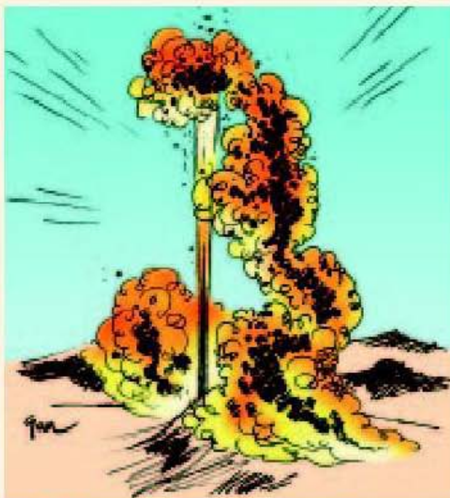
దీవానీ ఖాస్‌కు ఉత్తరంగా రాజకుటుంబం వారి స్నానశాలలున్నాయి. స్నానశాలలకు సమీపంలోనే మోతీ మసీదున్నది. దీనిని ఔరంగజేబు చలవరాతితో కట్టించాడు. మోతీ మసీదుకు అవతలగా ఒక పూల తోటా, కొలనూ, వాటికి రెండువైపులా చలవరాతి మండపాలూ ఉన్నాయి. తోట నట్టనడుమ రెండవ బహాదుర్ షా గత శతాబ్దంలో ఒక ఇసుకరాతి కట్టడం కట్టించాడు.

విజ్ఞానం .... వినోదం .... వికాసం ....

విజ్ఞాన వీచికలు :

వేడినీటి బుగ్గలు

భూగర్భంలో అట్టడుగున చిక్కటి ద్రవస్థితిలో పదార్థం ఉంటుంది. దీన్ని 'మాగ్మా' అంటారు. ఇది అత్యధిక ఉష్ణోగ్రతతో ఉంటుంది. ఒక్కొక్కసారి భూగర్భంలోని బండల మధ్య ఏర్పడే ఖాళీల గుండా నీళ్ళు ఈ మాగ్మాను చేరుకుంటాయి. కరిగించబడిన స్థితిలో ఉన్న పదార్థంతో నీరు చేరగానే నీటి ఉష్ణోగ్రత కూడా దాదాపు 150 డిగ్రీల సెంటిగ్రేడ్ వరకు పెరుగుతుంది. ఇది మరుగుతూన్న నీటి కన్నా ఎక్కువ ఉష్ణోగ్రత. వేడెక్కిన ఈ నీళ్ళు పైకి ఉబికి, భూమి ఉపరితలంలోని పొరల గుండా వేడి నీటిబుగ్గలుగా వెలుపలికి ఎగిసి పడతాయి. ఇలా పైకెగసే వేడి నీటి బుగ్గలను 'గేసర్స్' అని అంటారు. ఇవి చూడడానికి చాలా అద్భుతంగా ఉంటాయి.

మన పరిసరాలు :

మంచి నీటి పరిరక్షణ

భూమి మీద సహజ వనరులు రోజురోజుకూ తరిగిపోతున్నాయి. వాటిలో ముఖ్యమైనది ప్రాణాధారమైన నీరు. అందువల్ల లభించే నీటిని సేకరించి పరిరక్షించుకోవడం చాలా అవసరమవుతోంది.

వర్షపునీరు వృథా కాకుండా ఆ సమయంలో సేకరించి రక్షించుకున్నట్లయితే, వేసవి కాలంలో నీటి కరువు రాదు. అందువల్ల ఇటీవలి కాలంలో దీని మీద దృష్టి మళ్ళింది. భూమి మీద పెద్ద పెద్ద ఇంకుడు గుంతలు తవ్వి నీటిని సేకరిస్తున్నారు. ఇళ్ళ కప్పుల మీద కురిసే నీరు వృథా కాకుండా బావుల్లోకి, ఇంకుడు గుంతల్లోకి పంపి నీటిని సేకరిస్తున్నారు. ఇలా చేయడంవల్ల వర్షపు నీరు వృథాగా వెళ్ళి సముద్రంలో కలిసిపోకుండా ఉంటుంది. భూగర్భ జలాల మట్టం పెరుగుతుంది. రాజస్థాన్‌లోని కిషోరీ గ్రామస్థులు జోహాడ్స్ అనే చెక్ డ్యాంలు నిర్మించి, నీళ్ళను చెరువులలో, తటాకాలలో రిజర్వాయర్లలో నిలువచేస్తున్నారు.

విజ్ఞానం .... వినోదం .... వికాసం ....

మీకు తెలుసా?

మొక్కల రక్షణ

మొక్కలకు ప్రాణం ఉందని మనకందరికీ తెలుసు. ప్రాథమిక స్థాయి సైన్సు పాఠ్యపుస్తకాలలోనే ఈ విషయం ప్రస్తావించబడి ఉంటుంది.

సుప్రసిద్ధ జీవశాస్త్రవేత్త ఆచార్య జగదీశ చంద్ర బోస్, మొక్కలు పరిసరాలకు స్పందిస్తాయని నిరూపించాడు.

మొక్కలకు ఉండే మరొక విశేష ఆసక్తికరమైన విశేషం క్యోటో విశ్వవిద్యాలయ శాస్త్రవేత్తల పరిశోధనల ద్వారా వెల్లడయింది. మొక్కలు నిజంగానే ఒకదానితో ఒకటి 'మాట్లాడు'కుంటాయట. ఇరుగు పొరుగు మొక్కలకు రానున్న అపాయం గురించి సంకేతాల ద్వారా తెలియజేస్తాయట!

ఈ సంకేతాలు పంపడం రకరకాలుగా జరుగుతుంది. 'లీమా బీన్స్' అనే ఒక రకం చిక్కుడు

జాతి మొక్కలు రసాయనిక పదార్థాలను వెలువరించడం ద్వారా తెలియజేస్తాయి. ఇలా చేయడం వల్ల అవన్నీ రక్షణ పట్ల అప్రమత్తం కావాలని సూచిస్తాయి. ముళ్ళ కవచం ఏర్పరచుకోవడం, విషాన్ని వెదజల్లడం ఈ రెండు పద్ధతుల ద్వారా చెట్లు తమను తాము సంరక్షించుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తాయి.

మన దేశం క్విజ్

ఈ నెల కొన్ని చారిత్రక అంశాలను ప్రస్తావిద్దాం

1. అక్బర్ ఏ ప్రాయంలో సింహాసనాన్ని అధిష్ఠించాడు?
2. చంద్రగుప్త విక్రమాదిత్యుడి (క్రీ.శ. 375-413) కాలంలో మనదేశాన్ని పర్యటించిన చీనా యాత్రికుడు ఎవరు?

3. శివాజీని ఎక్కువగా ప్రభావితం చేసిన ఇద్దరు వ్యక్తులు ఎవరు?
4. మహమ్మద్ గజినీ సోమనాథ ఆలయాన్ని దోచుకున్న సంవత్సరం ఏది?

5. భారతదేశ రాజధాని కొలకత నుంచి ఢిల్లీకి మార్చడం గురించిన ప్రకటన ఏ సంవత్సరంలో వెలువడింది?
6. 1631-1652 మధ్య నిర్మించబడిన సుప్రసిద్ధ భవనం ఏది?

(సమాధానాలు 70వ పేజీలో)

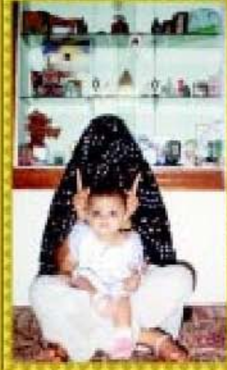
ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

KALANIKETAN BALU

ఈ ఫోటోలకు ఒక్క మాటలోగాని, చిన్నవాక్యంలోగాని వ్యాఖ్యలు రాయ గలరా? రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం ఉండాలి.

MAHANTESH C. MORABAD

వ్యాఖ్యలను కాంపిటీషన్ పోస్టుకార్డు పైన రాసి ఈ నెల 25వ తేదీలోగా మాకు అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫలితాలు డిసెంబర్ 2005 సంచికలో ప్రచురిస్తాం. ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ. 100 బహుమానం.
ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చందమామ, 82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ,
ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097.

అభినందనలు

ఆగస్ట్ నెల పోటీ ఫలితాలు

ఎస్. శారద
48, పళనియప్ప నగర్
ఆళ్వార్‌తిరు నగర్
చెన్నయ్ 600 087.

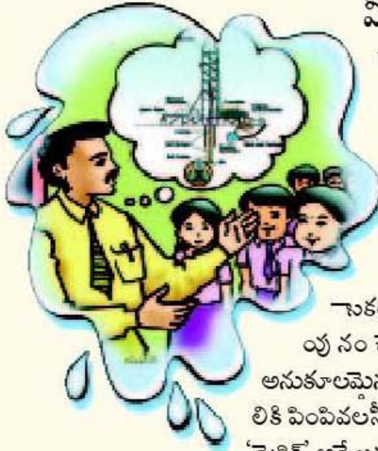
మొదటి ఫోటో : ఆడుకునే వయస్సు!
రెండవ ఫోటో : చదువు మీదే మనసు!!

ఇండియా క్విజ్ సమాధానాలు :

1. పిడ్నాలు గవయ్యేట.
2. ఫాహ్యాన.
3. తల్లి జీజాబాయి, గురు సమర్థ రామదాసు.
4. క్రీ. శ. 1025.
5. డిసెంబర్ 1911.
6. తాజమహల్.

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 26 on behalf of Chandamama India Limited, No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor : B. Viswanatha Reddi (Viswam)

చమురు కథ - క్రూడ్ ఆయిల్ శుద్ధీకరణ

వీణ, ఆరవ తరగతి పిల్లలు ఏకాగ్రతతో వింటున్నారు. ఒక చమురు శుద్ధీకరణ సంస్థలో ఇంజనీరుగా పనిచేస్తున్న శ్రీ దాస్ వారికి చమురు కథను వివరిస్తున్నాడు.

"ఇంతవరకు చమురు ఉపయోగం, దాని చరిత్ర గురించి చెప్పాను. ఇప్పుడు చమురును భూమినుంచి ఎలా వెలికి తీస్తారు, శుద్ధీకరిస్తారు అన్న అంశాల గురించి తెలుసుకుందాం," అంటూ శ్రీ దాస్ ఇలా చెప్పసాగాడు:

"మొదట నిర్ణీత ప్రాంతంలోని భూమి లోపలి నుంచి సేకరించిన రాళ్ళ నమూనాలను శాస్త్రవేత్తలు, ఇంజనీర్లు అధ్యయనం చేస్తారు. కొలతలు తీసుకుంటారు. ఆ ప్రాంతం అన్నివిధాలా అనుకూలమైనదని నిర్ధారించాక డ్రిల్లింగ్ ఆరంభమవుతుంది. బావిలోపలికి పంపివలసిన పైపులనూ, ఇతర పరికరాలనూ ఉంచడానికి వీలుగా 'డెరిక్' అనే బకయంత్రం నిర్మిస్తారు. పనులన్నీ పూర్తయ్యాక డ్రిల్లింగ్ చేసిన బావుల నుంచి క్రమంగా ఉపరితలానికి చమురు వెలువడుతుంది."

"ఇలా భూమి నుంచి వెలికి తీసిన క్రూడ్ ఆయిల్‌ను పైప్‌లైన్ ద్వారాగాని, ఓడగుండాగాని, పడవల ద్వారాగాని శుద్ధీకరణ కేంద్రానికి పంపిస్తారు. 'రిఫైనరీ' అనే ఈ శుద్ధీకరణ కేంద్రంలో క్రూడ్ ఆయిలును శుద్ధీకరిస్తారు. ఇందులో 'హైడ్రోకార్బన్లు' అంటే ద్రవకర్బనాలు ఉంటాయి. వాటి విభిన్న ఆకృతులను అనుసరించి వాటి గుణాలు కూడా భిన్నంగా ఉంటాయి. ఆయిల్ రిఫైన్‌మెంట్ విధానం ద్వారా వీటిని విడదీసి శుద్ధీకరిస్తారు. ఈ విభిన్న హైడ్రోకార్బన్స్‌కు విభిన్నమైన బాయిలింగ్ పాయింట్స్ అంటే మరిగే స్థానాలు ఉంటాయి. అందువల్ల వాటిని డిస్టిలేషన అంటే మరిగించడం ద్వారా విడదీస్తారు. ఇక్కడ జరిగే విస్తారమైన, సంక్లిష్టమైన ప్రక్రియలకు అనువుగా శుద్ధీకరణ కేంద్రాలు బ్రహ్మాండమైన ప్రాంగణాలతో సువిశాలంగానూ, అన్ని వైపులకూ వెళ్ళే అసంఖ్యాకమైన పైపులతోనూ నిండి ఉంటాయి."

ఇంతవరకు వివరించిన శ్రీ దాస్ కొంతసేపు ఆగి, "పిల్లలూ, చమురు తయారీ విధానం ఎంతటి వ్యయప్రయాసలతో కూడుకున్న వ్యవహారమో, ఎంత సమయం పడుతుందో ఇప్పుడు అర్థమవుతుంది కదా? అందువల్ల ఇలాంటి విలువైన ఇంధనాన్ని వృథా చేయకుండా చాలా జాగ్రత్త వహించాలి," అని ముగించాడు.

CHANDAMAMA (TELUGU)   OCTOBER 2005
REGD NO. TN/PMG(CCR)-590/03-05
REGD. WITH REGISTRAR OF NEWSPAPER FOR INDIA NO.1114/57
LICENSED TO POST WITHOUT PREPAYMENT NO.373/03-05   FOREIGN - WPP NO.374/03-05